

13

מדינת ישראל

גנזך המדינה

4

מס' תיק

משרד לשרת הולל מלואה, תאריך 4

הסדרה דחוף

גנזך עם אישור ולוספא

7/10/77 - 8/10/78

מס' תיק מקורי

עץ להסברת חוץ - הסברה בחו"ל, התכתבות-
ונות

10907/4-ג

R0005aj9

10/12/2020

תאריך הדפסה

2-120-9-2-8

מחלקה יולד להסדרת סוף

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה

1

עשור ה'תש"ח עסקאות

התכנון - ~~התכנון~~ / 30.12.77
הסברה (קו), התכנון - שו"ת

1977 - 1978

תיק מס. _____

משרד ראש הממשלה
PRIME MINISTER'S OFFICE

ירושלים, כ"ט בטבת תשל"ח
8 בינואר 1978

תחומי פעילות לשכת יועץ רה"מ להסברה חוץ - סיכום

1. הנחיות למסבירים (עברית ואנגלית)
2. טיפול בהוצאת חוברת על יו"ש (פרופ' י. בלום)
3. נסיון להביא לחידוש השידורים בגלים קצרים בשעות הלילה (בעיקר לאמל"ט)
4. שיחות תדרוך לקבוצות שונות באמצעות מרכז ההסברה (משרד החינוך)
5. שיחות תדרוך למורי דרך לתיירים (באמצעות אגף ההסברה של משרד המסחר, התעשייה והתיירות)
6. טיפול בבעיות מורי הדרך הערביים (כנ"ל)
7. טיפול בארגון הסברה לנוצרים בארה"ב (באמצעות המשרד הנ"ל וגורמים ציבוריים ופרטיים שונים).
8. ייעוץ למשרד התיירות בעניין דברי דפוס שלהם.
9. הקמת פורום הסברה מצומצם (משרד רה"מ, משרד הבטחון, מרכז ההסברה)

תחומים נוספים שצריך לפתחם:

1. שידורי הרדיו והטלוויזיה בערבית (באמצעות משרד החינוך ובשת"פ עם היועץ לעניני ערבים).
2. שת"פ עם יחידות ההסברה של ההסתדרות הציונית העולמית (אחר הקונגרס הציוני הקרוב).
3. חידוש פגישות פורום ההסברה.

משרד ראש הממשלה
PRIME MINISTER'S OFFICE

ירושלים, כ"ט בטבת תשל"ח
8 בינואר 1978

אל : שמואל כץ

מאת: משה יגר

הסברה לתיירים וצליינים נוצרים הבאים ארצה

להלן סיכום נקודות שהועלו כתוצאה משתי סדרות של פגישות וישיבות שנערכו: (1) בביתו של ד"ר דאגלס יאנג; (2) יחד עם אנשי משרד התיירות.

א. כמחצית מן התיירים המגיעים ארצה (כמליון בשנה האחרונה) הם נוצרים. הטיפול ההסברתי בהם סובל מהעדר אמצעי הסברה.

ב. קיים מחסור בחומר "פוזיטיבי" בכתב על ישראל. חסרה חוברת יסוד (Aspects of Israel), כך גם לגביסרטים.

ג. הלשכה לטיפול בצליינים (גב' חיה פישר) עושה פעולות חשובות, אך בגלל העדר תקציב איננה יכולה לחרוג מן הפעולות המצומצמות הנוכחיות. מצב זה נמשך כבר כ-4 שנים.

ד. באילת, למשל, אין בכלל פעולות הסברה בע"פ לתיירים הנוצרים הרבים המגיעים שמה.

ה. יש צורך באינטנסיפיקציה של פעולות הדרכה למורי הדרך הישראליים והבטחה שהתוכניות לתיירים תכלולנה את ההיבטים הנכונים על ישראל. רצוי לצרף נוצרים-ישראלים (כמו ד"ר דאגלס יאנג) למרצים המופיעים בהשתלמויות אלה.

ו. בעיית מורי הדרך הערביים בטיפול, אך עדיין אין תוצאות.

ז. הנני מציע שנקיים פגישה נוספת עם השר יגאל הורביץ להביא בפניו סיכום זה ולעוררו לטיפול בבעיות. קודם כל, ע"י הקצבת הכספים הדרושים. שנית, ע"י עידוד אנשי התיירות במשרדו לפעול ברוח המלצותינו.

✓

5/

THE 30th ANNIVERSARY OF ISRAEL'S INDEPENDENCE
The Inter-Ministerial Committee
OFFICE OF THE EXECUTIVE DIRECTOR

Jerusalem, 23 Tebet 5738
January 2, 1978
777/78

Mr. Melville Mark
Festival Director
The 2nd World Film and
Television Festival
Suite 700
315 Lexington Avenue
New York, New York
USA

Dear Mr. Mark,

Thank you for your letter of December 19, 1977. We will be very happy to forward you a copy of the symbol for the Thirtieth Anniversary of Israel's Independence as well as approval of its use for "The Second World Film and Television Festival."

We wish you great success with the festival.

Sincerely,

Shmuel Bahagon
ASSISTANT TO THE EXECUTIVE DIRECTOR
ISRAEL'S 30th ANNIVERSARY EVENTS

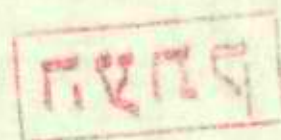
copy: ✓ Dr. Moshe Yagar

enclosures

THE 50th ANNIVERSARY OF ISRAEL'S INDEPENDENCE
The Inter-Ministerial Committee
OFFICE OF THE EXECUTIVE DIRECTOR

EST- 50th Anniversary of Israel's Independence
EST- 50th Anniversary of Israel's Independence
EST- 50th Anniversary of Israel's Independence

EST- 50th Anniversary of Israel's Independence
EST- 50th Anniversary of Israel's Independence
EST- 50th Anniversary of Israel's Independence

EST- 50th Anniversary of Israel's Independence
EST- 50th Anniversary of Israel's Independence
EST- 50th Anniversary of Israel's Independence

EST- 50th Anniversary of Israel's Independence
EST- 50th Anniversary of Israel's Independence
EST- 50th Anniversary of Israel's Independence

EST- 50th Anniversary of Israel's Independence

EST- 50th Anniversary of Israel's Independence
EST- 50th Anniversary of Israel's Independence
EST- 50th Anniversary of Israel's Independence

EST- 50th Anniversary of Israel's Independence

נ.י. ע"ר

(401)

ולינגטון, ס' בחשוון תשל"ח
21 באוקטובר 1977

916.1.5

א ל : ד"ר משה יגר, לשכת הועץ ראש הממשלה להסברת חוץ
מאח : השגריר, ולינגטון

הנדון : ספרי "Masters of the Desert"

משה ידידי,

בטוחני שאתה זוכר את המו"ל פיטר מצרפת, שהיה אצלנו בהסברה.

בזמנו לקחתי מהספריה של משרד החוץ את הספר הנ"ל כדי להשאילו לפיטר, לקריאה. הוא הבטיח, כמובן, להחזירו בסיום הקריאה. התוצאה היא שהספר אינו ברשותי ועד היום אני מקבל מהספריה של משרד החוץ בקשות להחזיר את הספר.

כתבתי לפיטר מספר פעמים, אך ללא תוצאות. אולי יש לך יותר השפעה? אין לי העתק להחזיר לספריה.

בתודה מראש,

ובברכה,

יעקב מוריס

Patricia G. Schiffer
20 Nassau Drive
Great Neck, N.Y. 11021
516 487-5894

Pat
1102

GAY Lockwood
113 BAYARD ST
PROVIDENCE, RI 02906
(401) 351-1217

12/1/82
pr 12/22
S. L.
19/1/82

Ina B. Mason
1418 Rustic Dr
OCEAN NJ 07712
201 498-3423

P. G. DALY
513 BALTIMORE ST.
WINNIPEG, Canada
R3B 2R1

BERNARD CHOILEY
150 BENNETT AVE
NYC 10040 USA

MRS. ESTHER HERMAN

35 SCOTIA STREET

WINNIPEG, MANITOBA

CANADA R2W 3W6

GERALD Ronkin

102 Charles St #448

BOSTON, MA 02114

henny Axelrod

96 Elberta Dr.

E. Northport N.Y. 11731

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

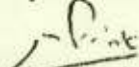
16 בינואר, 1978.

אל: הקונסוליות
מאת: א. כרם

הנדון: TERRE FLEEKER.

מצ"ב נוסח חשובה במידה שתשאלו על הנ"ל.

בברכה,

א. כרם

העתק: מח' מטפסית-המשרד
הסברה/הכנים-המשרד

Dear Correspondent:

I would like to acknowledge receipt of your letter concerning Ms. Terre Fleener, and apologize for the delay in this reply and our inability to provide a more personal response to your letter.

As you may know, Ms. Fleener's trial has now been completed, and the sentence has been handed down. In connection with her arrest and trial, I would like to bring to your attention the following details:

- 1.) Ms. Fleener was arrested on October 25, 1977 as a result of a grave security offence related to espionage. A warrant for her detention was issued by the magistrate of the Ramla Court on October 27th and was renewed on November 3rd, and again on November 17th. On November 22nd an indictment was presented to the District Court. The District Court then extended her arrest until completion of the judicial process. It should be noted that the law does not permit the release on bail of a person accused of an offence of this nature.
- 2.) The Consulate of the United States was informed of Ms. Fleener's arrest on October 27th, and on October 28th she was visited by a consular representative. She was given a list of legal representatives by this official but chose to be represented by Advocate Felicia Langer.
- 3.) Due to the nature of the offence, Ms. Fleener's trial was held in camera. She was accused of passing information to the enemy, plotting to pass information to the enemy knowing that this information would be helpful to the enemy, and aiding an enemy organization. Ms. Fleener pleaded guilty to these charges in court. Two representatives of the United States Embassy were present throughout the trial.
- 4.) Although the Court imposed a sentence of only five years imprisonment, it should be noted that the maximum penalty on one of the charges is ten years, and on another fifteen years, imprisonment.
- 5.) It should also be noted that Ms. Fleener has the right to appeal the sentence to the Israeli High Court.

Yours sincerely,

Ariel Kerem
Information Dept.

EMBASSY OF ISRAEL

P.O. BOX 2171,
WELLINGTON

סגירות ישראל

10th January, 1978.

E/467

(251.1)

Mrs. K. Fox,
46 Mackenzie Avenue,
Christchurch 2.

Dear Mrs. Fox,

Your letter addressed to the editor of the Hebrew daily 'Ha'aretz' has been brought to our attention and we indeed appreciate the interest and admiration it expresses towards Israel and its people.

Had you contacted us beforehand, we would have sent your request for a pen friend on to the 'Jerusalem Post', Israel's English - language daily, which usually publishes requests for pen friends. 'Ha'aretz', as a Hebrew daily, does not. With your permission, we are certainly willing to do this, so please let us know.

In the meantime, we have pleasure in sending you the enclosed literature about our country, which we hope will be of interest. We would also draw your attention to the fact, that a new branch of the New Zealand - Israel Friendship Society has been inaugurated recently in Christchurch and you may find its next meeting on 14th February, after the summer break, worth attending. Its programme will be on the extent archaeology has verified the historic narrative of the Bible. The address of the branch secretary is

Mr. P. Sviatko,
P.O. Box 1191,
Christchurch.

Please do not hesitate to get in touch with us regarding the question of Pen Pal and about any other matter in which we can be of assistance.

With kindest regards,

Yours sincerely,

Yaakov Morris,
Ambassador.

העתק: ד"ר משה יגור, משרד ראש הממשלה,
ד"ר אלי בן אלישר, משרד ראש הממשלה,
מר יהודה קסמן, עורך "הארץ".

EMBASSY OF ISRAEL
P.O. BOX 217
WELLINGTON

דבר מדינת

10th January, 1964

1

THE
GOVERNMENT OF ISRAEL

1964

The Government of Israel has the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 10th January, 1964, in relation to the above-mentioned matter. The Government of Israel is sorry to hear of the death of your father and wishes to express its sincere condolences to you and your family. The Government of Israel is also sorry to hear that you are unable to visit Israel at the present time. The Government of Israel is sure that you will be able to visit Israel at a later date.

Yours faithfully,
The Prime Minister

The Government of Israel is sure that you will be able to visit Israel at a later date.

Yours faithfully,
The Prime Minister

1964

1964

SAM WOLF

Jerusalem, 22 January 1978

Dr Moshe Yagar
Office of the Advisor to the
Prime Minister on Overseas
Information
Prime Minister's Office
Jerusalem

Dear Dr Yagar,

I have pleasure in enclosing for your information
a copy of a letter I have sent to The Times.

My address remains Rabinovich 33, Jerusalem 96549.

Sincerely yours,

Sam Wolf

SW/hs

Jerusalem, 22 January 1978

The Editor
(Readers' Letters)
The Times
New Printing House Square
Gray's Inn Road
London W.C.1

Dear Sir:

The ruler of Egypt says he is willing to accord Israel legitimacy and security and for this he demands many things in return.

This raises an important moral question. If, after twenty-nine years, one person stops threatening to kill another is he thereby entitled to a reward?

Sincerely yours,

SW

PS (Not for publication)
The writer of this letter was born and educated in England (London(LSE), Kent at Canterbury, and Cambridge). While at Cambridge he was asked by J. Michael Ratcliffe to contribute book reviews to The Times. A novel of his will shortly be issued by a foremost London publisher. He is currently living in Israel and is a fairly regular reader of The Times at The British Council library in Jerusalem. His address is: Rabinovich 33, Jerusalem, Israel.

SW/hs

SAM WOLF

Jerusalem, 23 January 1978

Dr Moshe Yagar
Office of the Advisor to the
Prime Minister on Overseas
Information
Prime Minister's Office
Jerusalem

Dear Dr Yagar,

I have pleasure in enclosing for your information
a copy of a letter I have sent to TIME magazine.

My address remains Rabinovich 33, Jerusalem 96549.

With best wishes.

Sincerely yours,

Sam Wolf

SW/hs

Jerusalem, 23 January 1978

TIME Letters
17 Avenue Matignon
75 Paris 8
France

The fundamental problem facing Israel in its negotiations with Egypt is the same faced by the United States in its dealings with Russia. This is: how far can a democracy trust a heavily armed dictatorship? The problem is all the more difficult when the dictator, as shown by the sudden recall of the Egyptian delegation from Jerusalem, is obviously subject to impulsive moods.

Yours sincerely

SW

Sam Wolf
Rabinovich 33
Jerusalem 96549
Israel

SW/hs

REACOCK
JONSON SKIN
WASH DC USA

was

מ'סכ

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10017

OXFORD 7-5500

19. X. 1977.

משו היקר!

מאד ציני
(תרגום רותם א- Baxter) מה-15

ואם!

בירגה ארלה
אן
מינה

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10017
OFFICE 2-2500

DE IRAN - IN NEW YORK
CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL
P.O. BOX 1000
NEW YORK, N.Y. 10017

19 APR 1977

Dear Sir,
I am writing to you
in regard to the
letter of 7-2-77.

Yours,
[Signature]

Very truly,
[Signature]
[Name]

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

תאריך: ח' בטבת תשל"ח
18 בדצמבר 1977
מספר:

אל : השגריר, סינגפור

מאת: משה יגר

סקירת העתונות השבועית

זאת להודות לכם על המשלוח הקבוע והמסודר של
סקירת העתונות השבועית שלכם. זו סקירה טובה ומועילה.

ב ב ר כ ה,

ד"ר משה יגר

ירושלים, ה' בטבת תשל"ח
15 בדצמבר 1977

א ל: מר מיכאל פרגאי, הקופטוליה הכללית, ניו-יורק

מאת: משה יגר, עוזר יועץ רוח"מ לחסברת תוץ

הנדון: "אל תקשיב לנו, בגין"
מכתב 108.2 (מח/972/77) מה-11 באוק. 77'

מיכאל ידידי,

רוח"מ נענה להצעתך וכתב ליעוזבאי גורדון בקסטור
את המכתב שחתקו מצ"ב.

ב ב ר כ ה,

דר' משה יגר

העתיק: בני בכון, ציר הסברה, וושינגטון
מנהל הסברה, משרד תחזץ
מנהל מצפ"א, משרד תחזץ
ד"ר י. פראטו, כנסיות, משה"ח

received, at each end of
of the line

to be at each end, according to the

and the line, etc. etc. etc.

and the line, etc. etc. etc.

and the line, etc. etc. etc.

and the line, etc. etc. etc.

and the line, etc. etc. etc.

and the line, etc. etc. etc.

and the line, etc. etc. etc.

and the line, etc. etc. etc.

and the line, etc. etc. etc.

and the line, etc. etc. etc.

and the line, etc. etc. etc.

EMBASSY OF ISRAEL
410 Laurier Ave. West, Suite 601
Ottawa, Ontario, Canada K1R 7T3
אוטבה, כס' כסלו תשל"ח
9 דצמבר 1977

שגרירות ישראל

אישי
692

א ל : מר משה יגר, משרד ראש הממשלה
מאת : השגריר, אוטבה

משה היקר,

אני מתייחס למכתבך מ-17.11.77, שבא בעקבות מכתבו של דן נמרוד, על הנעשה בעתון הנ"ל. כפי שבודאי הבחנת מרשימת התפוצה שמר נמרוד צירף למכתבו, הייתי גם אני בין המכותבים הרבים. לא השבתי למר נמרוד מטעמים מובנים.

אשר לעתון:ה- Canadian Jewish News הוא שבועון בבעלות פרטית, בעל תפוצה נרחבת יחסית. בעלי העתון הם יהודים טובים ומסורים, אך הם עצמם אינם בעלי מקצוע, וגם אין להם הזמן והמידע כדי להשפיע השפעה משמעותית ומתמדת על כל הדברים שמתפרסמים, ועל צורת הפרסום. הכעיה המרכזית היא שהעורך הנוכחי למעשה אינו מתאים לתפקידו - הוא אמנם עיוני מנוסה, אך בקיאותו בעניינים שלנו מוגבלת, ולכן גם הוא אינו מסוגל לשלוט שליטה של ממש בעתון.

בעלי העתון, ובעיקר ריי וולף, ערים למצב, ומהפשים עתה עורך ראשי חדש. אם וכאשר ימצא - ונערך עתה חיפוש נמרץ אחרי מומעד מתאים - יסיים העורך הנוכחי את תפקידו (בין כה וכה מזמן עבר את גיל הפרישה). כאשר יתמנה עורך חדש, אפשר יהיה מלכתחילה לכוון אותו לאפיק הנכון.

ברור שאני חייב לפעול בעניין בצנעה ומאחורי הקלעים, כי אין דבר יותר קל מאשר לעורר סערה ציבורית על התערבותו של שגריר ישראל בחופש ההתבטאות וכו' וכו'. לכן, אבקשך גם אחת לא להתחלק עם אף אחד, פרט לשמואל כץ כמובן, עם הנאמר לעיל. אני גם מציע שלא תשיב כלל למר נמרוד, או לכל היותר תשובה סתמית.

בברכה,
מרדכי שלו

ל' א. מ.

2

THE STATE OF ISRAEL

1977

EMBASSY OF ISRAEL
1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111

1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111

1111 1111

1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111

1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111

1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111

1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111

1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111

1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111

סוכנות סטימצקי בע"מ

הוצאת ספרים, הפצת ספרים ועיתונים בסיטונות ובקמעונות

תל-אביב, 8.12.77

מספרנו

מספרכם

המשרד הראשי

תל-אביב, בית הדר
ת.ד. 628 טל. 622536 (שני קוים)

סניפים

ירושלים — תל-אביב — חיפה
רמת-גן — נמל תעופה לוד —
רחובות — באר-שבע — אילת

לכבוד

מר ראובן דפני
שגרירות ישראל 1079
תאילנד

א.נ.

הנדון: המרד בחאית.

1. מכתביכם 251.1 מ- 26.10.77 ומ- 11.11.77 הועברו לטיפול.
2. אשמח לאשר הוצאה בחאית.
3. נא לבקש מהמו"ל להתקשר לכתובתנו עם הצעה לחשלוש סמלי עבור הזכות.

בברכה,

סוכנות סטימצקי בע"מ.

העתק: דר' משה יגר, משרד ראש הממשלה.

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

תאריך: י"ז בכסלו תשל"ח
27 בנובמבר 1977

מספר:

לכבוד
מר משה גלבוץ
הממונה על פרסי ישראל
רח' בן הלל 10
ירושלים

משה היקר,

שמחתי לקבל את מכתבך מה-23 בנובמבר 1977
(כמו גם את הפתק בכתב ידך האישית, עליו עוד אדבר עם
ש. כץ).

ענין זאב וילנאי מטריד את מצפוני האזרחי
לא מעט. הוא כבר בן 74, כמדומני. להמתין בגילו עד
שנת תשמ"ב אין זה כה פשוט. חושבני שהציבור בארץ חייב
לו את פרס ישראל על מפעל חיו, יותר מאשר הוא עצמו
זקוק לפרס. אני ממליץ מאד לשקול את האפשרות להעניק
לו את פרס ישראל בכל מסגרת הבאה בחשבון, ולאוו דוקא
"חקר א"י". אפשר להתיחס אליו גם כלאיש חינוך בעל
הישגים מופלגים.

בברכה לבבית,

ד"ר משה יגר

מדינת ישראל

משרד פרסי-ישראל

בן-הלל 10 י-ם

מס. סל' 242074.

תאריך: יג' בכסליו תשל"ח

23 בנובמבר 1977

מספר: פ"י

לכבוד:

ד"ר משה יגר

לשכת ראש הממשלה

הקריה

משה יגר

הנדון: פרס-ישראל

הפרס לחקר א"י ניתן אשתקד לנחמן אביגד
ושמואל אביצור. אין להניח שיינתן פרס-ישראל
באותו תחום לפני שנת תשמ"ב. בכל תחום ניתן
פרס אחת לחמש שנים, אך ולעתים - ב"מרחק" רב
יותר, לפי מחזוריות א בין התחומים כפי שתראה
--- מהתקנון המצ"ב.

בברכה
משה גלבוע
משה גלבוע

הממונה על פרסי-ישראל

העתק: מר דב גולדברגר.

מדף 1045

SECRET
CONFIDENTIAL

10-10-68

NO. 100-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

תאריך: א' בכסלו תשל"ז
11 בנובמבר 1977
מספר:

א ל: מר יחיאל קדישאי, מנהל לשכת רו"מ

מאת: דר' משה יגר

הנדון: "המרד" בתאית

אודה לך אם תורידני מה להשיב למכתב המצ"ב
מאת מד ראוכן דפני, שגרירנו בבנגקוק.

ב ב ר כ ה,

דר' משה יגר

העתיק: ר. דפני, בבנגקוק (מכתבן 1079 מ-26 באוק' 77)

EMBASSY OF ISRAEL

סגרירות ישראל

1079

בנגקוק, יר' בחשון, חשל"ח
26 באוקטובר, 1977

251.1

משה היקר,

פונה אני אליך בבקשה לעזרה בנושא מעניין.

כפי שאתה זוכר מתפקידך הקודם, הצלחתי להניע מו"ל מקומי להוציא את "אקסודוס". אני שמח להודיעך כי הספר זכה כבר להוצאה שניה - ועוד ידנו נסויה. המו"ל הופתע בעצמו מהביקוש הבלתי רגיל לו זכה הספר וכחוצאה מכך הבין האיש שגם בתאילנד יש לספר העוסק בישראל סיכוי רב להימכר. אמנם נכון הוא שהוא לא קבלתי מלאון יוריס הרשות להוציא את "אקסודוס" ללא חמלוגים לא היינו יכולים לבצע "תרגיל" חשוב זה, אך בכל זאת יש בכך עידוד בלתי מבוטל שהספר נמכר טוב ויתכן אף יזכה למהדורה שלישית.

החוצאה מכל זאת היא שהתאבון של המו"ל גדל והוא מעוניין להמשיך בהוצאת ספרים העוסקים בישראל. כעת הוא פנה אלי בשאלה האם יוכל לקבל זכויות להוציא את ספרו של רוה"ם בגין "המרד". אני מניח שאפשר יהיה לדרוש ממנו חלום סמלי, אך כמובן קל יותר יהיה אם נוכל לתת לו זכות לתרגם ולהוציא את הספר הזה בלא חמלוגים.

אין אני צריך לומר לך מה חשיבות פעולה כזאת והיות שאתה יושב כעת בקירבת רוה"ם הייתי מבקש שתפנה אליו ותנסה להשיג ממנו הסכמתו. אני יודע שרוה"ם בגין אינו איש אשר כסף משחק תפקיד מכריע בחייו ולכן מרשה אני לעצמי לקוות כי אכן יענה בחיוב להצעתי.

בחודה מראש,

ראובן דפני

2000
Jerusalem, November 13th, 1977.

Professor Morris Berkowitz
Brock University
St. Catherines
Ontario
Canada

Dear Morris,

Thank you for your letter of October 16th which I read with great interest. I hasten to reply to the one question that you raised, which concerns your daughter Charlotte. I checked with a friend of mine, who is acquainted with the situation and possibilities. He suggested that I caution you that it will be impossible to admit your daughter to a kibbutz. Many problems are involved, including language, social problems, and others, and he suggests that you give it good thought before making any decisions. If I have any further information on this matter I will let you know immediately.

Otherwise, there is very little to report. I am working now, on a temporary basis, at the Prime Minister's office. We are trying to build something new, and it is still in doubt whether it will succeed or fail. In any event, it is a challenge, and I enjoy participating in new projects.

Hoping to see you soon during your Sabbatical,

Yours sincerely,

Dr. Moshé Yager
Assistant to the Prime Minister's
Advisor on Information Abroad.

הנהלת ההסתדרות הציונית העולמית
THE EXECUTIVE OF THE WORLD ZIONIST ORGANIZATION

המחלקה לארגון ולהסברה
ORGANIZATION AND INFORMATION DEPARTMENT

כה' חשוון, תשל"ח
6 בנובמבר, 1977

לכבוד
ד"ר משה יגר
משרד ראש הממשלה
ירושלים

למשה שלום רב,

רציני לכתוב לך כבר מזמן ולהודות לך על החומר המעניין שאחת שולח
כמו כן התכוונתי להתייחס ולהגיב על החומר הזה. אך כמו הרבה כוונות
טובות זה לא יצא לפועל וגם הפעם אינני מתפנה לכתוב לך ארוכות כפי
שרציני.

ובכל זאת, רציני לענות מיד על מכחבו של הפרופסור מאוניברסיטת ברוק
אשר העברת אלי.

לדעתי זוהי בעיה מאד מאד קשה, מה שברור שמוכרחים לשכנע את היהודי
הזה שאסור אפילו להעלות על הדעת לשלב את בתו במסגרת קיבוצית כלשהי.
התייעצתי בנושא זה גם עם לורין, אשר מאז שעזבה את עבודה עם קשישים
עוסקת כעובדת סוציאלית בבית ספר לילדים מפגרים. היא מצדה תבדוק
את הנושא עם כמה חברים לעבודה ואם ימצא פתרון הנראה לנו מיד אודיע
לך. בנתיים, חשוב שהפרופסור יחשוב על כל הבעיות הכרוכות במקום חדש
כמו בעית למוד שפה חדשה, בעיות חברתיות ועוד בעיות רבות אחרות.
עליו לחשוב על הנושא בדרך צלולה ולשקול היטב את הנושא מכל הכיוונים.

בברכה,
יהונתן למרגל

BROCK
UNIVERSITY
REGION NIAGARA

Department of Sociology

416/684-7201
Ext. 328

St. Catharines,
Ontario L2S 3A1
Canada

16 October 1977

Dear Moshe:

Many thanks for the paper by Nettler and Nisan -- I think perhaps they are too paranoid about how thoroughly the Arab position has sunk into the minds of western thinkers, but the concerns are real enough in any case.

It is probably presumptuous enough to suspect (or suggest) that you might be interested in my problems here, but on the offchance that you might be, I would also like to be presumptuous enough to ask a favor of you. The favor is to think and recommend, even though I know you are probably too busy even for too much of that.

The problem I have in mind begins with my determination to spend my next sabbatical year in Israel, hopefully living in Jerusalem, regardless of where I can find a visiting post for some part-time teaching or some way to earn a few bucks (lira?) to supplement a pay check of only 70% of normal. The finding a position is not the problem I want you to think about (although if you have a suggestion I would certainly listen). The problem is my daughter, now aged almost 14, rather seriously epileptic, but well controlled by drugs. She is of low normal intelligence, but has multiple learning disabilities somehow connected to the epilepsy and, because of her ailments, she is sometimes difficult to control since her frustration tolerance is understandably low. Do not misunderstand -- she is a child much loved by teachers, who tries very hard to achieve well. She does reasonably well in those aspects of school work which she can manage at this time and most of her school-mates like her, although, like all children, they can be very cruel to other kids who are different. Charlotte's physical appearance is completely normal.

The problem really is this: when we come to Israel we must find for her an appropriate living situation which will enhance her development. There is some suggestion that her years in Asia may have contributed to her problems (I personally doubt it), and we would wish to avoid any such problem while in Israel. By the way, she is thrilled by the idea of living there. She will be, in 79-80, just finishing middle school and ready to start high school in September 79. Both Janice and I think it would be a great idea if we could find for her a cooperative or communal living situation, a Kibbutz perhaps, where she could just forget about school for a year, learn something about living with other Jewish children, learn some Hebrew, and do some honest physical work, but not so taxing that it would disturb her medical situation. With a year of maturation without pressure from school she might very well come back to Canada and be able to do much better. Wherever a place like this might be, it would have to be close to Jerusalem so she wouldn't feel deserted by us. Obviously the problem is how can I go about finding such a place for her. Do you have any good ideas? We wouldn't mind if you share the contents of this letter with some discrete friends who might know, or have some ideas, but, of course, we would prefer it not get splattered around. Indeed, any ideas you might have about our year in Israel would be appreciated.

BROCK
UNIVERSITY
REGION NIAGARA

Department of Sociology

--2--

416/684-7201

Ext. 328

St. Catharines,
Ontario L2S 3A1
Canada

This is, I know, an unpleasant burden to put on someone I have only met a couple of times, but you struck me as the kind of person who would have both interest and concern. If you can't think of anything don't worry about it - I will start shortly to explore other avenues.

Our life has been very hectic since our lovely weeks in Israel -- we have managed to see Miriam Ziv only once (we took her boating for a weekend), not through lack of interest in her (she is a really lovely girl) but due to a hectic schedule which this summer included two conferences, moving my office to a new building, and ~~was~~ selling our big old house for a smaller, more manageable condominium which, we think, in the long run, will pay off in decreased work around the house and more time to do the things we want to do. I will be in Toronto all this week and hope to at least talk to Miriam then, but I have two more conferences scheduled for next month . . . and so our time goes. I am conference-weary and would ~~so~~ just like to stay home and teach and do research for a little while.

Yesterday's news of the liberation of the airliner by the Germans was very reassuring -- one of the unanticipated consequences for the terrorist groups of seeking the relief of already captured terrorists is, I am sure, that few countries will now be willing to capture terrorists alive. They have made it plain that life is much simpler without any of them in jail. It will be interesting to see how many are now shot "while trying to escape."

I hope this letter finds you well and your work progressing. I look forward to seeing you soon, and hearing from you sooner. Pardon the quality of my typing.

If you have the opportunity to call Joshua Almog and give him my regards, I would be grateful.

Best Wishes

Man B

P.S. I will be in San Francisco next month for a conference at which Escudé and other Israelis are listed as participants. I will probably start my sabbatical searching then.

MB

11

EMBASSY OF ISRAEL
2 PALACE GREEN
LONDON, W8 4QB
TEL 01-937 8050

ד' בכסלו תשל"ח
14 בנובמבר 1977

נ.י.ש.

שגרירות ישראל
לונדון

א י ש י

אל: ד"ר משה יגר, לשכת היועץ להסברה-חוץ
משרד ראש הממשלה, ירושלים
מאת: י. יעקב - לונדון

הנדון: ביקור מר שמואל כ"ץ

שלום רב, משה -

בגלל עיכוב במסוס, הגיע מר כ"ץ באיחור של חמש שעות בערב שבת:
הסענוהו מהשדה לשגרירות, פגשתיו, שוחחנו, הפגשתיו עם
; Cosgrave, Prittie מסרתי מידע מפיו ל- Laffin (שלא היה יכול להגיע ללונדון לפני שובו
של מר כ"ץ לארץ), הסעתיו לבית מארחיו, סידרתי קשר בינו לבין פאול,
עורך ה"כרוניקל", כבקשת מר כ"ץ; הוא גם שוחח לפני צאתו עם השגריר.

בברכה,

י. יעקב

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להטברת חוץ

תאריך: כ"ה בחשוון תשל"ז
9 בנובמבר 1977
מספר:

לכבוד
פרופ' חיים גבריהו
יו"ר החברה לחקר המקרא בישראל
והחברה היהודית העולמית לתנ"ך
תנ"ך. 7024
ירושלים

פרופ' גבריהו הנכבד,

ד"ר משה יגר, הנמצא עתה בשירות מילואים, בקשני
להודיעך כי הוא מקבל ברצון ובתודה את הזמנתך להצטרף
לוועדה להפצת ידיעת התנ"ך באמצעות סרטים וטלוויזיה.

ד"ר יגר יהיה במילואים עד ה-13 בנובמבר 1977.

בכבוד רב,

ורדה אסקיו

ד. 100

1036

אליסני-ניל אפרופ'

מבוייהו (62536) אמרי

אן לאני מנהל היפאן אמרי
זאת הוצאתה אחשבת

אן/קצה טא, אן
המאלאס קצה ה- 13

המאמרה.

~

החברה היהודית העולמית לתנ"ך החברה לחקר המקרא בישראל

ת"ד 7024, ירושלים, רחוב ברנר 9, טלפון 62536 • 62536, P.O. BOX 7024, JERUSALEM, BRENNER ST., 9

כ' בחשון תשל"ח
1 בנובמבר 1977

אל החברים: דר' ברוך בן-יהודה, חסין 23, ת"א
דר' ברוך אופיר, לינקולן 20, ירושלים
פרופ' יהודה אליצור, אלפסי 28, ירושלים
מר משה גולדשטיין, ויצמן 21, ת"א
דר' משה יגר, מח' הסברה חוץ, משרד ראש הממשלה, ירושלים
פרופ' דב נוי, ירושלים, בלפור 19
דר' מ.א. ענת, רח' הדקלים פרדס-חנה
דר' לואיס קצוף, ירושלים
מר עתניאל מרגלית, רח' אצל 3, רמת-גן
פרופ' א. נהר, אלקלעי 6, ירושלים
דר' יצחק אבישור, מפיכמן 9, ירושלים
מר מיכאל רביד, מנהל המח' לתנוך ותרבות בגולה של ההסתדרות הציונית, ירושלים
מר יואל שר, מח' הסברה, משרד החוץ, ירושלים

חברים יקרים,

הנדון: טיפוח הפצת דעת תנ"ך באמצעות סרטים

נודמן לנו כבר להחליף דעות בדבר הצורך לספח הפצת ידיעת התנ"ך בקרב הצבור הרחב באמצעות סרטים וטלוויזיה. המכשיר הטלוויזיוני הפך לגורם המרכזי בחקשורת המונים ואנו נדרשים לחת את דעתנו כיצד לעשות שימוש יעיל במדיום זה כדי להרחיב את הדעת ולחבב את דברי המקרא לקהל רב בארץ ובעולם.

בהמשך לשיחות שבינינו בנידון, אתכבד בזה להזמיןכם להצטרף כחברים לוועדה מיוחדת שע"י החברה לחקר המקרא והחברה היהודית העולמית לתנ"ך שחשטוק בתכנון שיטה ותוכן לביצוע שאיפה זו.

הנכם מוזמנים לישיבה הראשונה של ועדה זו שתחזיק ביום הראשון, כ"ה במר חשון תשל"ח (6 בנובמבר) בשעה 5.00 אחה"צ, בתל-אביב בבית התנ"ך, שד' רוטשילד 16.

על הפרק: דיון בהצעת חוזה שהציעה לחברה לתנ"ך הטלוויזיה הצרפתית הפועלת בחיאום עם רשתות טלוויזיות לספק אידאות, לפקא ולהעניק חסות לסדרה של 26 סרטים תנכיים. הבטאי של הסרטים מר קלוד ללוש ונציג הטלוויזיה מר חזי כרמל ימסרו דברי הסבר על היעדים של סדרה זו. (במידה ואספיק, אמציא לכם חומר רקע נוסף על ההכנות שנעשו בענין זה ע"י ועדת ארגון מצומצמת).

אשמח מאד אם הואילו להתננות וליטול חלק בישיבה זו.

ב ב ר כ ה

פרופ' חיים גבריהו
יו"ר החברה לחקר המקרא בישראל
והחברה היהודית העולמית לתנ"ך

משה יגור, יצחק אבישור, דב נוי, ברוך אופיר, יהודה אליצור, משה גולדשטיין, משה יגר, מ.א. ענת, לואיס קצוף, עתניאל מרגלית, א. נהר, יצחק אבישור, מיכאל רביד, יואל שר, חיים גבריהו, פרופ' חיים גבריהו, יו"ר החברה לחקר המקרא בישראל, והחברה היהודית העולמית לתנ"ך.

תורת המעשה והמחשבה המחשבה והמעשה

1. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035

2. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035

3. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
4. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
5. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
6. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
7. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
8. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
9. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
10. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035

11. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
12. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035

13. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
14. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035

15. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
16. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035

17. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
18. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035

19. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
20. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035

21. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035

22. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035

23. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
24. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035

25. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
26. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
27. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
28. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
29. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035
30. THE ISRAEL SOCIETY FOR BIBLICAL RESEARCH, 1000 17TH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10035

EMBASSY OF ISRAEL
2 PALACE GREEN
LONDON, W8 4QB
TEL. 01-937 8050

שגרירות ישראל
לונדון

א י ש י

כ" בחשוון תשל"ח
1 בנובמבר 1977

אל: ✓ ד"ר משה יגר, לשכת יועץ רוח"מ להסברת-חוץ
משרד רוח"מ, ירושלים

מאת: י. יעקב - לונדון

הנדון: ביקור מר שמואל כ"ץ
מברקן הוץ"ם 924

משה ידידי - א'מ.

אני חייב לומר שתוכן מברקן קצת הפתיעני ; שהרי לא אני "ביקשתי"
פרטים על ביקור מר כ"ץ; כלל לא ידענו כאן שיבוא (בניגוד לכתוב במכתב
מזכירתכם מה-16 באוקטובר), ופשוט ציינתי זאת....

לגבי ה"תוכנית" שהזכרת, הרי מלבד בקשתכם למסור לו מכתב פרטי,
ולהסדיר לו שיחה עברו עם ג". לאפיון, כלל לא דובר על "תוכנית"; וגם
בדבר הפגישה עם לאפיון, השבתי ש"אשתדל" בגלל הבעיות הלוגיסטיות שהזכרתי,
שהן מעבר לשליטתי.

בברכה,

י. יעקב

י. יעקב

1000

1000
1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000
1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000
1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000
1000 1000 1000 1000 1000 1000
1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000
1000 1000 1000 1000 1000 1000
1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

WALL, BANE & ASSOCIATES, M. D.

INTERNISTS

POTTSVILLE, PENNSYLVANIA 17901

300 SOUTH CENTRE STREET

PHONE 622-0907

N. M. WALL, M. D., F. A. C. P.

D. M. BANE, M. D.

W. M. ZEITLIN, M. D.

October 12, 1977

Moshe Yegar
Office of Prime Minister
Jerusalem, Israel

Dear Moshe,

Thank you very much for the paper on Hasbara by Nettler and Nisan. I found it extremely interesting.

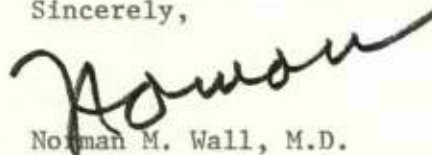
I was also pleased to learn that you have moved into the Prime Minister's office and are involved in policy making.

As a Commissioner of the ADL, we are eager to present the best images of Israel to the American public. This of course will reflect on Congress and the Carter Administration. I find the new Administration in Israel exciting and activist in contrast to the doldrums that prevailed in the last administration.

My son, Harry, is still press officer at Ben Gurion University in Beersheba. If you have an opportunity to see him, please say hello.

My best regards to Edna and the children.

Sincerely,

Norman M. Wall, M.D.

NMW/eb

23
כג' בחשוון תשל"ח
4 בנובמבר 1977

לכבוד
מר שמואל כץ, יועץ רה"מ לענייני הסברה
משרד ראש הממשלה
ירושלים

נודע לי שבשהותך בארה"ב פעלה בקרב נוצרים, במשרדנו אנו עוסקים
במרץ בעניין זה ויש לנו מידע רב וקשרים ענפים בשטח זה. אני מצטער שלא
הינח לי הזדמנות לדבר איתך על-כך לפני יציאתך.

בברכה רבה,

בנימין יפה

העמק: מר משה יגר, משרד ראש הממשלה, ירושלים

10
כג' בחשוון תשל"ח
4 בנובמבר 1977

לכבוד
מר שמואל כץ, יועץ רה"מ לענייני הסברה
משרד ראש הממשלה
ירושלים

מוקי היקר,

בהזדמנות בקורי בלונדון סעדהי על שולחנו של מר טרנט פריטי, שבלי ספק
שמעתי עליו, מנהל פעולות הסברה בעיקר בחוגי עוזנות למען ישראל. מר פריטי,
שהוא לא-יהודי, הוא סופר חשוב שפרסם בין השאר ספרים על ישראל ועל לוי אשכול
ז"ל. הפרסום שלו "Britian and Israel" הוא אחד מטובי הפרסומים על ישראל ש-
יוצא זה כמה שנים.

מר פריטי מוכן לארגן אח כל מה שנחוץ בקשר למפגש של ראש הממשלה עם ~~הממשלה~~ ~~הממשלה~~
באנגליה והוא התפלא שהשגרירות לא פנתה אליו בנדון, אף כי הוא עומד בקשר טוב עם
השגרירות. כתובתו:

The Hon. Terence Prittie
11 Rodmarton Street
London W1H 3FW
ENGLAND.

כן הוא מבקש חומר רקע על ראש הממשלה שיוכל להפיץ לפני בואו של ראש הממשלה.

לידיעתך וטפולך.

ב ב ר כ ה ,

בנימין יפה

הערה: מר משה יגר, משרד ראש הממשלה, ירושלים

28.10.77, בון

גלויה שלב "א" - אלט מאל האטלען

אל: מר אהוד לדור, הסברה/תכנים

מאת: יוחנן ביין, בון.

הנדון: אש"פ טרור

שלום אהוד,

מדני מגידו ומוסי לוי, עובדי מחלקה זו, אתה מקבל מדי שבוע את פרי "מרטונים" של פגישות המערכת והשיחות שאנו מקיימים עם כתבים ועורכים - ~~המכתבים שלך~~, שפע הכתבות המופיעות בעיתונים וה~~אש"פ~~ ^{אש"פ} והטרור האירופי. היום רצייתי רק להפנות תשומת לבך לעמוד הלוחה של ה"איינהיים" שבועות אגוד פועלי המכרות, שהוא אגוד הפועלים הגדול בגרמניה ומספר חבריו כ-370.000. ^{אגוד הפועלים הגדולה בגרמניה} הפרסום כולו ביוזמתנו ובעקבות שיחה עם מר ניגמאייר, עורך העיתון. החומר המופיע בעמוד זה: ועידת ההסתדרות, חוסר סיכויי השלוש מול איומי הערבים, אחריות "ארגון הגג" לטרור ~~אש"פ~~ ומדינות ערב, לחטיפת מטוסים ולרצח שלייר, "פורטרטים" של ערפאת וחבש כאחראים לטרור העולמי, המטרה: "השמדת ישראל", והמפה שלנו "מי מאיים" על מי" בצרוף הסברים וציטוט זוהייר מוחסין כי אין עם פלשתיני וכי זה הומצא רק לצורך הלוחמה בישראל".

ב בר כ ה,

יוחנן ביין

הערה: מר יואל שר, מנהל הסברה.

מר משה ארד, סמנכ"ל.

הגב' רחל כהן, הסברה/רפרנסים.

מר גבי פדון, אירופה א'

Kaum eine Woche vergeht, in der nicht irgendwo in Israel ein Terroranschlag verübt wird - mitten im „Frieden“.

In Israel: 40 Prozent der Staatsausgaben für die Verteidigung

Die „Histadrut“ tagt in Jerusalem Eine Gewerkschaft mit viel Einfluß Inflationsrate über 30 Prozent / Sorgen plagen das Land

(EB) Der israelische Gewerkschaftsbund Histadrut tagt mit 1501 Delegierten vom 7. bis 9. November in Jerusalem: Jahreskongreß. Eine wichtige Tagung für das gesamte Land. Denn: mit 1,5 Millionen Mitgliedern gehören fast 60 Prozent der Bevölkerung der Histadrut an. Und viele Aufgaben in diesem Pionierstaat im Nahen Osten werden von der Histadrut wahrgenommen. Auch in der großen Politik spielt die Histadrut keine kleine Rolle.

Bei der Gründung 1920 zählte die Histadrut 5.000 Mitglieder

von der insgesamt 100.000 zählenden jüdischen Bevölkerung. Das Ziel der damaligen Gewerkschaftspioniere: Aufbau von Industrie und Landwirtschaft sowie der sozialen Dienstleistungen. So erklären sich der heutige große Einfluß und die starken wirtschaftlichen und kulturellen Beteiligungen der Histadrut in Israel. Neben den auch in der Bundesrepublik üblichen gewerkschaftlichen Aktivitäten (Tarifpolitik usw.) haben die israelischen Gewerkschaftskollegen bereits 1920 damit begonnen, in der palästinensischen Wüste die Grundlagen für die zivilisatorische Entwicklung eines zukünftigen israelischen Staates zu entwickeln. Das Ergebnis dieser gewerkschaftlichen Aufbauarbeit ist ebenso überzeugend wie grandios: Krankenkassen, Wohlfahrtsfonds, Altersheime, Kindergärten, umfassende Hilfe für

Neueinwanderer, Buchverlag, Tageszeitungen gehören genauso zur Histadrut wie wirtschaftliche Unternehmungen. Die Histadrut-Betriebe beschäftigen fast 25 Prozent aller israelischen Arbeitskräfte. Von wenigen Ausnahmen abgesehen, sind alle Kibbuzim der Histadrut organisatorisch verbunden. Auch Vermarktung und Handel landwirtschaftlicher Produkte gehören mit zum Histadrut-Auftrag. Eine international tätige Bau-gesellschaft rundet das Bild der vielfältigen Histadrut-Aktivitäten ab. Außerdem ist die Histadrut über die Arbeiterbank und andere Dachgesellschaften in der Wasserentwicklung, in der Handelsschifffahrt und in der Luftfahrt engagiert. Alles in allem eine hervorragende Entwicklung. Die Histadrut-Kollegen könnten damit zufrieden sein, wenn sie nur in ihrem Staat in wirklichem Frieden le-

ben dürften. Doch die Sorgen sind groß. Und die Liste der Kriege und kriegsähnlichen Verwicklungen mit den arabischen „Nachbarn“ ist lang. Die Folge: 40 Prozent der Staatsausgaben müssen für die Landesverteidigung ausgegeben werden. Jeder wehrfähige Histadrut-Kollege ist jährlich einen Monat aktiver Soldat und fällt damit für die Wirtschaft als Arbeitskraft aus. Die Inflationsrate liegt bei über 30 Prozent. Die Delegierten des Histadrut-Kongresses sind nicht zu beneiden: Sie müssen und wollen einerseits mitteilen, die Existenz ihres bedrohten Staates zu sichern, und gleichzeitig darauf hinwirken, daß die israelischen Arbeitnehmer einen angemessenen Lebensstandard halten. Eine schwierige Aufgabe, die ohne die Solidarität der Gewerkschaften in der freien Welt nicht zu bewältigen ist.

Kein Frieden mit Israel Araber-Führer drohen nach wie vor mit dem Krieg

(EB) Nahost-Krieg um Israel oder Nahost-Konferenz in Genf? Das ist die Frage in der aktuellen Weltpolitik. US-Präsident Carter und sein Außenminister Vance haben in den letzten Wochen mit Arabern und Israelis darüber verhandelt. Ihr Ziel: Die Kontrahenten sollten bis Mitte Dezember an den gemeinsamen Konferenz-tisch gebracht werden. Weil ein militärischer Konflikt den Weltfrieden gefährdet.

Schritten die politische Macht in der Bundesrepublik an die Terroristen-Mörder der Rote Armee Fraktion (RAF) zu übergeben ist? Wohl kaum. Diese Gegenfrage ist zwar vereinfacht, aber sie macht klar, daß man sich den Zerstörern seines Staates nicht einfach ans Messer liefert.

Israels Botschafter in Bonn, Gohanan Meröz, hat vor der Evangelischen Akademie in Bad Boll die Sorgen und die Haltung seiner Landsleute deutlich genug umrissen: „Dem Mord an Millionen Juden wird kein freiwilliger Tod, kein Selbstmord, folgen.“ Hat der israelische Diplomat damit übertrieben? Mitnichten!

Die Palästinenserführer, ob Yassir Arafat von der PLO oder der marxistische Ableger Georges Habbash von der PFLP (Palästinensische Volksbefreiungsfront), haben zusammen mit ihren Funktionären und Terror-Gruppen in Wort und Tat keinen Zweifel darüber gelassen, daß für sie „die Errichtung Israels grundsätzlich null und nichtig ist“. So steht es im sogenannten „Palästinensischen Manifest“, in dem auch zu lesen ist, daß „die Ausweisung aller Juden, die nach 1917 nach Israel kamen“, das erklärte Ziel der PLO ist. Das bedeutet die Vernichtung des Staates Israel. Erst in diesen Tagen noch erklärte PLO-Sprecher Hani Hassan in Beirut zur geplanten Genfer Friedenskonferenz: „Die PLO wird niemals Israel anerkennen oder Frieden mit Israel schließen.“

So ähnlich hatte Faruk Al-Kaddoumi, der PLO-Delegationschef bei der UNO, es auch schon 1975 angedroht: „Wenn sich die Israelis nicht zurückziehen, werden wir unseren Kampf fortsetzen: Krieg. Mit jedem Tag werden wir stärker. Wir Araber erhalten Milliarden Petro-Dollar. Die Zukunft gehört uns.“

Nach dem Massaker im Münchener Olympiastadion 1972 durch die arabische Terror-Organisation „Schwarzer September“ erhielt PLO-Chef Yassir Arafat „fünf Millionen Dollar von Libyens Ghaddafi als Belohnung für den Münchener Anschlag als Ex-teraleistung“, wie ein desertiertes Mitglied des „Schwarzen September“ im Deutschen Fernsehen erklärte.

Und: Die intensivste Unterstützung erhalten die palästinensischen Terroristen von Libyen und Algerien. Nach Algerien ließen sich vor wenigen Wochen noch die japanischen RAF-Terroristen mit ihren freigegebenen Komplizen ausliefern, nachdem sie eine japanische Verkehrsmaschine in Pakistan in ihre Gewalt gebracht hatten. Daß sich auch die deutschen Terroristen im Dunstkreis der arabischen Terrororganisationen aufhalten, dort ausgebildet und bewaffnet werden, ist kein Geheimnis.

Der Nahe Osten ist nach wie vor ein internationaler Krisenherd. Israel liegt in seinem Zentrum und ist in seiner Existenz ernsthaft bedroht; es braucht deshalb die aktive Solidarität der freien Welt.

Komplizen

(EB) Am Anfang stand die mörderische Aktion deutscher Terroristen gegen den Arbeitgeberpräsidenten Hanns-Martin Schleyer. Am Ende wurde mit der dramatischen Flugzeugentführung des Luft-hansa-Jets nach Mogadischu der Welt deutlich gemacht, daß die arabischen Terroristen in diesem internationalen Mörder-Syndikat eine führende Rolle spielen.

Vielleicht muß man sich in der Bundesrepublik stärker als bisher bewußt werden, daß deutsche Terroristen in palästinensischen Guerilla-Camps vornehmlich in Libyen und im Süd-Jemen von ihren arabischen Komplizen all das beigebracht bekommen, was im gewalttätigen Kampf gegen den bundesdeutschen Rechtsstaat von den Terroristen-Banden praktiziert wird.

So ist es nicht zu bestreiten, daß wir aus Libyen nicht nur den Löwenanteil unserer Öl-Importe erhalten, sondern auch die auf Mord und Zerstörung trainierten Terroristen ins Land geschickt bekommen. Eine geradezu wahnwitzige Perversion in den internationalen Beziehungen, die sich allerdings nicht allein auf die Bundesrepublik beschränkt.

Niemanden kann es deshalb überraschen, wenn die Israelis auf Distanz bleiben zu jenen arabischen Terror-Gruppen unter dem Dach der PLO, die nun schon seit 29 Jahren gegen Israel mit jenen Mitteln kämpfen, die wir in den letzten Wochen in besonders dramatischer Weise erleben.

Arafat

(EB) 1964 wurde die PLO gegründet. PLO steht für den englischen Namen „Palestine Liberation Organisation“ - Palästinensische Befreiungsorganisation und ist eine Art Dachorganisation für mehr als zehn verschiedene palästinensische Terrorgruppen und Organisationen, darunter auch die Gruppe „Schwarzer September“, die durch das Massaker von München und zahlreiche Flugzeugentführungen weltbekannt wurde. Eine andere und die größte PLO-Gruppe ist die „El Fatah“, die - wie die PLO - unter Führung von Yassir Arafat steht und sich ebenfalls durch Guerilla-Terror in den Blickpunkt des Weltinteresses geschossen hat. PLO und „El Fatah“ unterhalten in aller Welt Büros, die eng mit den Extremisten in den jeweiligen Gastländern zusammenarbeiten.

Habbash

(EB) Der „Lenin des Nahen Ostens“, Dr. Georges Habbash, ist der Anführer der 1959 gegründeten PFLP (Popular Front for the Liberation of Palestine - Volksfront für die Befreiung Palästinas), die sich nicht unter das Oberkommando des PLO-Chefs Arafat stellt, sondern auf eigene Faust blutige Terroraktionen durchführt. Marxismus-Leninismus und Mao sind für die PFLP die ideologischen Grundlagen. Für Habbash sind politische Verbrechen und politischer Mord erlaubte Kampfmittel; in seinen Lagern wurden u. a. auch Mitglieder der Baader-Meinhof-Bande ausgebildet. Es war die PFLP, die in der Vergangenheit durch blutige Aktionen in Israel und in der übrigen Welt deutlich gemacht hat, daß sie den Guerillakrieg und nicht den Frieden will.

Ziel: Ausrottung 3,3 Millionen unter Existenzdruck

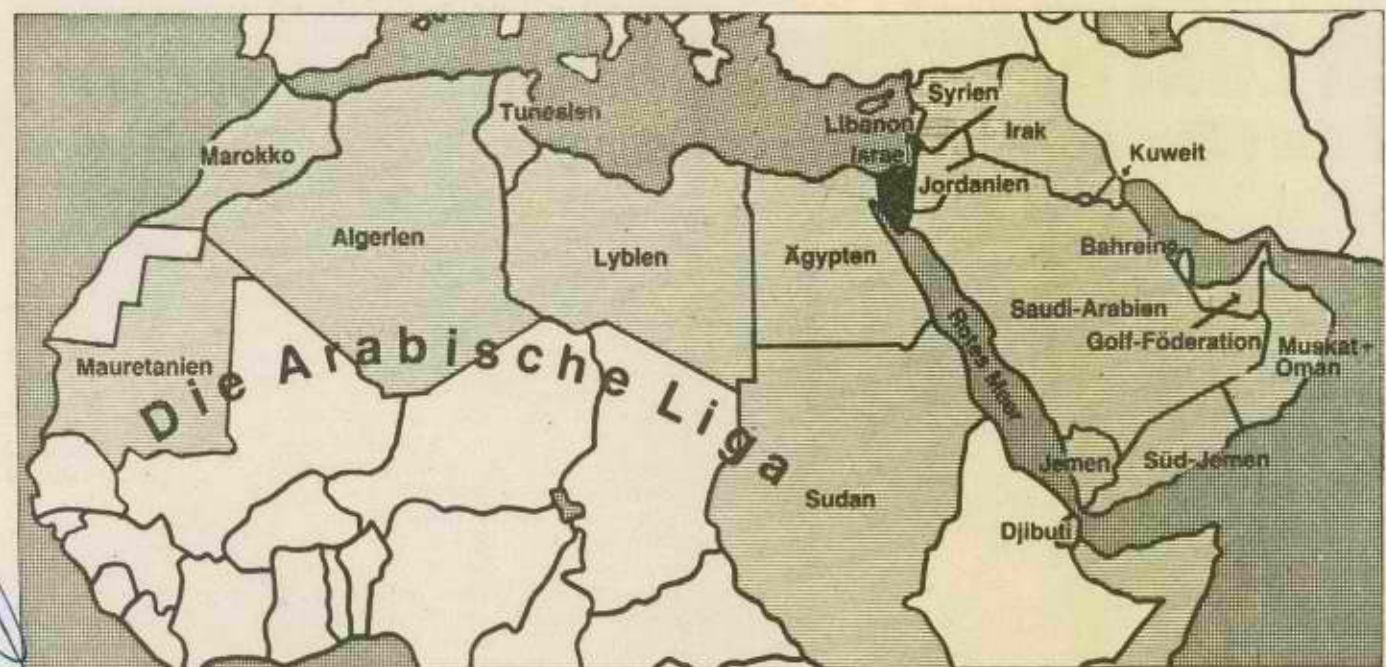
(EB) Israel ist „weit weg“ von der Bundesrepublik. Aber seine Probleme berühren auch unseren Staat. Denn: Die arabischen Terrororganisationen haben ihren Kampf zur Vernichtung Israels in die gesamte Welt getragen. Mord mit pseudo-politischer Verbrämung ist ihr Tageshandwerk. In Israel. Und auch in der gekaperten Boeing 737, deren Flugkapitän Jürgen Schumann kaltblütig ermordet wurde. Durch einen arabischen Terroristen.

Israel soll von der Landkarte verschwinden. Das ist das Ziel der arabischen Palästinenser und ihres PLO-Chefs Arafat. Unter diesem Existenzdruck leben die über 3,3 Millionen Israelis seit 29 Jahren. „Einen richtigen Frieden haben wir noch nicht gekannt“, sagte kürzlich ein Histadrut-Führer: „Wir kämpfen seit 1947 ums nackte Überleben.“

Seit 1947 wurden die Israelis zu fünf Kriegen gezwungen: Als am 14. Mai 1948 reguläre Truppen aus Ägypten, Transjordanien, Irak, Libanon und Saudi-

Arabien erstmals in Israel einfielen, erklärte der damalige Generalsekretär der Arabischen Liga, Azzam Pasha, in Kairo: „Dies wird ein Ausrottungskrieg werden und ein gewaltiges Massaker, von dem man sprechen wird wie von den Massakern der Mongolen und Kreuzfahrer.“ Diese Absichten der palästinensischen Araber haben sich bis heute nicht geändert. Aber auch die Entschlossenheit der Israelis, zu überleben, ist mit der Zunahme des arabischen Terrors gewachsen.

(EB) Wer bedroht wen? Das muß man sich fragen, wenn man auf der nebenstehenden Landkarte das kleine Israel in der Umgebung der Staaten der Arabischen Liga sieht. Den rd. 130 Millionen Arabern stehen rd. 3,3 Millionen Israelis gegenüber. Auch die militärischen Streitkräfte der arabischen Staaten machen ein Vielfaches dessen aus, was den Israelis zur Verfügung steht. Die arabische Forderung, auf israelischem Boden einen Palästinenser-Staat zu errichten, entpuppt sich auch schnell als taktisches Mittel, um Israel zu liquidieren. Der führende PLO-Funktionär Zohair Mohsen hat das im Frühjahr 1977 so formuliert: „Ein palästinensisches Volk gibt es nicht. Die Schaffung eines palästinensischen Staates ist ein Mittel zur Fortführung unseres Kampfes gegen Israel. Lediglich aus politischen und taktischen Gründen sprechen wir von der Existenz einer palästinensischen Identität.“

Handwritten notes in German at the bottom of the page, including the phrase 'sozialistische Bewegung' and other illegible scribbles.

ut Schmidt Bundestag

Mittel allen Gebieten große Gesetzge- Wir erfahren in diesen Jahren
voll- bungsmaßnahmen zu verabschieden, in vielen Ländern das Wieder-
Zu- auflehen zerstörerischer Gewalt,

Erntefrisch in den Vorratskeller wandern jetzt wieder Kartoffeln, aber auch Gemüse, Eier und andere landwirtschaftliche Erzeugnisse. Abgesehen davon, daß die Produkte oft frischer angeboten werden als im Supermarkt, sind sie zumeist auch billiger. Zwar sind Kartoffeln, die noch im vergangenen Jahr fast zu Luxusartikeln geworden waren, jetzt wieder preiswerter — dennoch lohnt es sich, während des Wochenendausfluges bei einem Bauernhof anzuhalten. Vielfach fahren Bauern auch mit Lastwagen durch die Städte und bieten ihre Erzeugnisse an. Der Einkauf auf Vorrat lohnt sich, wenn simple Lagervorschriften beachtet werden. So halten sich beispielsweise Kartoffeln in einem luftigen, dunklen, aber nicht zu kühlen Keller bis zu acht Monaten. Foto: Metropress

Jetzt Vorsicht in Wald und Feld:

Wieder Tollwutzeit

Jungfüchse gefährden Haustiere und Menschen

(pda) Alle Jahre wieder ist im Spätsommer und Herbst noch einmal Tollwut-Saison unter den Füchsen. Nachdem die Fuchswelpen im zeitigen Frühjahr zur Welt gekommen und — von der Fähe sorgsam behütet — heran-gewachsen sind, wird es nun Zeit für sie, sich selbständig zu machen. Sie werden raubmündig, verlassen den mütterlichen Bau und ziehen auf Reviersuche. Noch unerfahren lassen sie sich in Machtkämpfe mit Altrüden oder Altersnossen ein. Beißereien unter den Füchsen aber bedeuten starke Ausbreitung der Tollwutinfektion. Rechnet man die durchschnittliche Inkubationszeit von vier bis acht Wochen, gelegentlich auch weniger, hinzu, so findet man den Niederschlag auch in der Tierseuchenstatistik: die Zahl tollwütiger oder an Tollwut verendeter Füchse steigt sprunghaft an. Es ist längst erwiesen, daß sich mit zunehmender Fuchswut auch die Krankheitsfälle bei anderen Wild- und Haustierarten anhäufen. Im Fuchsjargon heißt es: Die Tollwut unter den Tieren ist eine Funktion der Fuchswut. Während uns

zur Bekämpfung der Seuche bei Füchsen gegenwärtig nur Maßnahmen zur Verringerung der Fuchspopulation zur Verfügung stehen, können Haustiere durch vorbeugende Schutzimpfungen vor der Ansteckung bewahrt werden. Das hat sich vor allem bei Hunden und Katzen, aber auch Weidetieren, Rindern, Pferden oder Schafen gut bewährt. Tiere auf der Weide sind ja in nicht zu kontrollierender Weise einer Infektion durch Füchse ausgesetzt. Auch Katzen und Hunde lieben den Ausflug in die freie Natur. Es muß als unverantwortlich angesehen werden, diese Tiere ohne Impfschutz zu lassen. Denn sie stellen leider immer noch die größte Gefahr für Menschen dar, solange sie nicht regelmäßig — alle 12 Monate nach der Tollwut-Gesetzgebung — geimpft werden. Haustierbesitzer, aber auch Spaziergänger in Wald und Feld sollten daran denken, daß die Tollwutgefahr einem jahreszeitlichen Höhepunkt entgegengeht. Vorsicht im Umgang mit Wild und rechtzeitige Vorbeuge bei den eigenen Tieren sind jetzt notwendiger denn je.

Bankkonto wird oft zum Groschengrab

einheit-report über die Kontokosten und Überweisungszeiten bei 83 Instituten

(td) Für viele Bundesbürger ist es schon selbstverständlich, beim täglichen Einkauf und erst recht bei größeren Anschaffungen Preisvergleiche anzustellen. Beim Umgang mit Bank und Sparkassen ist dies freilich noch längst nicht so: Bisher mußten die Bankiers nicht befürchten, daß ihnen die Kunden wegläufen, wenn sie die Gebühren für die Lohn- und Gehaltskonten erhöhen. Angesichts der Vielfalt der Gebühren ist der Normalverbraucher auch überfordert, die günstigste Bankverbindung herauszufinden. Die Stiftung Warentest hat daher die jährlichen Kosten eines Modellkontos bei 83 Instituten errechnet und festgestellt: Die Kosten schwanken zwischen 4 und 93 Mark.

Dies sind jedoch die beiden Extreme. Die meisten Banken und Sparkassen

würden zwischen 30 und 50 Mark für ein solches Konto verlangen, schreiben die Berliner Tester in der Oktober-Ausgabe der Zeitschrift „test“. Preisvergleiche lohnen sich allemal, und selbst wer seiner Hausbank treu bleiben will, kann einiges tun, um die Kontokosten zu drücken:

- Wenn man von Tagesauszügen auf Wochen- oder Monatsauszüge übergeht, spart man Porto und Gebühren.
- Regelmäßige Zahlungen (Versicherungen, Zeitungen) kann man statt monatlich meistens auch halbjährlich oder jährlich vornehmen (weniger Buchungen).
- Anstelle von Daueraufträgen kann man Lastschriften (Einzugsverordnungen) wählen. Änderungen kosten dann nichts.

- Überweisungen sind billiger als Bareinzahlungen zugunsten Dritter.
- Die Zahl der Barabhebungen kann reduziert werden, wenn jeweils größere Beträge abgeboben werden.
- Regelmäßige Gutschriften (Zinsen, Dividenden) werden kostenlos auf dem Sparkonto gutgeschrieben.
- Die Auszahlungsgebühr für eurocheques spart man, wenn man die Schecks bei Instituten der gleichen Bankengruppe (der die Hausbank angehört) einlöst.
- Bei manchen Banken kann man mehrere Einzelüberweisungen in einer Gesamtsumme auf einem weiteren Überweisungsformular zusammenfassen. Diese Summe wird dann als Einzeiposten dem Konto belastet.

Wenn Überweisungen zu lange dauern, ist dies nicht nur ärgerlich, es kostet auch Geld. Muß der Bankkunde sein Konto überziehen, kassiert die Bank Zinsen — kommt er mit Ratezahlungen nicht nach, muß er mit Verzugszinsen rechnen. Die Institute andererseits haben das Geld unverzinslich länger zur eigenen Verfügung. „Zinsschneidererei“ nennen es Kritiker.

Wie lange eine Überweisung auf den verschiedenen Überweisungswegen dauern darf, hat der Bankenverband selbst festgelegt. Die Stiftung Warentest wertete über 2.500 Überweisungen aus und mußte feststellen: Überweisungszeiten von 19 Tagen waren kein Einzelfall, selbst 25 Prozent der Durchschnittswerte lagen über den Normen.

Auf dem Eis wird es kritisch

Winterreifen oder gute Gürtelreifen mit Sommerprofil?

(td) Bei Schnee und Glatteis kommt es auf Ihr eigenes Profil als Autofahrer mindestens ebenso stark an wie auf das Ihrer Reifen: Die besten Stollen unterm Rad nutzen nichts, wenn die nötige Geschwindigkeit des „Steuermans“ fehlt. Die Stärken moderner Winterreifen zeigen sich vor allem in Matsch und auf Neuschnee. Hier können sie oft noch greifen, wenn Sommer-Pneus die Bodenhaftung längst verloren haben. Doch bei Eis geraten auch manche M+S-Reifen ins Schleudern.

Das zeigte der neueste, unter Federführung des ADAC durchgeführte Reifentest, an dem sich die Stiftung Warentest, Berlin, wiederum beteiligt hat. Neun Winter-Modelle waren diesmal an der Reihe — und drei Sommerreifen als Nachzügler des ersten, im April veröffentlichten Testabschnitts. Alle Prüflinge, mit Stahlgürtel-Unterbau versehen, gehörten der gängigen Größenklasse 155 SR 13 an — für Wagen der unteren Mittelklasse.

Die umfangreichen Fahrversuche gaben Aufschluß über die Leistungen der Reifen auf trockener Fahrbahn und im Regen, auf Schnee und bei Glatteis. Eine Verschleißprüfung mit

240 Straßenwacht-Fahrzeugen erstreckte sich über mehr als sieben Millionen Kilometer. Auf der Schnelllauf-Trommel mußten die Reifen zeigen, ob sie auch hohen Geschwindigkeiten gewachsen sind. Alle Fabrikate wurden auf die Felgen von zwei front- und zwei heckangetriebenen Autos (Golf und Kadett) aufgezogen. Die Testmannschaft legte rund 90.000 Kilometer zurück und trug 120.000 Meßdaten zusammen, die vom fahrenden Auto aus direkt in den Auswertungs-Computer wanderten.

Im Mittelpunkt des Interesses stand die Frage, ob sich der Kauf spezieller Winterreifen, die 25 bis 30 Mark mehr als Sommer-Pneus kosten, lohnt — und wenn ja, unter welchen Bedingungen. Ein Vergleich der Testergebnisse mit den Resultaten der vorangegangenen Prüfung an Sommerreifen macht deutlich, daß es heute durchaus Stahlgürtelreifen mit Sommerprofil gibt, die gute Allwettereigenschaften haben und damit auch für den Einsatz im Winter taugen. Bei diesen Modellen fanden die Tester allerdings wesentlich größere Qualitätsunterschiede heraus als bei M+S-Reifen.

Diese großstolligen „Winterstiefel“ fürs Auto wurden vor allem entwickelt, um die — wegen hohen Straßenverschleißes — verbotenen

Spikes zu ersetzen. Diese ehrgeizigen Ziele konnten nach den bisherigen Testerfahrungen noch nicht erreicht werden: Reifen mit eingeschossenen Metallstiften (Spikes) krallen sich förmlich ins Eis und ermöglichen so eine außerordentlich gute „Verzahnung“. Verglichen damit ist die Rutschfestigkeit auch der modernsten M+S-Reifen beim Fahren auf Glatteis und hartgefrorener Schneedecke weitaus geringer.

Das Gros der Testreifen landete denn auch nach der Auswertung der Eisbahn-Versuche auf „zufriedenstellenden“ Benotungsplätzen. „Gut“ und „sehr gut“ gab es in dieser Disziplin nur für zwei Fabrikate. Der Abstand zu Sommerreifen war nicht sonderlich groß. Dagegen zeigten sich Winterreifen auf Matsch und im Neuschnee sowie beim Durchfahren plötzlich auftauchender tiefer Wasserpfützen, wo die Aquaplaning-Gefahr besonders groß ist, überlegen.

Beides setzt allerdings eine ausreichende Profiltiefe voraus: Vier Millimeter gelten als Mindestmaß für den Wiedereinsatz von Autoreifen! Nach zwei bis drei Wintern ist dieses Minimum erreicht. Wie die Prüfungen gezeigt haben, verschleifen Winterreifen auf trockener Fahrbahn im allgemeinen schneller; es ist deshalb ein teurer Spaß, Reifen mit Winterprofil auch in der wärmeren Jahreszeit zu fahren.

Die zulässige Höchstgeschwindigkeit beträgt bei diesen Fabrikaten 160 km/h (gegenüber 180 km/h bei SR-Sommerreifen). Den entsprechenden Schnelllauf-Test konnten alle Modelle bestehen. Dabei richteten sich die Prüftechniker nach dem neuen Reifen-Normentwurf DIN 0078851, mit dem einige wesentliche Forderungen der Verbraucherverbände, der Automobilclubs und der Stiftung Warentest erfüllt worden sind.

Allerdings sollten in diese Bestimmungen noch weitere Prüfverfahren aufgenommen werden, die auch eine Beurteilung der Reifen unter „Sturzbedingungen“ (Schräglage) berücksichtigen. Das ist wichtig, weil immer mehr Fahrzeuge mit Einzelschraufhängung ausgerüstet werden.

Der vollständige Testbericht und weitere Tests sind in der Zeitschrift „test“ erschienen. Erhältlich bei der „Stiftung Warentest“, Postfach 4141, 1 Berlin 30, und im Zeitschriftenhandel.

Hausfrauen planen zuwenig

Die deutschen Hausfrauen arbeiten zuviel und „planen zuwenig. Diese Ansicht vertritt das Institut für Hauswirtschaft der Bundesforschungsanstalt für Ernährung in Stuttgart-Hohenheim. Die Leiterin des Instituts, Dr. Elfriede Stübler, weist darauf hin, daß jährlich 50 Milliarden Arbeitsstunden in den Haushalten geleistet werden, im Vergleich zu 65 Milliarden Stunden in den Erwerbsbetrieben.

Je rationeller die wiederkehrenden Arbeiten im Haushalt ablaufen, je

besser der Einsatz von Zeit und Geld geplant werde, desto mehr Zeit und Kraft verbleibe für die Erfüllung sozialer und kultureller Bedürfnisse. Frau Stübler: „Ein auf Knien geschrubbter Fußboden verbessert nicht das Familienleben.“

Das Institut schlägt unter anderem vor, den Speisezeitel für die ganze Woche zu planen, legerfähige Lebensmittel vierteljährlich anzuschaffen und die Wohnungsräumung in einem festen Turnus zu erledigen. (BfH)

Pommes frites

Aus dem Backofen

Pommes frites, die „heißgeliebten“ Kartoffelstäbchen, lassen sich jetzt wesentlich schneller und problemloser zubereiten — ohne Friteuse, einfach im Backofen. Das Geheimnis: sie kommen aus der Tiefkühltruhe. Tiefgekühlte Pommes frites sind jetzt überall im Handel erhältlich. Ihre Zubereitung ist kinderleicht: Sie werden einfach auf einem Backblech verteilt und in den vorgeheizten Backofen geschoben. Die Backzeit beträgt rund 10 bis 15 Minuten. Nach dem Backen werden die Kartoffelstäbchen mit Salz bestreut und — ganz nach Belieben — mit Paprika, Currypulver, Muskatnuß und getrockneten Kräutern gewürzt. Solche ohne Fett gebackenen Pommes frites schmecken nicht nur lecker, sie sind auch besonders knusprig und trocken und überdies kalorienarm. 100 Gramm Tiefkühl-Pommes frites enthalten nur 128 Kalorien. Außerdem haben die Ernährungswissenschaftler festgestellt, daß die wertvollen Inhaltsstoffe wie Vitamine, hochwertiges Eiweiß, Mineralstoffe und Spurenelemente bei der Herstellung von tiefgekühlten Pommes frites erhalten bleiben. Ein weiterer Pluspunkt für die Hausfrau: Pommes frites im Backofen entwickeln keine störenden Gerüche in der Küche und können auch problemlos von Kindern zubereitet werden. (BfH)

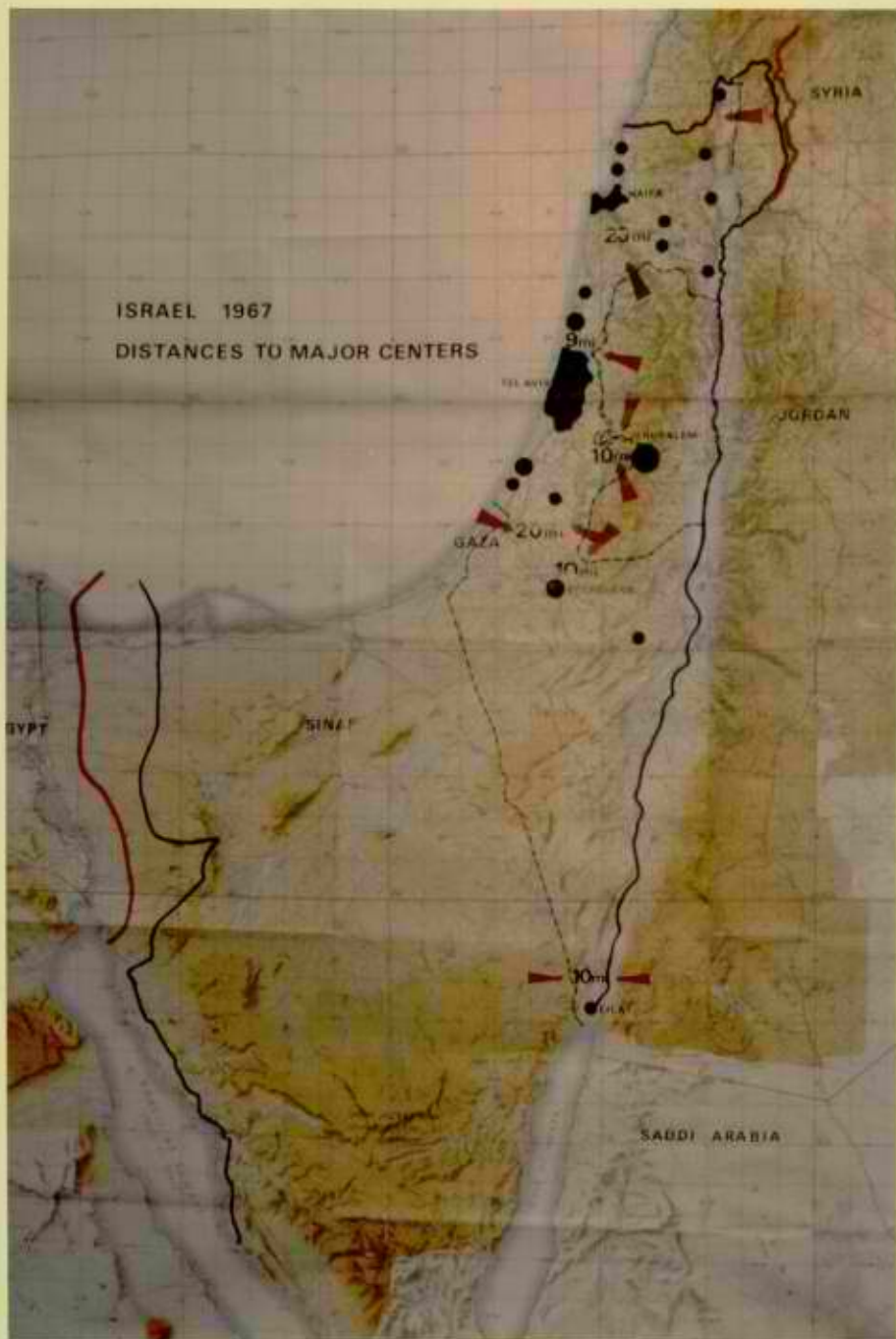
ISRAEL 1967

DISTANCES TO MAJOR CENTERS

ISRAEL 1967

DISTANCES TO MAJOR CENTERS

ISRAEL
VIS-A-VIS
THE ARAB WORLD

ISRAEL
VIS-A-VIS
THE ARAB WORLD

ISRAEL
VIS-A-VIS
THE ARAB WORLD

ISRAEL 1967

DISTANCES TO MAJOR CENTERS

**JEWISH NATIONAL FUND
OF AUSTRALIA AND NEW ZEALAND**

קרו קימת לישראל

27/0/17 J^d O

2nd 2/6 - 1/11

הנה נאמר שיש חסידים שיש להם חסידים

1/285 3150 2/285

zur Zeit

76

222

JEWISH NATIONAL FUND
OF AUSTRALIA AND NEW ZEALAND

PRINTED AND BOUND BY

23/1/74 No. 10

2

ISRAELI SETTLEMENTS LEGAL

Israeli settlements in Judea-Samaria are legal and will in no way be obstacles for peace, according to Col Dov Shefi, the first legal adviser to the Israeli Defence Forces on the West Bank after the Six-Day War.

Col Shefi, who is still on active service in the Israeli Army, is currently in Australia as the guest of the Jewish National Fund.

He expects to spend about three months in Australia on a mission to present the full JNF picture to members of the Jewish community.

"I'm here to increase local knowledge about the real activities of the JNF in Israel, to fill the gap between the contributions of the JNF to the security of Israel and the popular image of planting trees," he said.

He certainly has first-hand information.

As a colonel in the army which benefits from the many roads built by the Keren Kayemeth he notes the infrastructure of new settlements in the administered territories.

"The roads built as security measures for the army become the main roads for the population," he explained.

Col Shefi is a sabra, in his early forties, who served in the Hagana in 1947.

In 1952, after high school, he was accepted to the Academic Reserves with a grant from the Army and completed his masters degree in law later at the Hebrew University.

A welfare officer of the famous Golani Brigade, Dov Shefi became legal adviser in the Military Advocate General's office in 1957 and in 1964 the head of its Training Division.

He was responsible for training staff in international laws of war, applicable in administered territories, a knowledge he used well in his next appointment as legal adviser for Judea-Samaria at the end of the Six-Day War.

A year later he was sent to The Hague by the Israeli Defence Forces to study at the International Law Academy and was promoted to Lt. Colonel.

RED CROSS

The year 1969 saw his appointment by the Foreign Ministry as a member of the Israeli delegation to the International Conference of the Red Cross, which took place in Turkey.

It went on to prepare the position of the Israeli Government to the suggestions of the director-general of UNESCO concerning amendments in the

Convention for the Protection of Cultural Property in time of armed conflict.

Human rights in time of war was also his topic at an international symposium of Jurists at the Tel Aviv University.

The area where he best used this knowledge was in the administered territories, later as a colonel and assistant to the co-ordinator of activities in administered territories for the Ministry of Defence.

Borrowed by the Foreign Ministry in 1975-76 he went to the United States and Britain, to lecture on policy and legal processes in the administered territories.

"LAW AND ORDER" MAN HERE AS JNF EMISSARY

This culminated in his participation as a member and adviser of the Israeli delegation to the United Nations 31st General Assembly.

EXPERIENCE

He said it was quite an experience to participate in that meeting which, for weeks was "dedicated" to defame the State of Israel.

They particularly attacked Israeli behaviour in the administered territories, an area he knew so well and was so much aware of the falseness in the accusations.

Being involved for ten years in the many positive acts for the public welfare of the population of those areas he knew the truth too well.

He says Israel has long term rehabilitation programs of the refugees.

It builds annually 1,000 living quarters, schools, shopping centres.

At the same time, Israel had the vital responsibility of settling the many Jewish immigrants from Arab countries.

"The Arab delegations managed to convince most of the UN delegates that Israel's behaviour is monstrous," he said.

Yet, he stresses, to his knowledge there is no official policy of torture.

Any private initiative of violence is immediately met by strong punitive action.

"These people were

• Col Dov Shefi (arrowed) takes his place as a member of the Israeli delegation at the United Nations.

charged and convicted," he said.

As an example a major, who gave orders which could be misinterpreted, was reduced to the rank of private and imprisoned for two years.

"It is the official policy that every case proven to the authorities will be brought to court martial," he said.

TRUTH

But truth never influenced the august body of the United Nations.

He considers it a great pity that Arabs have convinced public opinion.

They want public opinion to force Israel to withdraw from territories after they realized they cannot recover the territories by force.

Yet, he is convinced that Israeli participation in those international forums is important, even though the result seems stacked against them.

"But at least the world hears our side of the story as well.

"It does not matter if the majority votes against Israel. We know that most countries, dependent on Arab oil, have no other choice but to vote with the Arab-Soviet block.

"They would be ready to declare that the sun never rises in Israel," he adds.

But, Israel can voice the truth for the records and for thinking people.

He recalls that Israel was condemned last year

for the act of taking refugees out of the miserable camp huts and putting them in decent homes.

Although Ambassador Herzog showed two huge photos to the assembly of the old and new quarters of the refugees, the delegates voted for the reservation of the status quo and misery.

"I will not forget this resolution," Col Shefi added.

He strongly believes that Jews and Arabs can live together in the Middle East.

Col Shefi is also a strong advocate of the legality of the new Jewish settlements in the administered territories.

The Arab position is (backed by the United States) that the Israeli settlements go against Article 49 of the 4th Geneva Convention (1949) which was laid down after World War II, when the lack of a convention protecting civilians in war was very obvious.

World War II saw the forcible transfer of masses of population by the Germans and therefore Article 49 prohibits the forcible deportation of people from occupied territories to any other country and the occupation or colonization of such territories.

He considers that this is not the case with the Israeli settlements.

"Jordan never had a title to the West Bank which was conquered by the Arab legion in 1948 as an act of aggression, a fact declared

BY EVE SYMON

by the Soviet Union and the United States at the time.

"Only Pakistan and Britain have recognized Jordan's title to the West Bank," he pointed out.

"Israel has no worse title to the West Bank than Jordan," he said.

"In 1947 Israel conquered (or liberated) it, not by an act of aggression but by self defence, after duly warning King Hussein through the United Nations."

He also stressed that in Israel, within the former borders, there are thousands of Arab settlements.

Some 400,000 Arabs are living with Jews as their neighbors. There is no reason why 6,000 Jews could become an obstacle to peace in an Arab-populated area.

NO POLITICS

Col Shefi quoted Moshe Dayan who declared that the settlements will not create obstacles to peace.

"If, for the sake of a lasting peace, we have to remove some settlements, we will do so and consider it a reasonable price for peace," he said.

Col Shefi, who was never a member of any political party, and considers himself a patriot, nothing more or less, said he has no doubt the new Government policy seeks the best for Israel.

He thinks the new policy is more frank and the new leadership raises its voice with sincerity.

"The population has more confidence in the

• Continued page 28

JNF ENVOY ON VISIT

• From page 2

existing Government. There is a mutual trust," Col Shefi said.

"Premier Begin is one of the great Jews," he said and was quick to point out that he said advisedly Jew and not Israeli.

He also sees the appointment of Moshe Dayan as Foreign Minister as "picking the right man at the right time."

Like many other Israelis and soldiers particularly, he has reservations about some aspects of Dayan's past decisions, but is convinced that he is the best man to discuss peace with the Arabs.

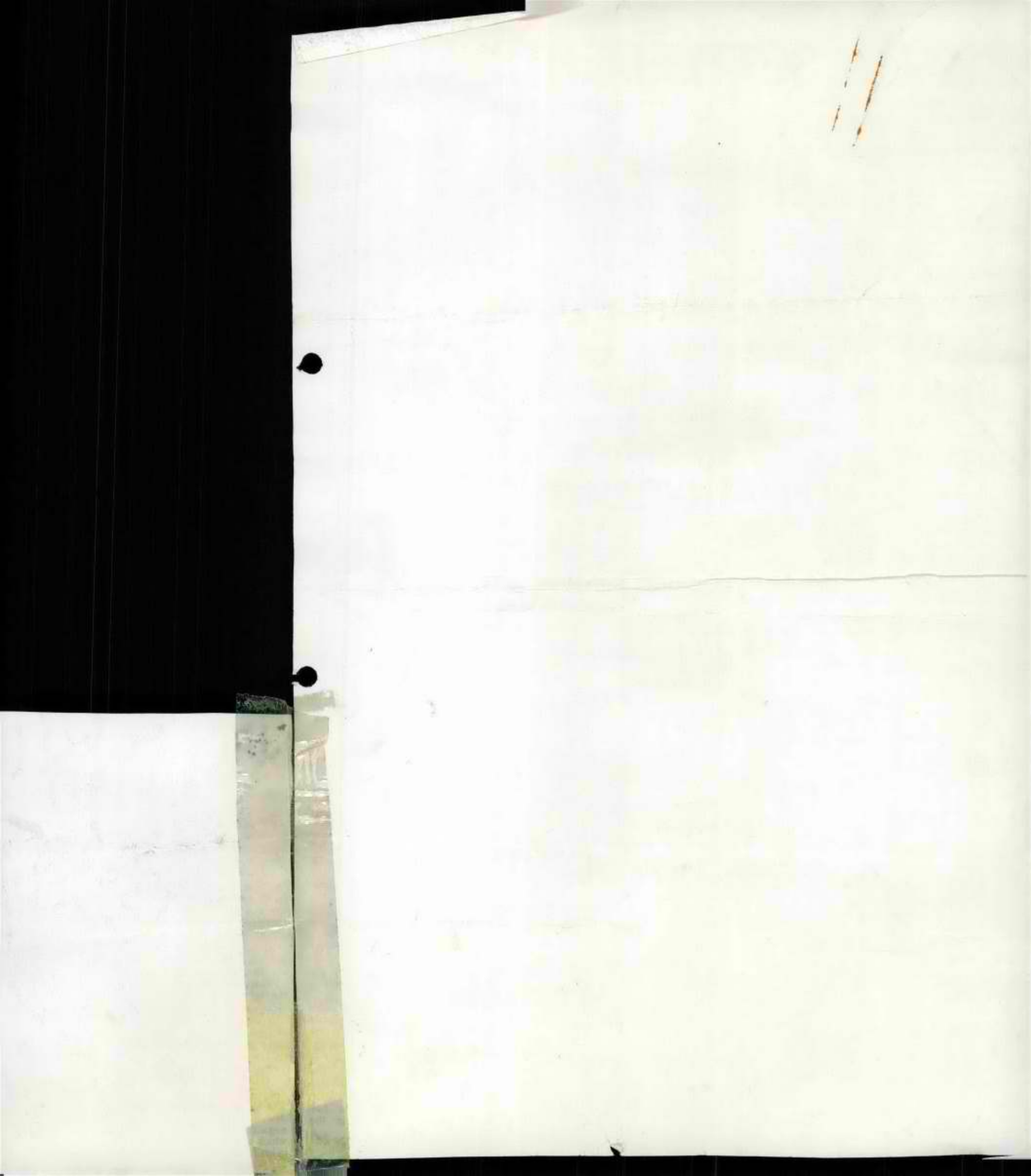
"He is the greatest Arab Jew, with both positive and negative aspects of it, which in the balance works in his favor," is Col Shefi's

way of describing Moshe Dayan.

Col Shefi, the man who drafted Israel's proclamation of law and order after entering Judea-Samaria in 1967, is a good emissary for his country and its humanitarian efforts.

• Col Dov Shefi

[Handwritten signature]

CONSULAT GÉNÉRAL D'ISRAËL

קונסוליה כללית של ישראל

ציריך, ל' תשרי תשל"ח

12 אוק' 1977

560

אל: דר. משה יגר, משרד ראש הממשלה

מאת: הקונסול הכללי, ציריך

הנדון: תלונת גב' חנה ויל

משה היקר,

ב - 9 בספט' 77 העברת אלי מכתב תלונה של הנ"ל. עניתי לה במכתב מפורט למדי מה-20 בספט' 77 (מס. 538 - העתק סמוי אליך).
אני מצרף לך במקורה תגובה של מרת ויל מה-2 באוק'. תשובה זו מכילה את המשפט "יש לי הרושם, שאתם, ובכלל פקידים אצלינו ממלאים ללא רצון והתעניינות תפקידם איך שהוא וזה מזיק לנו מאד".
הסופר הלא-יהודי המעביר ידיעות ל"טאגיסאנצייגר" עליו באה התלונה הוא מר מאנפריד שרידר, היושב בארץ. איני יודע מי העורך מציריך שכתב למתלוננת. אני מניח שזה דר. וילד - שאמנם ביקר בארץ מספר פעמים.
לאחרונה התבטא ^{פרופ.} ראובן ירון (מהאוניברסיטה העברית) ולפני שהוא אוהד גם את הישראלים וגם את הערבים. באותה הזדמנות (של ארוחת ערב משותפת) הציע לפרופ. ירון לקבל על עצמו להיות כתב העתון מהארץ - במקרה ומו"מ שהוא - דר. וילד - מנהל עם מישהו אחר לא יצליח. פרופ. ירון הסכים לכך בו במקום. מאז לא שמעתי מאומה.
כתיבתה של המתלוננת היא כמובן נאיבית למדי - ואיני חושב שיש תועלת בהמשך חליפת מכתבים איתה. אך אף אם סבור הייתי שתהיה בה תועלת לא הייתי ממשיך בהתכתבות אחרי ההערה המעליבה המופיעה במכתב. לידיעתך.

בד"ש וברכה,

גבריאל גבריאל

ולא חתן וילד. ה'אם הקדש מכלבך מ' בסמכותי אע"פ ח'ז, של
 אברהם. בדגש ל' מאמר של Tagesausgabe כ'בא' ג'ק ל' מחנכת של ח'מ'ן, של
 ו'ח'ק ע'ן ו', רחב, של' ש'מ'י א'ג' ח'ב' (ש' ל'ב' "מ'סר ד'ח' ג'א'י' ח'י'ק'
 שבא' א'ג'ל' של' לא' ה'ז', ש'מ'ג'י' ל'ב' א'ג' ה'ז'ע'ל מ'ן - ח'ז'. א'ק א'מ'ק ע'נ'ן'
 נ'ח'ב'ן, א'מ'ק י'כ'ע'ק ל'ד'ג'מ', מ' ה'א' ש'נ'ח'א'ב'א'י'ף מ'ל'מ' Tagesausgabe ו'כ'י'ד'ג'י' א'ל'ג'
 א'ל' ל'כ'ד'ק, ש'מ'י של'א ב'א'ל'י' י'ג'ד'ג'י' א'ל'ג', ע'ס'מ'ג' ש'פ'ר' א'ג' ה'א'ן, ה'ל' א'ל'ג'
 ג'ר'ב'ן ו'כ'פ'ע'ל'ג' ש'ל'ב'ק, כ'י' ה'מ'כ'א'ק מ'ה'ע'ל'ק ל'ק, ה'י' נ'ח'מ'ד, מ'ן ו'מ'ס' א'ל'ג'
 כ'א'ק, ח'ס' ש'ל'ג' י'כ'ד'ר ב'א'ל'י'ף, ז'א' ש'ל'ג' ב'ר'ב' ע'מ'מ'ק כ'א'ן, י'ש'מ'א ל'כ'ד'ר א'ז'ג'
 ח'י'ף מ'ד', ז'ב'ק, ש'כ'ב'ר ע'מ'ק כ'ג'ב'י' ל' מ'ש'ק כ'א'ז' ה'מ'מ'ל'ג', ה'ן ז'נ'ל'ק כ'א'ן
 ב'א'ל'י'ף ל'כ'ס'ק י'מ'י' ע'ס' א'ל'ג' ל'ב'ק, א'ה'ב'א'ק ש'ל' ר'ב ה'ס'ק ה'ש'ו'ז'י' ל'כ'א'ל'י'ף ש'ל'ג'
 ש'ו'י' א'ל'ג' ו'ג'ב'י' ה'ר'ב'ק, ש'נ'ש'א'מ'י' ל'י' י'כ'ד'ר מ'א'ג'ל'פ'ט' ב'ג' ה'ס'פ'י' ה'ן מ'ס'פ'י'ק א'כ'ל'ג'
 ל'י' מ'ה' ע'ש'ל' ל'מ'ח'מ'ן, ו'ל'א' ח'ג' י'א'ז'ע'ג' ש'מ'ב'י' מ'מ'ל'ג', ג'ז'מ'ן י'ק' ו'י'כ' ה'ל'ג'
 מ'כ'ב'ל'ק פ'ל' ב'א'ל'י'ף ב'ש'ו'ר'ק, ש'ל'כ'א' ש'נ'ק'ר'ל'ק ע'ס' ה'ד'ל'ג', ב'ז'מ'ן ה'מ'ל'ג'מ'
 ה'א'ג'י'ן, ש'א'ג' ח'כ'ס' ע'ב'ר ה'ל'פ'ט' ו'ג'מ'י' ל'כ'א'ל'י'ף, ש'א'ק'ל'ג' ס'כ'ג' ע'מ'ל'ג'
 ו'ע'ל'ק ו'ע'ל'ג'. ל'מ'י' ק'ב'ר י'פ'ה כ'ז'י' ל'א' ל'כ'ס'מ'ן ב'א'ל'י'ף? ו'ז'י' ה'י' א'ל'ג' ש'ל'g'
 י'כ'ל'ג' ל'ז'ל'ק. ל'א'ל'מ'ג' ז'ה', א'ל'ג' ח'ל'ב'ל'ק ל'כ'א'ג'י'ן, ל'כ'ב'ל'ק, א'ל'g'
 ה'ז'מ'ל'ג' א'ל'ג' ש'ש'ל'ג' כ'א'ן. ל'מ'ל'ג' א'ס'ל'ר, כ'י' ה'ס'ק א'ל'g', מ'ה'ז'כ'ל'
 ב'ע'מ'ן, ל'י' י'ש' ב'א'ל'ג', ש'א'פ'ל'ג', ע'ז'ע'ג', ע'כ'ע'ל'g'. א'ק ק'ז'ז' כ'ר'ב'ן
 ו'ל'א' ע'ס' ה'מ'ן כ'ס'פ'י' א'ס'ל'g', ע'ז'ע'l'g', ה'י' ק'ז'ז' ח'ז'ן. ו'י' ל'
 ה'כ'ל'ק, ש'מ'ל'ק, ו'כ'ל'g' ע'ד'ז'י'ק' מ'מ'ל'g' ל'ל'א' ח'ז'ן א'פ'ד'ז'i'k'
 ע'ל'ק ש'ל'א ו'ז'י' מ'ז'i'ק' ל'ל'א' ח'ז'ן מ'ל'g'. א'מ' א'י'ר'ן, א'א'ז' ל'כ'ק כ'א'ל'g',
 א'ל' כ'א'ל'g', ה'י'ד'ג'י' ש'ל'g' ב'מ'ן ז'כ'ס'ו' ו'י'ד'g'י' ש'ל' ח'ל'ד' ח'ס'ן מ'ה'י'ל'g'k'
 א'י'ן ל'י'ק מ'ל'ס'ק ע'ס' ה'א'l'g', ל'א' מ'מ'ח'מ'ן ק'כ'ל'g' ע'ס' ה'ז'כ'כ'א'ן.
 ע'ז'ע'g' ש'ל'g' ס'ל'ב' י'כ'ו'ל' ע'כ'ע'l'g' ב'י'ן ז'כ'ל'g'k'. ה'י', ר'א'מ'ן,
 ח'ז'ן ו'כ'פ'ע'l'g', ע'כ'ז'כ'i'k', ע'ל'א' ג'ל'g' ע'פ'י'ן ב'ן ל'ג' ה'ש'l'g'k'.
 ח'פ'כ'i' ל'י' ק'ק ל'כ'ר'י'g'k', ש'כ'i'ד'g'י' א'ג' א'ל'g', ע'ס' ה'ע'ס'
 א'כ'פ'ט'ל'ג' ש'ל' ע'ל'g' א'י'ס'ל'g' ל'ז'ז' ש'ל'g', ח'ל'g' א'י'g'

sender	שם
address	מען
place and code	ישוב ומיקוד

ד. 11226
יב. 6147
aerial

אין לשום דבר באיגרת אוויר, איגרת שוואשם בה דבר תשלוח בדרך הים
 un aérogramme contenant un objet quelconque sera transmis par voie de surface
 an aérogramme containing any enclosure will be sent by surface

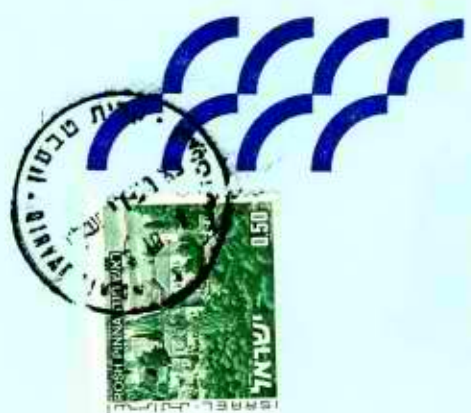
קפל שני second fold

איגרת אוויר
 דואר אוויר
 aerogramme
 by airmail

190
 ישראל אשקלון israel

Israel. Konsulat
 8008 Zürich
 Dufourstr. 101

קבלה

NATIONAL COMMITTEE FOR LABOR ISRAEL

33 EAST 67th STREET

REgent 4-6010

NEW YORK, N. Y. 10021

October 13, 1977

Dr. Moshe Yegar
Prime Minister's Office
State of Israel
Jerusalem

Dear Moshe:

Thank you very much for forwarding me the document
"Explaining Israel's Case", and also for your Shana
Tova card.

I will be arriving in Israel November 2nd and will be
staying at the Plaza Hotel in Tel Aviv. Please do give
me a ring, so that we can get together. I would very
much like to see you.

With kindest regards, I am

Sincerely yours,

Bernard B. Jacobson

BBJ:mb

NATIONAL COMMITTEE FOR LABOR ISRAEL

33 EAST 6TH STREET NEW YORK, N.Y. 10003 REG. NO. 4-6010

October 11, 1977

Mr. Moshe Yegar
Prime Minister's Office
State of Israel
Jerusalem

Dear Moshe:

Thank you very much for forwarding me the document
"Establishing Israel's Labor Law", and also for your kind
letter card.

I will be arriving in Israel November 2nd and will be
staying at the Elia Hotel in Tel Aviv. I plan to give
a talk, so that we can get together. I would very
much like to see you.

With kindest regards, I am

Sincerely yours,

Bernard H. Thompson

BHT:ms

Jerusalem, October 30, 1977

Mr. Marvin Lender
Post Road
West Haven, Conn. 06516

Dear Marvin,

Your letter of January 12, 1977 reached me only today!!! How was it sent?

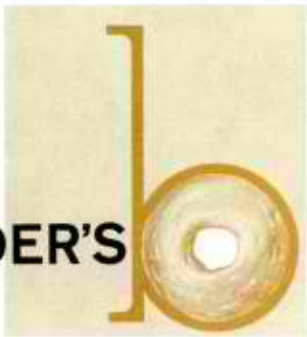
I hope that your friend, Dr. J. Landwith did come to Kibbutz Yiftah and that he enjoyed his time.

When will you be back here?

Cordially

Dr. Moshe Yegar

LENDER'S

Bagel bakery

OPERATED BY THE LENDER FAMILY SINCE 1927

INCORPORATED

POST ROAD
WEST HAVEN, CONN. 06516
TELEPHONE 934-9231

January 12, 1977

Mr. Moshe Yegar
Director of Information Division
Ministry of Foreign Affairs
Jerusalem, Israel

Dear Moshe,

A very dear friend of mine will be in Israel early in February. He has made arrangements independently of any organization to work and consult with doctors on Kibbutz Yiftah in the Northern Galilee.

I have given him your name and you might expect a call. I believe the concept of American doctors who are willing to spend time on Kibbutzim and share their professions is a great one and probably in line with your own thinking.

I hope things are going well for you and your family. Please write when you have the opportunity.

Shalom, shalom,

Marvin Lender

ML/tl
cc: Dr. Jules Landwirth

P.S. Dr. Landwirth is staying with Dr. Robert Blumenthal at the Kibbutz.

FACULTY ADVISORY CABINET / UNITED JEWISH APPEAL

October 20, 1977
8 Cheshvan 5738

Dr. Moshe Yegar
The Office of the Prime Minister
Jerusalem, Israel

Dear Moshe:

At last I am back in my office and have resumed my regular routine. Since Israel, I have been to Honolulu and the West Coast, Chicago, Atlanta and Boston. Let me again thank you for the assistance you gave me this summer. As a result of your advice and generous help, our Faculty Mission was the most successful one that we ever had. We are looking forward to a new one, perhaps as early as December 26 to January 4. As soon as I have confirmation I will advise. Hopefully, I will be seeing you then.

Shmuel Katz said when we left the Prime Minister's Office, that he would like to meet with me in New York and discuss some possible plans in the United States. Naturally, I would make myself available to him at any time.

Thanks for sending the Hasbara material. Unfortunately, I'm very pessimistic about Israel's straightening out its Hasbara mess. It's not as simple as the article indicates. You can't play into the hands of the N.Y. Times and American media people who are just looking for Sharon statements on settlement of the West Bank. Why not do it and just keep quiet about it?

Again, let me thank you for your help and friendship. I look forward to seeing you soon. Warm regards to Edna.

Sincerely yours,

Melvin L. Libman

MLL:gh

Director
RABBI MELVIN L. LIBMAN

Chairman
PROFESSOR MICHAEL WALZER

1290 AVENUE OF THE AMERICAS, NEW YORK, N.Y. 10019 PLAZA 7-1500

נודינת ישראל

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת מועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

תאריך: ט' בחשוון תשל"ז
21 באוקטובר 1977
מספר:

לכבוד
מר צבי רון
שדרות אשכול 2/66
ירושלים

שלום רב לך צבי,

"קפצתי" למשרד לביקור קצר ומצאתי את מכתבך
מה-16 באוקטובר 1977.

אשמח מאוד להיפגש עמך, אך נצטרך לעשות זאת רק
לאחר שובי משירות מילואים במחצית השניה של נובמבר.

להתראות בקרוב,

דר' משה יגר

המחלקה הכלכלית

המחלקה הכלכלית

המחלקה הכלכלית

המחלקה הכלכלית

המחלקה הכלכלית

המחלקה הכלכלית

המחלקה הכלכלית

המחלקה הכלכלית

המחלקה הכלכלית

המחלקה הכלכלית

המחלקה הכלכלית

המחלקה הכלכלית

המחלקה הכלכלית

ישראל 77.10.16

למטה יגד אלג רב,

למען האר- בקשה מעליקה קארן לסוף ג'13
תקיים כגולה ארץ, ולא האו ג'13 אספיק ג'13
האז הארן האו ג'13. ארץ ג'13 ארץ
(אמר 8 כגולה ארץ) ארץ ארץ - א. א. ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ. ארץ - א. ארץ
האז ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ. ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

א. א. ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
א. א. ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
א. א. ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
א. א. ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

א. א. ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
א. א. ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
א. א. ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

א. א. ארץ

א. א. ארץ

א. א. ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

ד"ר ראובן הכט
DR. REUBEN R. HECHT

ת"ד 407 חיפה, ישראל
P.O.B. 407 HAIFA ISRAEL

מחילה
א

א' בחשון תשל"ח
13 באוקטובר 1977
ה/רה/רו

לכבוד
ד"ר משה יגר
עוזר ליועץ רה"מ להסברת חוץ
משרד ראש הממשלה
הקריה
ירושלים

ד"ר יגר הנכבד,

לאחר כל "הסיכוב הגדול" שעשו בקשותי לקבלת החומר
על ראש הממשלה ודיר-יאסין, שמחתי ששלחת את המבוקש,
והנני מודה לך על כך.

מקווה אני שבהזדמנות אוכל לפגוש אותך.

בברכה נאמנה,
מחילה

ירושלים, ב' בחשוון תשל"ח
14 באוקטובר 1977

לכבוד
מר מיכאל לוי
מפעל פלוח העצמאות והפיתוח
ח.ד. 679
ירושלים

הנדון: משלחת תעשיינים אמריקאים מענף המזון

מכתבן מה-9 באוקטובר 1977

מייק היקר,

הגעתי לירושלימה לחומשה קצרה ומצאתי את מכתבך הנ"ל. ל
לצערי לא יכולתי להגיע במועד לארוחה אליה הוזמנתי.

באמצע נובמבר אסיים את שירות המילואים שלי ואשמח מאוד
לעמוד לשרותך ככל שתבקש.

בברכה רבה,

ד"ר משה יגר

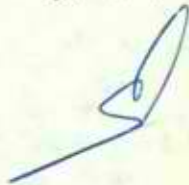
ת ז כ י ר

תאריך 9 באוקטובר 1977

אל	מר משה יגר
סאת	מיכאל לוי
הגידון	<u>משלחת תעשיינים אמריקאים מעבף המזון.</u>

רצ"ב אנו מרשים לעצמנו להעביר אליך חומר על המשלחת הב"ל, אתה תפגש בארוחת הערב במלון הילטון ירושלים, ביום רביעי - 12 לאוקטובר, בשעה 20:00.

ב ב ר כ ה,

לוטה: תכנית
רשימה עם פרטים אודות האורחים
חומר רקע כללי

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

אל:	התאריך
מאת:	תיק מס'
הנדון:	

מי מ.י.י. לשר האהב

מחל, הסגל/מנהל

מכאן

מלך 3 השבוע פנימיים לא לא

מלך. השקלול היחיד.

זה האם ביום אחר איבד מלכאול

אלה - ארץ ירד מלך לא מלך.

זיכרון אול היחיד מלך אול -

אך במלך האם לקול מלך מלך וארץ.

בינה

מלך

מלך

1870

My dear Mr. [illegible]

I have received your letter of the 10th inst.

and am glad to hear from you.

I am well and hope this finds you the same.

I have not yet had time to write you more fully.

I am, dear Mr. [illegible],

Very respectfully,
[illegible]

P.S. - I have not yet had time to write you more fully.

I am, dear Mr. [illegible],

Very respectfully,
[illegible]

P.S. - I have not yet had time to write you more fully.

I am, dear Mr. [illegible],

Very respectfully,
[illegible]

P.S. - I have not yet had time to write you more fully.

I am, dear Mr. [illegible],

Very respectfully,
[illegible]

P.S. - I have not yet had time to write you more fully.

I am, dear Mr. [illegible],

נ.י. 7

ירושלים, כ"ה בתשרי תשל"ח
7 באוקטובר 1977

לכבוד
פרופ' זאב וילנאי
רחוב רד"ק 15
ירושלים

זאב היקר,

במסגרת פעולות לשכת יועץ ראש הממשלה להטברת חוץ הגבו
מעוניינים לפרסם חוברת ובה לקט קטעים מספרות נוסעים שביקרו בארץ
ישראל במאות האחרונות, ממנה ילמד הקורא שהארץ היתה שוממה וחסרת
תושבים עד העת החדשה וחחילת ההתישבות הציונית. אני בטוח שקיימים
מקורות רבים כמו, למשל, תיאוריו של מרק טאנצמן.

התוכל לקבל עליך משימה זו? אם לא - התוכל להמליץ על איש
מתאים שיוכל לבצע מלאכה זו במהירות?

בתודה מראש
ובברכה נאמנה,

ד"ר משה יגר

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
ירושלים

ד. י. גר
76

תאריך: כג תשרי תשל"ח
5 באוקטובר 1977
מספר: 00.5/4

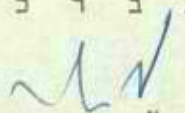
לכבוד
ד"ר משה יגר
עוזר ליועץ רוח"מ
להסברת חוץ
כאן.

מר יגר הנכבד,

הריני מתכבד להזמין להיות חבר בצוות
הערכה ליד יועץ ראש הממשלה לענייני ערבים.

אהיה אסיר תודה לך אם תואיל להענות
לכך בחיוב.

ב ב ר כ ה,

ד"ר משה שרון
יועץ ראש הממשלה לענייני ערבים

RECEIVED

NEW YORK

1940

TO: Mr. J. Edgar Hoover

FROM: Mr. J. Edgar Hoover

SUBJECT: [illegible]

8
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ירושלים, כ"ה בתשרי תשל"ח
7 באוקטובר 1977

לכבוד
ד"ר משה שרון
יועץ ראש הממשלה לענייני ערבים
משרד ראש הממשלה
כאן

ד"ר שרון הנכבד,

הנני מקבל ברצון את הזמנתך להיות חבר בצוות הערכה
שהנך מקים.

בברכה

ד"ר משה יגר

ירושלים, כ"א בתשרי תשל"ח
3 באוקטובר 1977

אל : יוסף יעקב, השגרירות לונדון

מאת: לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

הספר של ג'והן לאמיין: The Master Slaves

מכתבך מה-12 בספטמבר 1977

ג'ו ירידי,

קיבלתי את כתב היד אך טרם הספקתי, כמובן, לעיין בו.

התיעצתי עם שמואל כץ שהוא - כידוע לך אולי - מו"ל
במקצועו הפרטי. לדעתו, הטוב ביותר יהיה אם הוצאת הספרים
ווידנפלד אנד ניקולסון תדפיס את הספר באנגליה ובארה"ב, בשותפות
עם מו"ל אמריקאי. יש להם קשרים נרחבים ולא יהיו זקוקים לתיווכנו.
גם מבחינת האמינות אין עתרון טוב מזה.

מועדים לשמחה

דר' משה יגר

עתקים: מנהל הסברה, משה"ח
מדור פרסומים/ הסברה, משה"ח

EMBASSY OF ISRAEL
2 PALACE GREEN
LONDON, W8 4QB
TEL. 01-937 8050

שגרירות ישראל
לונדון

ש מ ר

כ"ט אלול תשל"ז
12 ספטמבר 1977

אל: ד"ר משה ^{יג}יעקב, לשכת היועץ (הסברה) לרה"מ, לשכת רה"מ,
משרד רה"מ, ירושלים
מאת: יוסף יעקב - לונדון

הנדון: הספר של ג'ון לפין: The Master Slavers

משה ידידי -

(1) לפין ביקשני להעביר לך כתב-היד של ספרו הנ"ל - והוא נשלח בנפרד בדיפ' פרסומים, על מנת שתברר אפשרות הוצאתו לאור בארה"ב, כפי שנדבר אחך בעת ביקורו בארץ באוגוסט.

(2) כתב-היד טרם נמסר או הוראה לשום מו"ל.

(3) כזכור, כתב לפין בזמנו גם מאמר על הנושא (תמצית של הספר, באורך 12,000 מלים) שפורסם בירחון הולנדי ידוע ורציני בכותרת The Arab Slavers. הודעתי על כך למנהל מח' ההסברה במשרד, ולפין מצידו מברר אפשרות רכישה חדשים בכמויות לצורכי הסברתנו.

בברכת שנה טובה,

י. יעקב
ג. יג
ל' - יג

העתק: מנהל הסברה
ס/מנהל הסברה (פרסומים)

[א"ש]

סגרירות ישראל

א"ש

התאריך

✓

תיק מס'

אל: 33 מס' 10

מאת: י. יעקב - חננין

hard Weidenfeld הגדון

Weidenfeld & Nicolson
בע"מ וצא"ל לא"י

מס' 13'3' -

ס"ה וצא"ל

כסף אלק' בי"מ א"ל

ולא"מ' בחנני' ובי"מ

בזכו' בקו' גם מצו"ל לא

יבמ' וצ"ל בע"מ סמ

על צדקה בי"מ - בל"מ

על יענה"מ

סגרירות ישראל

התאריך _____

תיק מס' _____

אל: _____

מאת: _____

הגדרו: _____

לא היכנתם לי שצ"ק
בעת אלו הע'ק'א ש
ט"ס הד'א - וכל
שלא אית' מלה
לש"ן לפני...

אולם נראה לי שיש כאן
ה'מחלוקה' - (ועד לא יבין לע"ז)
הא'ע'ל' - (ועד לא יבין לע"ז)
וה'נ'ל' - (ועד לא יבין לע"ז)
לש"ק ולש"ק

מדינת ישראל

משרד התקשורת

לשכת המנהל הכללי

תאריך:

בתשרי תשל"ח

בספטמבר 1977

מספר:

2086 220 דר-10

לכבוד

דר משה יגר

לשכת ראש הממשלה

ירושלים

א.ב.

הנדון: הצעה של מר ארתור איזנברג

1. מאשרת קבלת מכתבך מיום 9 ספט' 77.
2. הנושא יבדק ועם סיום הבדיקה נשיבך.

ב ב ר כ ה

אלה איזן

מזכירת המנהל הכללי

אא/סה

DECLASSIFIED

DATE: 10/10/2001

BY: 1043/1000

1043/1000

DATE: 10/10/2001

BY: 1043/1000

DATE: 10/10/2001

1043/1000
DATE: 10/10/2001
BY: 1043/1000

1043/1000

DECLASSIFIED BY: 1043/1000

1. DATE: 10/10/2001

2. BY: 1043/1000

1043/1000

1043/1000

1043/1000

1043/1000

נ. ח' 77

יא' בתשרי תשל"ח
23 בספטמבר 1977

אל : מר ישעיהו תדמור, ניו-יורק
מאת: יהודה דומיניץ, ירושלים

הנדון: הרברט א. קאמפף

הנ"ל הושב ניו-יורק כתב אל מר שמואל כץ,
יועץ ראש הממשלה להטברת חוץ, וממשרדו קיבלנו את החומר
המצורף בזה.

ייתכן שהאיש יפנה אליך או אל משרדך, והחומר
המצורף ישמש לך "רקע".

שנה טובה,

י. דומיניץ

העתק: ד"ר משה יגר, משרד ראש הממשלה

ירושלים, ח' בתשרי תשל"ז
20 בספטמבר 1977

לכבוד
גב' עליזה אלון
המחלקה למינהל ואירגון-רדיו
רשות השידור
ת.ד. 1082
חשוב הלני המלכה 21
ירושלים

הנדון: ועדת קידום

הנני מצטער שפגישה פתאומית חשובה, בלתי צפויה מראש, מנעה ממני להשתתף בישיבה ועדת הקידום שנקבעה ל-19 בספטמבר 1977. אני מקווה שהיעדרי לא גרם קשיים. אשמח מאד להשתתף בפעם הבאה.

במחתימה טובה,

ד"ר משה יגר

Jerusalem, September 20, 1977

Dr. Martin Gilbert
The Map House
Hartcourt Hill
Oxford

Dear Martin,

I was happy to receive your letter of September 9, 1977, and to see that you continue your extremely important work with the same energy, which is typical of you.

There is no doubt in my mind that your new Atlas will be as important and as useful as all your previous ones, only that this one is much more important because of the Arab efforts of recent years to spread the lie that the Holocaust never took place. I hope that you saw some documentations on this subject during your visits to Yad Vashem.

I was "loaned" to the Prime Minister's Office to work with Mr. Shmuel Katz. We are trying to develop some schemes. In the next few months we shall know how successful this operation will be.

With kind regards and Shana Tova to you and to your wife,

Sincerely yours,

Dr. Moshe Yegar

THE MAP HOUSE
HARCOURT HILL
OXFORD

TELEPHONE 46307

9 September 1977

Dear Mr. Yegar,

It is not so long ago that I congratulated you on an Ambassadorial appointment which was not yours! Since then I have been covered with shame in this regard. Now, however, I hope I may genuinely congratulate you on your promotion to the Prime Minister's office, and I hope that I may also wish you every success in your work with Mr. Katz. Although I have not met him, of course I know his work, and only last week I reread his memoirs.

At the moment I am working full-time on a new Atlas, dealing with the terrible years of the Holocaust. It will be my largest Atlas so far, fully illustrated, and more "encyclopaedic" than its predecessors.

There will be more than 120 maps, covering not only the fate of many of the communities, but also resistance, flight, and "brichah". Would you like me to send you a list of the maps I am doing, the first forty of which have already reached their draft stage? I have just returned from a month in Jerusalem searching through the photographic archives, principally, of course, at Yad Vashem. Although it is depressing work to do, I feel it ought to be done, particularly in view of the belittlings and denials that are now so current. Anyhow, I am off to London in a few hours time in search of a publisher!

With kind regards, and further congratulations,

yours as ever,

Martin Gilbert

ירושלים, ז' בתשרי תשל"ז
19 בספטמבר 1977

לכבוד
אל"מ נסים סלומון
מפקדה קצין חינוך ראשי
מטכ"ל / צה"ל

נסים ידידי,

שטעתי לחזרת לצה"ל והועלית (או תועלת) לדרגת אל"מ.

קבל-נא את ברכותי הלבביות להצלחתך.

בטח חתימה טובה,

ד"ר משה יגר

הארגון העולמי של יהודים יוצאי ארצות ערב
المنظمة العالمية لليهود النازحين من البلدان العربية
WORLD ORGANIZATION OF JEWS FROM ARAB COUNTRIES
ORGANISATION MONDIALE DES JUIFS ORIGINAIRES DES PAYS ARABES

תל-אביב, 11 באוגוסט 1977

לכבוד
משה יגר
משרד ראש הממשלה
ירושלים

שלום רב,

בינואר 1975 העליתי לראשונה בכנסת את רעיון זכויות היהודים יוצאי ערב.
מאז העלאת תיזות הרעיון חלפו למעלה משנתיים ובינתיים צברנו נסיון וקיבלנו הדים רבים.

בעתיד הקרוב, יעלה נושאנו במוסדות האו"ם ואנו מעוניינים, לקראת הפעילויות במסגרת האו"ם, לסקור את הנסיון ולבחון תיזות חדשות.

על כן, אנו מעוניינים לכנס מספר מצומצם של אישים שיש ביכולתם לתרום לנושא ומצאנו לחיוני לפנות אליך.

הדיון יתקיים במלון "מוריה" בירושלים, ביום רביעי 24 באוגוסט מסעה 09.00 עד 16.00 (כולל ארוחת צהריים).

ננסה לעבד תיזות לדיון ונשגרם לפני ההתכנסות.

נסמח על תשובה חיובית.

בברכה,

מרדכי בן-פורת

מ. זר

ירושלים, כ"ו באלול תשל"ז
9 בספטמבר 1977

גב' דר' חנה גיל
רחוב העמק 6
קרית טבעון

גב' דר' גיל הנכבדה,

סלחתי לא על שרק עכשו ההפניתי להשיב למכתבך מה-3 באוגוסט
1977, שכתבת עוד מציריך. האחרון הרב בחשובתי נגרם בגלל היעדרות
ממושכת מן המשרד.

הנני מעביר את מכתבך לקונסול הכללי שלנו בציריך.

בברכת שנה טובה,

דר' משה יגר

ירושלים, כ"ו באלול תשל"ז
9 בספטמבר 1977

מר ויקטור שארפ
מושב הכונים
ד.נ. חוף הכרמל

מר שארפ הנכבד,

חודה על מכתבך מה-25 באוגוסט 1977. אנו נמצאים עדיין
בשלבים ראשונים של תכנון עבודת לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת
חוץ ולפי שעה אין ביכולתנו לקבל עובדים או להכנס להתחייבויות
קונקרטריות כלשהן. זו הסיבה שלא הייתי רוצה שתבוא לירושלים
בפיוחד. הנני מציע שתחילה תחקש אתי בטלפון (02-528163)
ואחר כך נקבע ביננו מועד לפגישה.

בברכת שנה טובה,

ד"ר נחמה יגר

Moshav Habonim,
D.N. Hof Hacarmel.

25th August 1977.

Dr. Moshe Yegar,
Head of Information Dept,
Ministry of Foreign Affairs,
JERUSALEM.

Dear Dr. Yegar,

Thank you so much for your letter of the 18th August in response to my stated desire to be of service to the State in the sphere of Information work.

I would very much welcome the opportunity of meeting you in your Jerusalem Office in order to discuss the matter with you further.

I would be happy therefore if an appointment could be made at a date and time convenient to you. I would merely require one week's notice in order to advise the Meshek.

I look forward to hearing from you.

Yours sincerely,

Victor Sharpe.

רשות השידור
המחלקה למינהל ואירגון - רדיו

כה' באלול תשל"ז

8 בספטמבר 1977

מספרנו

19.9

לכבוד
מר משה יגר
משרד החוץ

הנדון: ועדת קידום

הינך מוזמן להיות נוכח בישיבת ועדת קידום,
אשר תתקיים ביום ב' 19.9.77 בשעה 09:00 באולם
הישיבות בחוטי ירושלים, רח' תורה מציון.

בברכה,

עליזה אלון

המנהל, רשות השידור
18.9.77
ע. יגור

המנהל, רשות השידור
18.9.77
ע. יגור

מר

ל.י.י.י.

8.9.77

19. IX. 1977

יבול'ם

למר יבול'ם רב,
 שמי באלון קובלר ואני מלמד M.A. במוסד ללימודים גבוהים
 באוניברסיטת יבול'ם. הווי מתאנין בחיפה והם 'צ'צ'ק ות'ק'ק של
 שמעון יחזק. את שמעון פיסט' מתבנית לפני כארבע שנים. הוא ג'ולד באינדיה.
 ס'פני' לו שאתי בוגר את ע'גונת הסמי' של, ויחפס העסקה קבוצה.
 במו'ע'ל' ע'פ'ות אל'ק' ע'ב'ורי הע'פ'ס'ול' (מב'ג' מ'מ'ו, כ'פ' שמ'ר'ל',
 מ'ב'ו' ב'ב'ק' אל'ק').
 האם ח'ב'ב' ע'פ'ן א'מ'ר ע'פ'ר' ק'ב'ב', א'ב'ב' ע'ק' מ'א'ב' א'מ'
 ח'ב'ב' א'ל', א'א' מ'פ'ק'ר, ב'פ'ל'ר ה'מ'ק'ר ה'מ'ק'ב'מ' - א'מ'א'ק'
 מ'ו'ע'ר.

במלכות רב'ה מ'מ'א'

קובלר באלון
 ע'ב' ה'מ'א'ל' 3 יבול'ם
 534165 ג'ל

מ"א

ירושלים, י"ז באלול תשל"ז
31 באוגוסט 1977

לכבוד
מר סולומון דולניק
רחוב רובינשטיין 49/1
ת.ד. 27040
יפו

מר דולניק הנכבד,

פיוטת החוברת ששלחת אלינו הועברה לבדיקת מומחים הבקיאים
בעניין. נמסר לי שבנושא האנטישמיות הסובייטית פורסט כבר חומר רב
מאד, בשפות רבות, וביחוד באנגלית ובצרפתית. מסיבה זו לא נוכל
לסייע לך בתרגום חוברתך. מובן מאליו שבאופן פרטי אתה רשאי לעשות
עם החומר שכתבת ככל שחפצא לנכון.

בברכת שנה טובה,

ד"ר משה יגר

OF THE CHURCH.

deren uitgangspunt,

ירושלים, א" באלול תשל"ז
15 באוגוסט 1977

אל : צבי נצר, לשכת הקשר של משרד החוץ
רחוב ג/7
הקריה
תל אביב

מאת: לשכת יועץ ראש הממשלה להסברה חוץ

הנדון: סולומון דולניק

צבי היקר,

הנני מצ"ב מכתב לראש הממשלה ותשובה. אנני יודע מה סיבה של
החברת ברוסית ואם היא ראויה לתרגום לעברית או לאנגלית. אם כן -
ע"י מי וכיצד עושים זאת.

אודה לך אם תמשיך את הטיפול, או אם תנחני מה להשיב למר ס.
דולניק.

בברכה

משה יגר

"T" and "X" marks
of the 1917

There is a large number of small marks
which are
not
at all

The marks are not at all

THESE MARKS ARE

not at all

There are many marks which are not at all
of the 1917 and are not at all
of the 1917 and are not at all

There are many marks which are not at all
of the 1917 and are not at all

There

There

25 באוגוסט 1977

יא' באלול תשל"ז
ב/712

אל : משה יגר, לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ
מאת : צבי בצר - בר

הנדון: סולומון דולציק

משה היקר,

מסרתי את החוברת של מר דולציק לקריאה לכמה מחברי בעבודה, ולהלן חוות דעתו של יקה יבאי המדברת בעד עצמה.

אגב לתשומת לבך, בנושא האבטישיות הסובייטית פירסמנו חומר רב, בחלקו באמצעות עמבואל ליטוויצוף במסגרת הפירסומים הקבועים שלו ובחלקם בעתונות הכללית. מוכר לך ודאי גם הספר שיצא בצרפתית ובאנגלית על משפט בגד עורך הביולטין של השגרירות הסובייטית בפאריס על השמצת הדת היהודית והיהודים שנערך בבית המשפט בפאריס וזכה לפירסום רב.

... בחוברת "בחינות" מס' 7 המצ"ב תמצא הקדמתו של פרופ' שמואל אטינגר לספרו של דומלסקי (כיבויו של יהודי סובייטי הנמצא עדיין במוסקבה) שעבודתו על האבטישיות הסובייטית יצאה לאור במסגרת פירסומי ספרית "עליה", ותורגמה לאנגלית עבור הפעילים בחו"ל.

לסולומון דולציק כוונות טובות ורצון טוב ואני מניח שתמצא את הצורה הנאותה להסביר לו למה אין אנו ממליצים לתרגם את ספרו מבלי לפגוע בו.

ב מ ר ה,
צבי בצר

The first part of the paper discusses the importance of the study and the objectives of the research. It also mentions the scope of the study and the limitations of the research.

The second part of the paper discusses the methodology used in the study. It mentions the data sources and the methods used for data collection and analysis.

The third part of the paper discusses the results of the study. It mentions the findings of the research and the conclusions drawn from the study.

The fourth part of the paper discusses the implications of the study. It mentions the practical applications of the research and the suggestions for future research.

The fifth part of the paper discusses the conclusion of the study. It mentions the overall findings of the research and the final conclusions drawn from the study.

The sixth part of the paper discusses the references used in the study. It mentions the sources of information used in the research.

אל : צבי נצר

מאת : יעקב ינאי

הנדון: ספרו של מר סולומון דולניק "הזענות הלניניות והאנטישמיות"

הופיע בלונדון 1976 (80 עמ' ברוסית)

לפי בקשתך עיינתי בספר הנ"ל :

- המחבר, עולה מברח"מ, שהתנסה במחנות כפיה בגלל דבקותו בציונות, ניסה להגדיר ולהוקיע את התורה של לנין והשליטים הסובייטים שבאו אחריו, כתורה בזענית ואנטישמית.
 1. המחבר אינו ניחן בחשיבה מסודרת והוא קופץ מענין לענין - והדבר מביאו לידי סתירות בהגשת החומר ולקושי עבור הקורא ללוותו במחשבותיו.
 2. רמת הטיעון פרימיטיבית ורדודה מאוד ואיננה מגיעה אפילו לזו הדרושה לקונטרס המיועד לקורא הבלתי מתחכם. הגידוף ותוארי הגנאי אינם מוסיפים אמינות לדברים - אפילו כשהם נכונים.
 3. הטיעון על גזענותו של לנין איננו תופס - אלא אם כן רואים באידאולוגיה של התבוללות גזענות. ידוע שלנין וסטאלין (בספרו של סטאלין "על המרקסיזם והבעיה הלאומית") לא ראו ביהודים לאום (נאציה) אלא עם. לא על הגדרה זו היה ונשאר הויכוח בין התנועה הציונית על כל גווניה (וגם ה"בונד") עם הבולשביזם - אלא על השאיפות הלאומיות של עם ישראל להקים מולדת בארץ ישראל ("אוטונומיה" אצל הבונד) מחד - ומזוגה עם הפרולטריון בארצות שבהן חיים יהודים - מאידך. מכאן ועד גזענות רב המרחק, מה גם שמזיגה או התבוללות איננה "מילה גסה" אצל ליברלים רבים, וביניהם גם יהודים. ידוע גם שלנין יצא בנאום חריף נגד האנטישמיות (שהוקלט על גבי תקליט) שלא לדבר על יהודים רבים שמָנוּ על ידו בצמרת המדינית, האדמיניסטרטיבית, הצבאית וכו'. המלחמה האכזרית בלאומנות, בדת ובמסורת לאומית בימיו היתה אופיינית לא רק למגזר היהודי, אלא גם ליתר העמים והדתות.
 4. תקופת סטאלין ותלמידיו, שאיפיונה כלפי היהודים היא אכן אנטישמית וחורגת מנסיון לם, אלא גם לדכאם ולהפלותם לרעה - איננה מוארת כראוי.
- מכאן מסקנותי (וקיצרתי בניתוח הקונטרס) שאין טעם בתרגומו לאנגלית או לשפה רוסית אחרת. קונטרס כזה דוחה את הקורא וגם איננו מסביר לו את הבעיה הממשית של יהודי רח"מ. גם לא הייתי ממליץ למוסד ציבורי בארץ לסבסד את תרגומו לעברית והפצתו.
- אנחנו אמנם זקוקים לספרי הסברה בנושא יהדות ברח"מ ומצבה - אולם לא נוכל לוותר על רמתם הנאותה.

ב ב ר כ ה,

יעקב ינאי

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

משה יגור

ירושלים, כ"ז באב תשל"ז
11 באוגוסט 1977

לכבוד
מר סולומון דולניק
רחוב רובינשטיין 49/1
ת.ש. 27040
יפו

מר דולניק הנכבד,

מכתבך מה-11 ביולי 1977 תורגם עבורי לעברית. מחוך החרגשות
קראתי את השורות הספורות בהן מתוארות קורות חיך ברוסיה הסובייטית
עד שזכיח לעלות ארצה.

יחד אתך דואג אני למראה פניה של החברה בישראל. הנני ממחר
להבטיחך שממשלה זו לא תחסוך כל מאמץ כדי לבער את הנגעים שפשו בנו
חוך הזמן הקצר ביותר האפשרי.

בקשר למישאלתך לתרגם את חוברתך מרוסיה לעברית או לאנגלית,
אבקש אחד מעובדי משרדי לבדוק את הענין. לבסח תשמע ממנו.

בברכה רבה ובהוקרה

מ. בגין

העתק סמוי: דר' משה יגור (ס החוברת ברוסיה)

Solomon Dehnitz

Rehov Rubinshtein 43/1,
Jaffa, P.O.B. 27040
1111510 7111513

49/1, 1000/2, 2, 27040.2.1
25.5.77

2017

[illegible]

ממנו באה ה' אלהים

25.7.77

Государственному деятелю и корцу за права евреев
на существование

Менахему БЕГИНУ

מנחם בגין

06879

Я оле из Сов. Союза, старый сионист. В Израиль привез свое гехолу-
цианское удостоверение Витебского ГЕХОЛУЦА от 1921 года подписанное
Либуркиным Залманом проживающий около г.ХАЙФЫ...

В моем кармане не было места ни для коммунистического ни для
комсомольского билета. Я жил мечтой сионизма!

Являюсь инвалидом Второй мировой войны с нацистами.

После смерти Кровавого Сталина, организовал подпольную сионистскую
деятельность с САМИЗДАТОМ в МОСКВЕ. Подполье просуществовало с конца
1959 по 1966 г. (до 26 мая) когда я был арестован. После выхода на сво-
боду из Мотымовского лагеря 17, кагебисты не препятствовали выезду в
Израиль которого добивался еще с 1958 года.

В январе 1971 году приехал в ИЗРАИЛЬ где проживали мой брат, ст
и мать еще с 1923 г.

Здесь в Израиле оказались предатели поместившие меня в ЛИМОРТОБСКУ
Тюрьму, где хозяева кагебисты. Благодаря кагебистским стараниям, в ИЗРА
ИЛЕ, я оказался в изоляции даже подвергався тихой дискриминации!

Об этом отдельно. Цель моего письма иная!

Как старый сионист, горжусь ИЗРАИЛЕМ всеми его достижениями, военны
успехами, жертвенностью и вообще успехами на "мидбор". Конечно, овра
чает на гонимом фоне жизни неполадки, — наличие антагонистических отно-
шений различных этнических групп, коррупция, протекционизм, бюрократ
тизм, презрительное отношение к одим в особенности из СССР. Откуда и
появление Йордим и Меширим. Темнит жизнь Израиля: проституция, ворон
ство и убийства. Торгаши наркотиками приносят вред нашей молодежи

Ссылаясь на широкую демократию, рабочая партия не заботилась об
оздоровлении жизни израильского общества, Экономическим "террористам
— халугам, благодаря бытовому хаосу с культом выдуманных "героев", лег
было запустить свою хищную лапу в государственный сундук.

Эти недостатки можно устранить при сильной властной руке. Мера про
на тех, кто портит жизнь нашего государства, должны быть суровые. Евре
кий народ для возрождения государства Израиль принес немало жертв на
алтарь за время нахождения в гонимости, и здесь, за сохранения государств

Нельзя забывать, что мы в окружении врагов близких и дальних.
Антисемиты всех цветов во главе с кремлевскими и арабскими, усиленно р
спространяют, что СИОНИЗМ это расистская политика евреев и использу
фальшивку "ПРОТОКОЛОВ СИОНСКИХ МУДРЕЦОВ".

издаваемый мною САМИЗДАТ в Москве с помощью которого я вскрывал о н
личии антисемитизма в СССР и служит для своей внешней политики в уг
ду врагов израиля.

В своих воспоминаниях : "ПОПОЛЪЯ, ТЮРЬМА, ЛАГЕРЬ" /мшинописной рукописи/ я изложил подробно о советско-ленинском антисемитизме. Не мог молчать там где держат народ на замке, а находясь здесь в ИЗРАИЛЕ, имел возможность раскрыть ленинскую концепцию по национальному вопросу, в особенности, акцентировал я на еврейский вопрос в СССР, который очень щекотал ЛЕНИНА.

В результате изучения Ленинской национальной политики в 1974 году у меня был/готова рукопись " ЛЕНИНСКИЙ РАСИЗМ и АНТИСЕМИТИЗМ". Я обратился в Министерство Иностр. дел к КРОЛЮ и ГОЛАНУ. Обратился в Мин. просвещение. Обратился к Пуляревичу Иехезкиэлю.- Асири Цион, в Т-А Университет д-ру ГИЛЬБОА Иегошуа и в Иерусалимский у-т. Это были пустые хлопоты. Гильбоа дал отличную оценку, когда ознакомился с рукописью !

Лишь в 1976 году я стал брать взаймы и на свет появилась на русском языке эта небольшая книжка которую приподношу Вам как дар.

Я считаю, что книжку полезно перевести на английский. Запад должен знать в чем заключается ленинизм. Полезно перевести и на иврит. Еврейская молодежь должна иметь представление о ленинской политике...

Книжка является аргументированным материалом о расистской политике ленинизма. Ленин заложил основы ликвидации еврейского народа путем русификации в пределах СССР.

Если найдете эту книжку полезной для распространения, то ваша заинтересованность окажется полезной .

Желаю Вам здоровья и успеха в государственной деятельности на благо ИЗРАИЛЯ и еврейского народа !

Шалом

Сол.ДОЛЬНИК

25/У - 1977 г

Т-А ЯКО "ДАМЕТ"

אירנה וסולומון זולניק
יפו ד"ר רחובי שמש"ן 4911
ת.ד. 27649 מ.ד. 879548

29 באוגוסט 1977

טו' באלול תשל"ז

ב/757

מ' ע'ר

אל : משה יגר, לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

מאת : צבי נצר - בר

הנדון: ספרו של אפרים סבלה

לפי בקשתך הנבי מצרף בזאת סקירה על הספר שיצא לאור בצרפתית בפאריס, שהוכנה במשרדנו באנגלית וכן כתבתו של ישיעהו בן-פורת על הספר שפורסמה ב"ידיעות אחרונות"

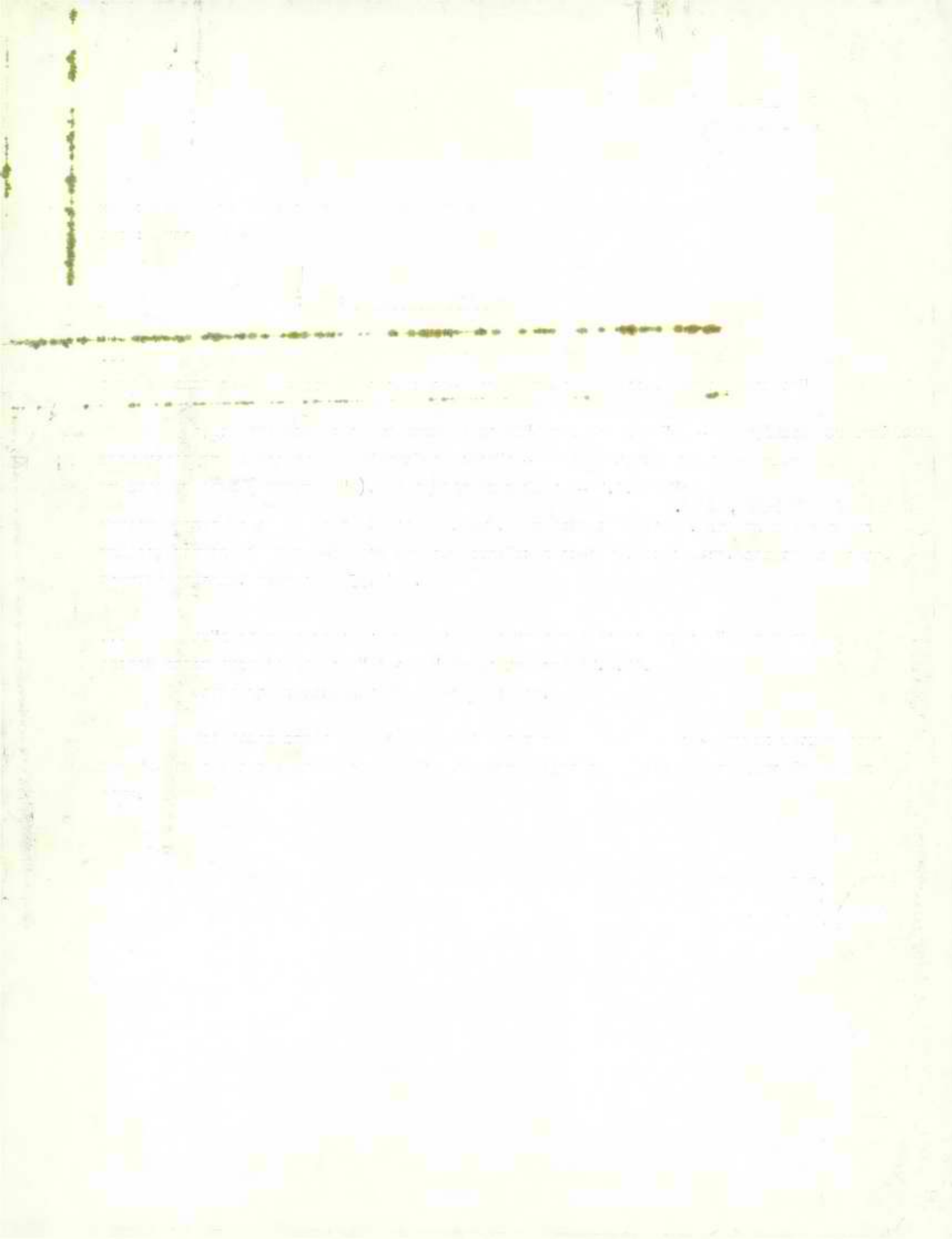
השבוע הגיעו פרטים על הוצאת הספר הנ"ל באנגלית בארה"ב ב- Publishers Weekly שהוא כידוע לך הבטאון המוסמך של המו"לים בארה"ב - התפרסמה מודעת פרסומת על עמוד שלם על ספרו של סבלה (הצילום מצ"ב). הספר עומד לצאת לאור ב-30.9.77 ע"י GATEWAY EDITIONS, LTD. לפרסומת ויחס ציבור של הספר הוקצבו \$ 20.000, שזה סכום נכבד ביותר. במסגרת מסע הפרסומת מתכננים הופעות של סבלה ב-6 ערים מרכזיות בארה"ב: בניו-יורק, וושינגטון, בוסטון, בלטימור, פילדלפיה ושיקגו. הספר יעלה \$ 12.95.

מצ"ב תמצא תרגום כתבה על הספר שהתפרסמה בעתון היומי ברוסית "נאשה סטרנה" ותגובת המחבר בשבועון ברוסית "צ'ידיילה" שהתפרסמה ביום 17.8.77. לצויותך התגובות תורגמו מרוסית לאנגלית.

אנו רואים בדאגה רבה פירסום הספר בצרפת ואת התעמולה האדירה המתלווה להוצאת הספר בארה"ב, ואין לנו ספק שהספר יבוצל ע"י השלטונות הסובייטים להרתעת יהודים בבריה"מ מלעלות ארצה.

ב י ד י ד ו ת,

צבי נצר ב/11

ישראל. זה לא היה פשוט בשביל הררי סים להתור יציאה לאיש כמנוח. הוא ספח תוספת של אנשי מיקצוע בתחום הקולנוע עולה מיליונים. הרוסים לא היו נלהבים לוותר עליו ועל שורה ארוכה של אנשי קולנוע יהודים.

יום אחד קרא אותי אליו הליוטננט גנרל גיאורגי מינון, ראש המפקדה האנטי סטליניסטית בקזבא. אדם אינטליגנטי המדבר עברית טובה. הוא בחן אותי ולפתע אמר לי: מדוע אנחנו צריכים להתיר לך לעלות לישראל? אתה תרגילה שמטילה ביצור זהב. הרווחים שהמדינה הסובייטית מפיקה מהסרטונים שאתה תעשה, תהיו לך. המשיך להאבק ולהילחם. להלום ולקנות. נסות לשנות ולהיאחז בציונות. לשווא. כשעליתי לארץ הכניסו אותי לאולפן במבשרת ציון, ליד ירושלים. שם בא

מי שחק בירושלים
יפס סבלה (מזנון) נעדר בידיו. בפגישה שהתקיימה לקבוצת עולים מברית המועצות עם יגאל אלון. בעת שילתן עדיין כשר-החינוך. במשך יותר משנה הסכרת לשור את בעיות העולים אנשי הקולנוע. ספר, אבל מה שטענין את אלון היה איפה למדתי אידיש?

לעלות לישראל. הוא אמר לי: תקבל ממני את כל הסיוע הכספי הדרוש. עניתי לו שאני גאה ושמת על הקשר בינינו. אולם אני נכה. אעבוד קשה. תוך הכרת תודה עמוקה דחיית את הצעת העזרה הכספית שלי.

סבלה שהה בפאריס ארבעה חודשים. הוא הקדיש אותם לכתיבת מחירה של ספר שהיה צריך בקרוב. היה זה קובץ של סיפורים יהודיים אותם חזר וסיפר בפניי שנים המחברתיות של פעילי העלייה במוסקבה. כשהתחלתי את הסיפורים

אני איש חזק מאד. הגרמנים לא הצליחו לשבור אותי. גם לא הרוסים. אבל היהודים שברו אותי!

זוכר סבלה. חייתי אותם. הייתי רק צריך להעלותם על הכתב.

כך נולד סיפורו הראשון, אגדות מרחוב האיננוואר. שפירסם אותו כסופר בכל רחבי העולם. הוא תורגם לכתבי היסוד שפות. זוכה את סבלה בחווה עם הנצחית האמריקאית הנודעת ובביקורות נלהבות שהניחו את סיפוריו לסיפורי שילום שליליים (נורדום טרמפ) וישטענו כי החור מור השחור שלו עולה על זה של ויליאם

הספר ראה אור בעברית בהוצאת עם עובד בשם, שלא ככל האדם.

מילואים בצה"ל
רפאל סבלה במדי צה"ל. בשש שנות שהותו בישראל שירת כמנהל חודשים בצה"ל. בהנהגתו ובמישור ראל שירת כמנהל חודשים בצה"ל. בהנהגתו ובמישור

ביאמי במוסקבה
יפס סבלה (קיצוץ משמאל) מדריך קבוצת שתי קנים סובייטית בסרט-מחול. אחד משמונה הסרטים שביים בברית המועצות. בייחסי או קולנועית או סרטי-מחול. בסרטים מילחמה לא היה צריך לשקר. כיוון שהמאבק בנאצים היה באמת הדואלי. הוא אמר

גיבור לאומי
דיוטנו של יפס סבלה של שער המגזין הצרפתי המיון לאסטרטגיה נמשך למאבקם של יהודי בריית המועצות לזכות תורה לישראל. תמונת השער של סבלה התפרסמה ביולי 1971. בעת שניסח את סגרתו של 24 יהודים ששבחה בבית-שבת לפני הסובייטים העליון במוסקבה. המאבק למען התורה שלייתו של סבלה המיק או את כל עיתונות העולם. ונודע במא'הקולנוע

ספורט של מיטפת סבלה אינו רק כיסוף של עוד כיסיון אחד. של עוד גיוון מצד מיטפת עולים מברית המועצות. זה להיקלט בארץ ולמצוא בה את ביתה. זה לא עולה יפה. הוא הרבה יותר מזה. כי יפס סבלה, 49, המוזק, בריאה הוגיו ובעל המגזן המוצר. הוא יותר מאשר מקרה פרטי של עולה-חדש מרוסיה. בשעתו הוא היה אחד המסלים הבולטים ביותר של מאבק יהודי בריית המועצות למען זכות עלייה לישראל.

לפני שנים היה יפס סבלה אחד מי קבוצת 24 יהודים שהעניו לראשונה ברי תולדות המאבק היהודי בברית המועצות. להשגת בגלוי ובסומבי במרכז מוסקבה ולהביע את זכותה לעלות לישראל. הם הדחימו את שילטונות בריית המועצות ברי העולם כאשר הכריחו על שבת-ישיבת ברי פתח בגיון הסובייט העליון ערב פתיחתם של קונגרס המפלגה הקומוניסטית במוסקבה ותקונגורס היהודי העולמי בבריסל. מוסקבה היתה מוצפת או בעיתונאי-יוזם מאמרים, שבתתם של 24 נכתה מייד לשירותים בינלאומית. ויפס סבלה היה אחת הדמויות הבולטות ביותר שבין ה-24. הוא היה במאיקולנוע מוכר. שילכתו נוד קסר שמונה סרטים. שכמה מהם אי הוצגו נז נוכי לשבחים מחוץ לברית המועצות. אשתו היתה שקנטיקולנוע ידועה, אחת השחקניות המפורסמות של תיאטרון ואכי סאגוב המוסקבאי.

במוסרנים סובייטיות הייתי איש עשיר. נזכר רפאל סבלה. תחילת לו בנק סס' סיק סס' כדי לחיות במוסקבה חמש שנים מבלי לעבוד. בשכר שיקולתו עבד ביום סרט אחד יכולתי לרכוש שלוש דירות במוסקבה. במוסקבה התגוררנו בשיכונת-יו קרה. שכונתה בשם 'קן האצולה'. זה היה במרכז מוסקבה מעל לתחנת המטרו המרי כות. אבל יותר חשוב מהכסף היה הכוח שהיה בידי כבמאיקולנוע. למי שיעשה סרטים במדינה כמו בריית המועצות, יש הרבה כוח - וזה הרבה יותר מכסף.

לפני שש שנים הכר יפס סבלה סמל מאבקם של יהודי בריית המועצות לעלייה לישראל - והשבוע עמד לרדת מהארץ הסמל שהתחילי

בעוד ימים ספורים עומדים יפס, אשתו ויליה ובנם בן חמש דני, לעזוב את יפס ראל בדרכם לארצות-הברית. אחרי שחיו בשש שנים אחרים בישראל תירבו צאת כבר מזה כמה חודשים בלונדון, שם היא לומדת ומתאכסנת בבית ידידים.

זוהר סובייטי
יפס סבלה עם אשתו ויליה ובתו מאשה. על רקע כרזות הפרסומות לסרטים הסובייטיים שביים. אשתו, ויליה, היתה כוכבת קולנוע סובייטית נודעת. למרות רמת-חיים הגבוהה שבה חיו במוסקבה, ביקשו לעלות תמונה זו היתה אחת שהורבתו למערב, ושימשו לתעמולה נגד הקרימלין.

Handwritten notes in the top right corner, including the word 'סבלה' and other illegible scribbles.

הסמל שהתופץ

(המשלוח מעמוד 23)

רקדתי לבסוף, כשסיימתי היתה התנועה שלי: "מאיפה שמדת אידיש בלייך יפה?" או הבנתי שזה כל מה שהוא חשב במשך הזמן שידברתי, לא על מה שהעצתי, אלא על האידיש שלי, או הבנתי שזה הכל הוא, אם זה הדבר היחיד שהיה במחשתי של אלון. הסיפור נגמר." פים סבלה טרם גואש, הוא החל לחסות העוסקה.

ניסיתי אפילו להשיג עבודה כפועל
נקיון בעיריית ירושלים. עשיתי זאת מל-
שלוש סיבות: ראשית, המסכמים
פוטליטיקוניקו היא נכונה; שנית, העבוד
היא היא בשעות הבוקר, מה שהיה מועד
לי הרבה זמן למכתבה; ושלישית: אולי
אם הייתי עובד כפועל-נקיון, מישהו
היה מרחיק כמה זה מסתור שבמאיר-קול-
נוע עבוד בארץ בזמן. אבל אפילו את
זה לא קיבלתי. בעיריית אמרו לי שיש
להם מספיק פועלי נקיון ערבים.

המצב הכלכלי שלי היה גרוע. לא היה לי כסף בכלל. אבל אף אחד לא התערב. עניין לשאול: מה אוליכם היילדים שלו? עניין לשאול: מה בני דני? שהיה הצבר הראשון שניצל לעצמוהו שטוסיה. נכון נכבדים רבים. אף אחד מהם לא התעניין אם ילד שהפך לסמל. אולי גועז בינתיים רעב.

הגעתי למצב של ייאוש. עשיתי מע
שה איש האמנות שאעשה. כתבתי מיכ
תב שלא לאדמונד דההרססילר ובקש
תי ממנו הלוואה כספית. הוצרכתי לו כ
צד כתב אלי פעם. אחי, אתה והת
חונתי, שלא יראה את מיכתבי אליו לאיש
קיבלתי תשובה ממסוק לימון שהברו
רוססילר אינו תורם ליחידים אלא רק
למוסדות. ניתתי את כל קשרי עימו.

רוצים סמל,

לא אדם

ב ינתיים התסרסם סיפורו של סבלה בחז"ל וזכה בקנקורות טובות. הוא הוזמן שוב ושבו ירי המגבית למסעי היצאות הארצות הברית. הוא הוצג שם כמלך המאבק לעליית יהודי רוסיה. הוא סבל במסעותיו לירי ששמעו את בע' יותיו בארץ והילחם כספים כדי שיוכל לפרנס את משפחתו. בסך הכל הוא הגיע למצב בו הוא חייב כיום כ-40 אלף דולר.

כשהיה בארץ כתב ארבעה חסריס.
הוא כל העליה למכור אף אחד מהם
בארץ. כל אותו זמן הרגיש שמשהו נעשה
מאחורי גבו. רק ב-1975 הסתבר לו כי
באחור של שלוש שנים קנו את רעיון
זו להקים חברת ייצור סרטים לצולמים.
אלא שזה קרה אחרי שמרבית אנשי
הקולנוע שעלו מרוסיה כבר התיאשו.
התסוגנו וברובם עזבו את הארץ.

וזאת היתה הפרשה השעורויית של חברת סירטי לטרון, שהיא סיפור בפני עצמו. סבלה עוד נשלח עליידי החברה לארצות הברית במטרה לנסות לגייס משקיעים, מצא כאלה. אך הם הסתלקו מהרעיון במגעים הראשונים עם אנשי חברת לטרון.

זה היה הקש ששבר את גבו של סבלת.
לא חיינו מעולם בקרב כלליך הרחב
בה ישקרגים. הוא מסכם מספרות את
שש שנות שהותו בישראל. גם ברוסיה
היו נגבים וישקרגים. אבל שם ידעתי איך
להילחם בהם. כאן הרי באתי אל אחי
והם ידקו לי בסרפוף. כאן אין ערך
לכבוד האדם וזה הדבר הגרוע ביותר
שיכול להיות בחיים.

המגבית אומנם הציעה לי שוב לבוא
להרצות בארצות-הברית. אבל גם הם לא
התעניינו בי כאדם. גם הם רצו רק סמל
רוסי. שהוא גם במאי קולנוע. גם סופר
גם לוחם וגיבור לאומי.

ההפסק אש! שלמדתי בצה"ל.
העיבריות היחידות שלמדתי הן: אש!
למדתי. כי לא יכולתי ללמוד. המילים
"בכל שנותי בארץ לא עבדתי. לא

אני גמרתיו. אני עוזב. אני יודע
כן אחרי. אני לא יודע אם אצליח
עולם. אבל אני עוזב את הארץ בנפש
שבורה. עיני מאד רחבה הרבה אתה
אני איש חזק מאד. הגרמנים לא שברו
אותי. הרוסים לא הצליחו לשבור אותי
אבל היהודים שברו אותי. ואם הצליחו
לשבור אותי — אז אין עתיד לאנשי
כמוני כאן.

ימים סבלה יורד מהארץ עם אשת
השחקנית הלובשת עדין את הבגדי
שתביאה עימה ממסקבה עם בנו הצב
ובתו, סמל מתסדר, מתפורר ומתרחק
סמל שהתנסה אל חומת האטימיות.

לבקר אותי הסורר חיים הוז, שגפס כע-
זור שנה. הוא דיבר עמי רוסית. אני
זוכר שזכר או אמרתי לו: אני מסתב. כאן
לא מבינים את מה שעומד להתרחש. את
מבינים את המשטאב. את הליקף העלילה
הצפויה מברית-המעצות. לא יבואו אלף
אנשים. יבואו מאות אלפים. המדינה אינה
מוכנה לקלוט אותם. לא מביניה כלכלית.
כי לא מדובר רק בדירות ומקומות עבור
דה. יבואו לכאן אנשים עם מנטאליות
אחרת לגמרי. אנשים מיהרה עומדים להגיע.
אף אחד לא מוכן לקבל אותם."

שבוע אחר ש'עלה לארץ הווען סבלה
פנישה עם אנשי האסתרות בירושלים.
הוא התבקש לשאת תום קצר. תחת זאת
נשא כבר אז ואום של נבואים ועם. (שבוע
האחד שאני בארץ). אמר, "גיליתי דבר
אחד: לקבץ. אין כוח לעצור את עליית
יהודי רוסיה. הם לא יכולים לעשות את
הם. אבל אתם יכולים."

עוד באותו יום הפיצו עליו שמועה ש"הוא סוכן חשאי של הק.ג.ב."

„אבל זאת היתה המציאות: כומר סבך
בטאב. „הרגשתי מיד כי אם ישראל לא
תהיה מוכנה ומסוגלת לקלוט אנשים מסוי
גי — זאת תהיה פשיטתהרגל של ה
ציירות. אם אנשים כמותי, שנאבקו וסיכ
נו הכל כדי לעלות לארץ יעזבו את
המדינה — זה יהיה המוות.“

קמיע של

הצבא האדום

ישראל לא ידעה איך לקלוט אנשי
שנים מסוגו של סבלה.

הוא נולד במבורגרוויק, בירת רוסיה
הלבנה. עיר בעלת אוכלוסייה יהודית גדו-
לה (שנתנה כעבר לעם היהודי את ברל
כצנלסון ואת קדיש לוז). במלחמת העז-
רם השנייה הוא נדד כילד עם עבא של
אמ' חסררובית. אמוץ ב-1943 כקמע
של אחד הנדודים בצבא האדום.

רק אחרי המלחמה כאשר חזר לבי-
תו נוכח כי משפחתו נותרה בחיים.
למרות שנפוצה לכל עבר בזמן המל-
חה. אביו של יפים סבלה היה איש-
צבא ומתאבק. בשנות השלושים הוא היה
אלוף תותאבקות של חצי הסובייטי.

גם ימים, שלא קיבל מעולם חינוך ציוני, שירת את השירות הצבאי שלו בצ"ח הסובייטי. התודעה הציונית שלו התעוררה רק אחרי שליחתם של ששת-החמים. כאשר כקצין-מילואים של הצי הסובייטי העלה בדעתו מה עלול לקרות אם יוזעק להילחם נגד מדינת-ישראל. בוגר הספא קולטת למסרות באוניברסיטת מינסק שבמשך שבע שנים עבד כעיתונאי בחיל-נה. לפני שהפך להסריטאי ואחת הדמויות הבולטות בקולנוע הרוסי, הסיק את המסקנות שהתחייבו כתוצאה מתקופת-ליקט הפנים שהתחולל בו.

אבל המציאות בישראל לא תאמה את
חלומותיו של סבלה. שלא היו ירודים
כלל. זמן קצר אחרי שהגיע לארץ נחשבו
לארצות הברית כדי לתתם שם על חתום
עם הוצאת דאבלדיי שביקשה לרכוש זכויות
על פסר. כשחזר לארץ אמר היה
למצוא את אשתו וילדיה בדירה שהוביל
סחה להם. הוא מצא אותם עדיין באולפן
רצתי למנהל האולפן ושאלתי אותו

מדוע לא נתנו לנו דירות?" הסביר סגל:
"היינו במומים שתחזור מארצה".
הוא השיב לי, זאת היתה השעה הרא-
שונה בישראל בה נתקלתי במושג דיר-
ת. אמרתי, למנהל האולפן: "שמע, אני
שים שעלו אחרי כבר קיבלו דירות. אני
אמץ חוק מאוד. אני בן של מתאבד. כמות
לאנשים בסוכנות שאני אבוא אליהם מחו-
ובדם קר אסתר את כל התדרים שם מ-
האנשים שבהם. למחרת קיבלתי הצעו-
לבחור בין שלוש דירות בירושלים. למס-
לחיות צריך לאיים כדי לקבל זאת?"

את מעט הכסף שהיה לו הוציא סבל על רכישת ריהוט. הוא ניסה להתקין בלבד, הוא החליט לארגן את אנשי הקהילה נוע שעלו מרוסיה, הציע לשר החינוך דאן, יגאל אלון להקים חברת סרטים שתהיה מורכבת מצולמים בלבד, שתהיה להם ספה משותפת ויצעבדו על בסיס הוצאות-מחייב בלבד. הוא הציע להקים עיר סרטים באזור מישטרת לטרון הניסיה.

לדקח אותנו לפגישה עם אלוהים" מסביר. "דיברתי אידיש, במשך שעה ארוכה הצגתי בפניו את ההוכחות שלי כשאילוהו את דברי בתנועות ידיים. כמשיחקו, כדי להמתיש את הרעיון. כמקדתי לפניו. הוא הסתכל והקשיב וא

TRANSLATED from Russian.

FROM: "Nasha Strana"

"The Heir of Pavlik Morozov"

By Galina Kellerman.

Hebrew University of
Jerusalem.

I had always been amazed and touched by the trust shown by the Israeli authorities towards their compatriots. There is a conviction that a man with an Israeli passport is "one of ours" and he will not try to smuggle arms in order to kill his own people.

Having just read the book by Efraim Sevela "Adieu, Israel" published in Paris by the pro-Arab publishing house "Editions Guy Authier", I became convinced that an Israeli capable of committing a far more grave crime against his people, had appeared.

Sevela is "saying "good bye" to Israel because Israel is doomed to a speedy destruction. "Israel is doomed. It will exist for another ten years, at most. With a bitter and anxious heart, I think about the map of the world in 1985 where this state would not be included as it would be ruthlessly and completely swallowed by its mighty Arab neighbours filled with hatred. In places of the Jewish settlements with Biblical names the desert winds will be covering with sand enormous mass graves similar to those that had been dug out in 1945 all over Europe, and are now covered with grass." However, it is not only the State of Israel that is to be obliterated. The Jewish people will disappear as well. Sevela concludes his book by this "prophecy" or, rather, damnation: "Our century will end and the next century will know no Jewish people. They will only live on the pages of history books."

* (Pavlik Morozov is one of the popular Soviet childrens' heroes. He is praised for having denounced his father, a peasant who refused to give up his grain supplies in the 30-ies, to the authorities. The father was subsequently shot by the authorities. - Tr.)

1877-1878

1877-1878

1877-1878

1877-1878

Leaving aside the cheap pathos of Sevela's style and his crocodile's tears, his conception could be formulated as follows: Israel is a parasite-state. Except for a few old foolish idealists there are no decent people there; only idlers and scoundrels, thieves and prostitutes live there. All the work in the country had been done and is still being done by the strong Arab hands. The Arabs made the desert bloom, built roads, planted trees, built beautiful new houses and now they are waiting quietly until we, guests who remained here too long, would leave. Sevela had, indeed, written: "Without these bronze-coloured arms that are used to the burning sun and the hamssin, the country's economy would have been dead long ago." True, if we judge by the following phrase, for example: "Every morning the Arabs are brought to the building sight. These are Palestinian refugees living in a camp in Samaria", - Sevela is not too well informed about the Israeli reality, but this rather helps him in his "revelations".

He "unmasks" relentlessly our foreign supporters. After all, the money donated to us by our uncles from beyond the sea - are a result of the exploitation of the world proletariat, it is the "value added" received by the Jewish capitalist by exploiting the American, Latin-American or Argentinian (?) worker... By sending millions to Israel, American Jews deprive their country of enormous sums. And the one who suffers from it most is, in the final account, the middle-class American, i.e. again, the worker. After all, the lesser is the amount of money received from the taxes, the smaller is the state allotment for the building of schools, hospitals and other social needs."

However, the money received by Israel from overseas are not of great use to it. They are being misappropriated by the ruling party or wasted and that is why the standard of living in the country is so low, and if we add to it the danger of dying at the war and also the wildness of the drivers and the injuries received at work (only in 1971, according to Sevela, 80.000 persons were maimed at the factories!), it becomes clear that no-one wants to live in this hell. Sevela claims that there are, in fact, only a bit more than two million people living in the country, while the others, recorded in official statistics, are "dead souls", i.e. people who had left Israel, but remained on paper to be Israeli citizens. We

all know that the names of persons departing and arriving in Israel are registered, and that there are about three million of us here, but Sevela, it seems, wants to give some encouragement to his bronze-faced brothers prompting them to take possession of our property sooner and for that it must be shown that Israel is a "paper tiger".

Israel is presented with other bills as well. The main and the gravest accusation consists of blaming Israel for the forthcoming ruin of the whole world Jewry. It transpires that until the establishment of Israel the Jews throughout the world enjoyed a tranquil, idyllic existence amongst the other nations of the world. In particular, there was not a slightest trace of antisemitism in the USSR until 1948. "I declare on the basis of my own experience (I was born and grew up as a Jew in the USSR and know the subject well) that until the establishment of the State of Israel in Palestine there was not even a shadow of official antisemitism in the USSR," - impudently states Sevela, - "The persecutions against the Jews, the cruel repressions of any expression of national self-consciousness and, consequently, the accelerated disintegration of the Jewish community, its dispersion and liquidation had coincided with the difficult birth of the State of Israel."

The Middle-Eastern Jewish community had also disintegrated and was dispersed because of the establishment of Israel. Until 1947 "the Jewish communities were hundreds of oases in the Moslem world, synagogues peacefully coexisted with mosques and the laws of Moses were observed without hindrance under the aegis of the Koran... the years 1947 had turned the Arabs and almost all of the observing Muslims into the hardened enemies of the Jews...from Casablanca to Bagdad hatred had surrounded the Jewish communities... The Jews ran in order to save their children, while leaving their possessions, from the places where they lived for centuries... The agony of the famous and glorious Sefardi Jewish community." Only the poorest and the most primitive of them came to Israel though (where they became even more poor and more primitive) while the majority went to France where it is becoming assimilated very quickly.

Thus, the State of Israel, rotten inside out, with its racial conflicts and its parasitic population, is dying. "To the six millions of victims of the recent Nazi terror we must add three millions (here, for some reason, the three millions come up again!) of Jews who perished because it is obvious to everyone that the defeat of the Jewish State would lead to the complete destruction of its population." The Soviet Jews will perish up to the last one of them. "It will be either the Hitler-type solution of the Jewish problem or a complete and final assimilation, or a combination of the two methods that are equally repellent". The Arab community practically does not exist anymore. In America, Latin America and South Africa the Jews will either be killed by the left-wingers and the blacks as exploiters or by the right-wing fascists as Jews if they will not assimilate completely.

Two solutions are being offered. One - for us, the Israeli cretins and parasites. To pack our bags quickly and run, until we are still alive, having left behind the land and all that stands and grows on it to its lawful owners. In the meantime, one can still do very well in the capitalist world. Sevela tells with relish and quite a bit of envy the story of Meshulam Riklis and the story of a certain Bulgarian Jew who hardly made his end meet in Israel by working as a taxi driver and then became one of the richest people in Florida.

Another one - for the Jews of the Diaspora. They must become assimilated as soon as possible through mixed marriages and forgetting Yiddish, Hebrew, religion and tradition. True, looking at the numerous photographs of Sevela who could have successfully participated in a film playing an Odessa drayman one finds it a bit difficult to believe in this recipe.

We can stop here the story on what is written in the book "Farewell, Israel!" although too many things were left out. For example, Sevela's stories on the ways of making short work of Russian olim by the Israeli administration, on the national-socialist (i.e. Hitler-type!) character of the Israeli ideology, about the "wolfish mores" reigning in the kibbutzim, about the fact that Radio "Liberty", in cooperation with the Zionists, is recruiting, under the cover of the night, mercenaries for the ideological war against the USSR.

What information is Sevela using? Mainly, excerpts from the long defunct newspaper "Tribuna" and stories of several "drop-outs" which are rather common. We all know that Israel is not an ideal society, but it hardly follows from this that it should be destroyed. In the end of the book Sevela included a table of the Jewish population in various countries. He placed in Africa such countries as Algeria, Egypt, Ethiopia, Iran, Iraq, Yemen, Lebanon, Morocco, Syria, Tunisia, South Africa... In the near empty Asia he only left Afghanistan, the Phillipines, India, Hong-Kong, Indonesia, Singapore, Siam (!) and Taiwan. It seems that only in the Soviet Union, where far greater miracles are possible, could such an ignorant man become a successful scriptwriter!

We should also ask by whom was this book inspired. After all, even the Soviet Union does not ^{call} for the destruction of Israel and the world Jewry as a whole in its official propaganda. Sevela's point of view reflects the official views of the most extreme Arab elements, such as George Habash and Naim Hawatme (members of the Rakakh Party, one must admit, look like Israeli patriots and Jewish nationalists in comparison with Sevela). Except for Sevela himself and the first secretary of the Brest Region party committee who helped Sevela in 1948, Arabs are the only positive heroes of the book. The Israeli Arabs are shown as hardworking, proud and even tidy. The Arabs of the rest of the Arab world are described as a powerful enemy, capable of bringing the whole world to his knees by courage and oil riches. Even some notes of condemning the Soviet imperialist policy - characteristic of the "left" Fatach - for having "foisted" Israel on the Arabs, slip through in the book. Sevela repeats almost word by word all the arguments of the Arab propaganda with which I could become familiar during one of the meetings organized by the Fatach in Paris.

It is hard to imagine that the poorly educated author who does not know any foreign languages could become so thoroughly familiar with the Arab propaganda without outside help. It would seem more logical that Sevela's book is one more episode in the psychological war waged by the USSR and the Arab extremists (an Arab with moderate views simply will not believe in what was written in that book) against Israel, the world Jewry and especially against the Soviet Jews.

Sevela gives himself away by several admissions. He says that soon after his arrival in Israel an atmosphere of distrust was created around him and he was suspected of being a Soviet agent. Well, there is no smoke without fire! The second episode relates to the spiritual biography of the author. It transpired that the idol of young Sevela was Pavlik Morozov. Let us give the right of speech to Sevela himself: "With burning eyes and filled with joy we swore to denounce our parents, to inform on them to the authorities. With the passion of hunters sitting in an ambush and with a suspicion that was not characteristic to our age we listened to the grown-ups conversations trying to find something that would enable us to run right away to the offices of the NKVD and to tell everything, so that later the whole country would praise our heroism." It is not known whether the young Sevela succeeded in sending his parents to prison, but now the time is certainly right for him! True, his ignorance and shortsightedness had become apparent here too. After all, fame came to Pavlik posthumously..

It would be easy to imagine what a gift for the Arab extremists had Sevela's book, published in French hardly by accident, become. Although neither his arguments nor the "factual" material are nothing new the novelty consists of the fact that the book was written by a man who played the role of a Zionist for a long time, by a participant of the hunger-strike of the 24 in the building of the Presidium of the Supreme Soviet of the USSR in 1971, the "shaliach" to the USSR and France, the hero of the meeting in defence of the Soviet Jews in the large "Mutualite" hall in Paris (about all these he boastfully tells in his books and supplies the photos as well).

Sevela's book will be welcomed by the Soviet authorities in their fight against the aliya. I think that, except for those few pages where he criticizes the USSR - either in order to win the favour of the Arab public or for cover up purposes, the whole book can be used by the Soviet propaganda. It is written, after all, not by a mythical Yuri Ivanov, but by a real Efraim Sevela.

Having written such a book Sevela will not dare to show his face in Israel and in the company of decent people in general. However, it seems to me that the fact that this man has remained an Israeli citizen is an insult to us all. His mercenary book provides the formal legal basis for at least depriving him of his citizenship.

ניו-יורק

16.8.77

-443-

ישראל
לשכת
הספר
16/8/77
אל

אל: בר - צבי

דע: גבריאלי, סורק

מאת: חיים בר נ"י.

Farewell Israel

הנדון: ספרו של אפריים סבלה

בהמשך לשלנו 439 מ/8/77/10

Publishers Weekly ונחה הספר ע"י

רצ"ב עמוד הפרסום לספר מה-

American Jewish Committee

מחלקת יחסי ציבור של

ב ב ר כ ה ,

חיים

"I know that having written this book I shall be accused of all the deadly sins and at the very best of pessimism. I do not conceal that I am a pessimist. My life's experience and what I have seen around me have made me such. And can a Jew be any other?"
—EPHRAIM SEVELA

In 1971, Ephraim Sevela gave up a successful career as a writer and filmmaker to leave the Soviet Union. He and his family looked forward to a new life in their new-found homeland, Israel.

Filled with idealism and hope, they were met with a bucket of cold water. This is the sobering story of Sevela's subsequent disillusionment: the unfathomable bureaucratic restrictions, the explicit demand for the purity of bloodlines worthy of the worst anti-Semite, the stifling realities of daily life in a country whose economy exists only because of the interests of outside governments and the millions of people who contribute to Israel.

Sevela had dreamt of Israel, had worked and sacrificed for her enrichment, had even fought for her in the Yom Kippur War. Here, he sadly bids her farewell.

Author appearances in New York, Washington, Baltimore, Boston, Philadelphia, Chicago

\$20,000 advertising and promotion budget

September 30 • 0-89526-699-7 • \$12.95

Gateway Editions, Ltd.

620 West Washington Street, South Bend, Indiana 46625

THE AMERICAN JEWISH COMMITTEE

170 Madison Avenue, New York, N.Y. 10017 • 212/751-4000 • Telex: WASHCOM, N.Y.

August 15, 1977

Mr. Jonathan Shenker
National Conference on Soviet Jewry
11 West 42d Street
New York, N. Y. 10036

Dear Jon:

One of our people here read over the Sevela book and did the enclosed analysis. I had to return the copy. I don't believe the book will make much of a stir. If it does not, why do anything to widen its audience?

Yours ever,

Morton Yarmon
Morton Yarmon
Director of Public Relations

NY:1f
LNC.

■ HENRY H. GOLD, Executive Vice President
■ HOWARD J. CHAYKIN, Chairman, Board of Trustees
■ ARTHUR H. HAYES, Vice President
■ HERBERT A. MILLER, Executive Vice President
■ ALAN J. COHEN, Secretary, Vice President
■ NATHAN APPELMAN, Chairman
■ JAM ROSEWALD, Vice President
■ MAX M. FISHER, Honorary Chairman
■ JUDAH C. BART, Cleveland
■ BENJAMIN S. BERNARD, Chicago
■ ROBERT H. LEVINE, Chicago
■ GERALD WOOD, Los Angeles
■ SAMUEL H. STAFF, Boston

THE AMERICAN JEWISH COMMITTEE

date August 12, 1977

to Mort Yarmon

from Rose Feitelson

subject Ephraim Sevela's Farewell, Israel!

To answer Betsy Nolan's simple question up front, Farewell, Israel! is definitely not an anti-Semitic book and, in my opinion, to attack it as such would be a serious mistake.

The book is the cri de coeur of a disillusioned Soviet immigrant who shouts his rage almost indiscriminately in almost all directions--at the U.S.S.R. most of all, the ideology of socialism, Israel's socialist bureaucracy, the Law of Return and state religion, fat cats in the Diaspora and their "well-tailored" sycophants in the philanthropic organizations as well as the Israeli Government. Sometimes the author is on target, sometimes beyond or way off, often self-contradictory. Sevela is no political scientist, no great intellect, no sophisticated journalist, certainly no objective observer; but neither is he a liar.

His passionate hatred of and contempt for the Soviet Union^{and} be found in few books for the popular market. Sevela traces post-World War II Soviet anti-Semitism to Israel's refusal to reciprocate (which he heartily approves) the Communists' support in the early days of the state by granting them a foothold in the Middle East. He says the U.S.S.R. Communist Party Central Committee instigated an "unbridled persecution of Jews" which would have ended in deliberate genocide if Stalin had not died in time. And the anti-Semitic wave will go on, with its combination of assimilation pressures and Hitler methods, until "the last Russian Jew has perished." A large portion of the book is devoted to elaborating this theme.

The propaganda onslaught and threats against Israel frightened all Soviet Jews, Sevela says. His own fear that, as a reserve officer, he might have to fight fellow Jews made him "fall suddenly and morbidly in love with an Israel I did not know." Despite his position in the Soviet elite (as a film maker, with an actress wife, fine apartment, wealth, permission to travel abroad, visits to posh resorts, etc.) he "leapt into the embryo Jewish movement" because of a "yearning to be an honest man." In 1971, having lost his faith in Communism, and finding that "evil...violence...lies...hypocrisy...permeate the whole of Soviet life," he participated in the first hunger strike at the offices of the Supreme Soviet.

Sevela and others who wanted to emigrate thought Israel was their only choice. They "could not have realized in their wildest dreams," he says,

"Israel's hypocritical role in the dirty game of international politics centering on the Russian Jewish problem." Today he thinks that "contrary to the wishes of its creators, Israel has become not a regenerating ferment for the Jewish people but a catalyst hastening the process of its disintegration." Sevela's reasoning for this apocalyptic statement is not clear to me, but what he probably means is that the Jewish state has not strengthened world Jewry, but ~~has~~ made it more vulnerable. And we have heard this judgment from some of Israel's most intelligent, and ardent, supporters.

After five years as an Israeli citizen, Sevela calls it a "phony democracy which is "a cover for the most primitive anarchy." You can scream your head off, he says, but it does little good, and he quotes the Russian proverb: "The wolves are full, and the sheep is whole." On the other hand, the country is only "seemingly democratic," for its chaotic facade conceals a "blanket of purely totalitarian power by a few socialist parties." (Later on he attacks other all-powerful parties.) Of course, this is sheer nonsense on its face, regardless of facts. What it proves once again is that life in a totalitarian country--which by definition and on principle eliminates the possibility of real political action--can totally incapacitate people for political thought. And Stalin's "who says A says B" principle, which is logic gone mad, can incapacitate the human mind for logical reasoning.

Some, but by no means all, of Sevela's more specific complaints against Israel are based on the "myths" he and other Soviet immigrants believed. They thought there was no apathy in Israel, but they found doctors, engineers, officials and others could be "irresponsible," with an unprincipled attitude toward work. (Here again, although many of Sevela's facts are undeniable, he betrays a yearning for some coercive, and protective, authority.) The Russian Jews thought all Israelis are honest, and found many to be corrupt enough to rob the immigrants. They thought the Israelis were morally and politically united, and found it was not so. (So much for his understanding of democracy.) They thought the Israeli army was invincible, but the Yom Kippur War showed it is not and that, more, its soldiers can behave irresponsibly.

Then Sevela cites the disdain of native Israelis for the immigrants, the economic and social inequities between Sephardim and Ashkenazim, "racial hatred" in Israel (the Ashkenazi-Sephardi marriage rate is cited as 12 percent, as against a 40 percent Jewish-Christian intermarriage rate in the U.S.), hostility between the atheist majority and the religious minority (some of the bitterest resentment is against the religious parties who "can get away with anything"); the Law of Return is "racist," mixed marriages of Russian immigrants run into trouble, and so on.

Then there is the exodus of sabras from Israel, children fleeing the Israel their parents made. The potential business successes, like Menulam Riklis, leave to make their fortunes elsewhere. Russian Jews leave for Rome, some even converting to the Orthodox Church to get money to go. Alluding to Gogol's Chichikov, he says "Israel owns half a million dead souls."

The sharpest ideological attack is on Israel's socialism; it takes in everybody and everything. Sevela goes as far as saying that Golda Meir and others have a tacit ideological sympathy for the Communist regimes --which accounts for Israel's "complicity" with the Soviets. He finds all socialism hypocritical and inefficient, especially in Israel, and predicts the development of a lumpenproletariat from the hidden unemployed. Then he says Israeli socialism has "two halves," combining negative aspects of socialism and capitalism. The only people he has a good word for are the revisionist Zionists, and of course he reveres Jabotinsky. (One wonders what he would say now that Menahem Begin is in power and immediately brought the most Orthodox religious groups into the government coalition.)

In general, Sevela says the Russian Jews were "chips in a dirty game," that their exodus from the U.S.S.R. deprived the samizdat publication of more than half its writers--a development that the Soviets could only have enjoyed. Furthermore, the Russian immigration brought millions of dollars into Israel from foreign lands, which bolstered a creaking economy but did not go to the immigrants (a "shameless charity fraud" Sevela is ashamed of having participated in). In short, the Russian Jews were exploited not only by Israel, but by Diaspora organizations.

Sevela's conclusion is that the 1947 Partition resolution signed the Jewish nation's "death warrant": It made the whole Middle East into implacable enemies of the Jews. He sees the liquidation of Sephardic Jewry. Anti-Zionism has become a good pretext for anti-Semitic oppression in the Soviet Union. And now the rest of the world is ready to sacrifice Israel for oil.

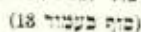
But one thing must be noted. For all his upside-down Marxist ideas about socialism (national socialism in Israel, National Socialism in Germany), Sevela explicitly dissociates himself from an insidious Soviet propaganda charge. "I disagree completely with those who, in vain attempts to denigrate Israel, accuse it of fascism, who compare the attitude of Israeli soldiers toward the local population in the Arab territories they contr with the bestial acts of the Nazis....And there are certain people in the West who mask their out-and-out anti-Semitism with anti-Zionism....I have been a soldier in the Israeli army...[which] unlike other armies, makes a point of behaving correctly and courteously in occupied territory." Then he cites the "bizarre" case of an Israeli major's apologizing profusely after he politely (having knocked on the door and asked permission to enter) searched an Arab house and found no terrorists there.

It takes hard thinking to find how to deal with a book like this. It's not good for Israel, and it's not good for the Jews, but it's not anti-Semitic. You wanted to know what Sevela says, and I've given you the gist. As for style, there is a lot of heavy sarcasm that underscores even the facts we all know; and the author's manifest pain will win him sympathy when his facts are wrong, indeed sometimes when he is being simply stupid. Perhaps we should see to it that an excellent political scientist, with good marks for objectivity, reviews it.

**עולה מבדיה"ע מנבא: „לישראל
נותרו בקושי 10 שנות-קיום“**

מדינת ישראל * על השאלה מדוע הוא מוסיף לחיות כאן השיב: „זאת הבעיה שלי“

יום שישי, כ"ט בתמוז תשל"ז (15.7.1977) —

המאמרים פורסמו מידת ומחשבות
בעניינים הבאים במארה התבאר בפירוט
מנגלת ישראל לטובת המדינות את תרבות העולם
כיצד הוא גורם מיליוני דולרים אצל יהודים הממשיים
במדינת ישראל המדינה הממוצעת בע"מ 277 הוא
כוח שורר על בני לבנון. שדיווח את ההודיע בלי
ביטחון שדיווחים אלה שדיווחים בני הרף, שדיווחים
המבשר את סיוע לעולם הרעועים, ושדיווחים אלה על
מזל למעט בני ההודיע לומר את האמת המרה.
בע"מ 287 ואילך פורסם אחר המפורסם הכי המפורסם

מערבית מוסקבה

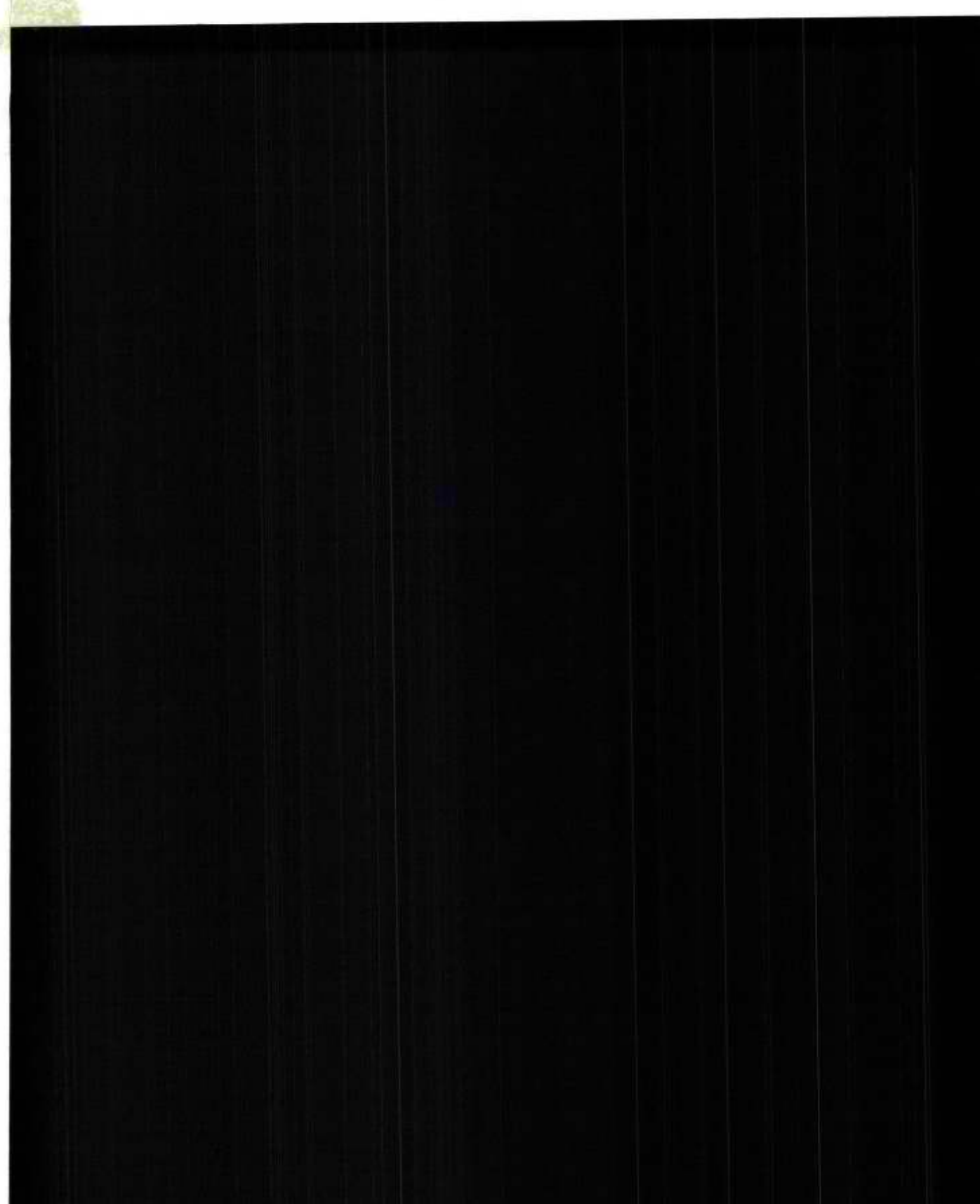
THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION 500 5th Ave. New York 17, N.Y.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
500 5th Ave. New York 17, N.Y.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
500 5th Ave. New York 17, N.Y.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
500 5th Ave. New York 17, N.Y.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
500 5th Ave. New York 17, N.Y.

עולה מבריה"מ מובא:

(סדר טעמוד 7)

ילפיכר — (עמ' 142) "ישראל
נדרשה למחול. יש לה עוד קשר
שנית קיים, מקומי, בשנת
1983 מדינה זו לא תסיע עוד
על מפת העולם... המאה שלנו
המדינה, והמאה הבאה לא תדע
עוד קיומו של עם זהודי..."

*

בנקודה זו רשאי הקורא לש-
אול מיהו אפרים סולה זה, הי-
מבשר לנו — בערפחת —
בשורת-שואה לעם היהודי ולי-
ישראל, אחרי שהוא יורק, לי-
אורכם של 350 עמודים, על
מדינת-היהודים?

עד כמה שיכולתי להשיב לי-
עצמי על שאלה זו, אם מתוך
קריאת הספר, ואם ממקורות
אחרים, אפרים סולה, הסרי-
טאי מוביטטי בשנות החמישים
לחיו, הגיע עם משפחתו (אשה
ובת) לפאריס ב-1971, אחרי
מאבק למען זכות עלייתו לישי-
ראל, בפאריס טיפלו בו חברו
אדמונד דהירושלם, מוסדות
יהודיים וישראלים, ובסיועם
הוא התפרסם במסטיבל הפרטים
בקאן, ובעתונות המקומית, ב-
1972 הגיע לארץ, והוא מתגורר
עם משפחתו (שגילה מינתיים
בבן שנולד בארץ) ברמת אש-
כול, בירושלים, הוא יצא פע-
מים רבות, לתקופות ממושכות,
למסעות ציבוריים בארצות
באירופה, לדברי ידידיו, הוא
זכה לסיוע רב למען סרט דוד
קומנטרי קצר, שזוהי מאוד בי-
חובנו, על ישראל, אך סרט זה
טרם הוקרן בעולם, הוא ממור-
מר, אוטרים, כי הוא סבור שי-
נעשה לו עוול בכך שישראל
לא הכירה במישרונו ובסגולתו
תיו, ולא העניקה לו את הי-
הנאים שהוא דרש, הוא ודאי
יירד מכאן בקרוב, אומרים ידי-
דיו לשעבר.

שוחחתי עם אפרים סולה, בי-
מערכת, פנים-אל-פנים, דקה או
שתיים.

קראתי את הספר שלך, אמר-
תי לו, ויש לי רק שאלה אחת:
אחרי כל הארס שאתה שופך
עליו בספר, מדוע אתה ממשיך
לחיות איתנו, בישראל?
אפרים סולה הביט עלי מלי-
מעלה למטה, והפטיר: "זאת
הבעיה שלי".

לא היה לי מה להוסיף.

29/8/77

לוי

ישראל גודוביץ אדריכל, רחוב מבצע קדש 5, תל-ברוך

טל: 470270-03

זיג: 236294-03

למשל גאם,

כד' הימך הממשל למסר למי הבין אישית זה גלוי.

אנני מבינה ומבנים בהולך עבדו הילת:

א. כל הליטאריסטר מכלל למתמודד וכן גם המסגור.

ב. מבחירי אונקן המבחר והמחר - דאמי גלו תהיה

פזלה הסכמת מפורגה האולתה ואין לנו חסכים במאמר

והתקולת ע"ה גמורה גם אפריסויג אויפה (למי שלום

אג מה שמעתי עזרי משה"ל ה-73, ורצו את הכולנה).

למה הצמחים די נפול: ראבים לליטאריסטר מאמר (האולתה)

גמור למשה המבחר בלום דנאז יזו לפני החגים

אנני ע"ה שמירת הליטאריסטר המכונים במשך החגים (זמן

טוב למאמר שפוי). אגב, מחינה משפטיג יזו אגב

עלמסגור ישומה ומקור ע"ה עזר חיים עזרי (סא"ל-מיל) ארל

הלל מוסטן.

למה המבחר: חלואי אנפין קשים החכמה לאריתאדר (סוף) אלא

קיים אלה לרואה חרנה (חג המבחר); - אגב סיסמת המבחר

פזלה המבחר, הפנחיה לעבירה השמחה (נפלאותן חלל מלכה למעני

ההמחלול). למן, אלו צופים שהיא ממלכ במסדה בארחה

מאמצו יולאר ולשם כך יש לאיגן אגב חלואי (נאן "העלמים"

אגב יודג אורה. אגב, דאג בלח אגביות למין אשלי אגב

זרקה, ילל

אגודה להקמת אנדרטה לאוגדת הפלדה במלחמת ששת הימים

אשקלון;
ח' באלול תשל"ז
22 באוגוסט 1977

ל כ ב ו ד

מר מ. ביגין
ראש הממשלה
לשכת ראש הממשלה
הקריה - ירושלים

כבוד ראש הממשלה הנכבד!

הנדון: אירועי שלושים שנה למדינה

בדאי ידוע לך, שאנו, בני המשפחות השכולות והחברים לנשק, הנצחנו את מלחמת הגבורה של האוגדה, ואת זכר בניה שנפלו, באנדרטה שהוקמה בימיה.

אנו, המשפחות השכולות רואים במפעל זה, המשחלב בהקמה עיר בימיה, קצה מן הנחמה, בעובדה שנפול בנינו לא היה לשוא, ושגבולותיה - גבולות ההגנה עלינו ועל המדינה - הורחבו והורחקו.

עם השלמת האנדרטה, ובמלאה שלושים שנה למדינה, החלטנו להרחיב את היריעה, ע"י מבצע כדלקמן:

(א) הפצת ליטוגרפיה של האנדרטה בצורה "פוסטר", בישראל ובתפוצות העם היהודי.

(ב) חצובה ניידה של חסונות מהאנדרטה המסולבות בחפונות מהקמה העיר ימיה.

דבר זה יביא להגברת החודעה של העם במפעל הבנייה והקמה הפולדה ובקורבנותיה, הרמה הפוראל והכנה עמנו לאהגרים הגדולים העומדים בפניו.

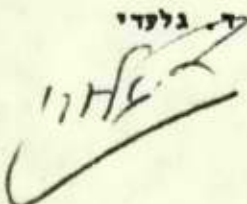
הננו מעוניינים שליטוגרפיה זו תהא על ירך - ראש הממשלה, ונוסף לכך אולי (בהסכמהך) גם ע"י מספר מנהיגינו שהיו שותפים בממשלה הליכוד הלאומי שקמה עם פרוץ מלחמת ששת הימים.

נשמח להמגש אהך בכל עת, על-מנת למסור לך יחר פרטים על חוכניה מבצע זה, שראוי לשלבו האירועי שנה השלושים למדינה.

בכבוד רב

בשם ועדה בבנצחה והמשפחות השכולות

ד. גלעדי

המען: ד. גלעדי

שיכון חסכון א' 12/ב
אפריר-אשקלון

28/11
Jerusalem, August 25, 1977

Miss P.A. Lucock,
7 Adelaide Crescent,
Hove Sussex,
BN3 2JE, England

Dear Miss Lucock,

May I thank you for your kind letter of July 13
which, regretfully, I was unable to respond to earlier.

It greatly appreciated the information you sent
us as well as your warm sentiments and friendship
towards Israel.

Sincerely yours,

Dr. Moshe Yegar

Jerusalem, August 23, 1977

Miss P.A. Luccock,
7 Adair Crescent,
Hove Sussex,
BN3 2JB, England

Dear Miss Luccock,

May I thank you for your kind letter of July 13
which, regretfully, I was unable to respond to earlier.

Heartily appreciated the information you sent
us as well as your warm sentiments and friendship
towards Israel.

Sincerely yours,

Dr. Moshe Yegar

7 Adelaide Crescent,
Hove, Sussex,
BN3 2JE,
England.

13th July 1977

Dear Sir,

I read the enclosed cutting from the Sunday Times of 22nd May with great interest, and I have marked the paragraph which particularly took my eye!

You see, it mentions there that it is hoped to create a ministry for foreign information, and I presume this is to try and tell the outside world what you are doing in Israel, as it so often appears that your actions are mis-understood by so many people.

A very dear friend of mine, Mrs. Joan McWhirter, came out to Israel on a Christian Pilgrimage with me a few years ago, and as you will see from the articles I enclose, she fell in love with the land, and eventually returned to Jerusalem to make her home there.

From the very beginning, she has felt deeply that your "foreign information" is not good, and I know that this sort of work is just what she has been waiting to do from your end. From time to time, Rex House, in the U.K., call her back to England, and she does a coast-to-coast tour for them, speaking to various organisations (many of them non-Jewish) about what you are trying to do out there. Her address in Jerusalem is Box. No. 19550, Jerusalem, and I am writing to ask you, with all my heart, to at least make contact with her as soon as you can, form your own judgement, and see if you can use her in any way, particularly bearing in mind that because she is not Jewish, her voice and appeal can, in many ways, have far more effect with non-Jews than perhaps a Jew could, with respect, because she has no "axe to grind"

and is therefore speaking from the outsider's point of view.

I do hope that this letter reaches someone. I just felt, when I read the article in the Times, that I had to write out to you, and send you all the enclosed, and even if you do not propose to contact Mrs. McWhirter out there, I would very much appreciate a brief acknowledgmenet just to say that all the enclosed has arrived safely.

Who knows, you may look back on the day you receive all this, and thank God that this ^{lead} you to a woman who s waiting, and hoping, to devote the rest of her life to the cause of Israel, and all she stands for.

Yours very sincerely,

Patricia Lucock

Miss P.A. Lucock

נציגות הארגונים הוולונטריים בישראל

ח. ד. 5170 חל אביב
טלפון: (03)829143, (03)253671

חל אביב אלול תשלז 24.8.77

בני ברית
רוטרי
הלשכה הצעירה
מסדר ז'בוטינסקי
ליונס

לכבוד
מר משה יגר
משרד ראש הממשלה
ירושלים

מר משה יגר היקר,

שמחתי לקבל מכתבך, וממנו ללמוד על תפקידך החדש במשרד ראש הממשלה.

הרשה נא לי לברך אותך, ולאחל לך הצלחה וספוק בתפקידך.

כבעבר, אשמח מאוד לשתף פעולה אתך, ונשאר לשרותך.

הרשה נא לי לנצל הזדמנות זו ולאחל לך ולבני ביתך, ברכת שנה טובה ומלוי כל משאלותיך לטוב. שנת יצירה, שגשוג ושלוש.

בברכה,

אדלסבורג יצחק

יו"ר

נציגות הארגונים הוולונטריים בישראל

1911
 1912
 1913
 1914

1915
 1916

1917

1918
 1919
 1920
 1921

1922

1923

1924

1925

1926

1927

1928

1929

1930

1931

1932

ההסתדרות הציונית העולמית

לפי מוסד י"א

בברכת

המחלקה לארגון ולהסברה

י. ל. מ. י. א. מ. י.

ירושלים, ת. ו. 92

סל. 39261

DESIGN: J. J. GROSS ASSOC.

FOR ZIONIST RENEWAL

American Zionist Federation

American Zionist Federation
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022

WHY ZIONISM?

The goals of Zionism have always been the regeneration of the Jewish people through the re-establishment of a Jewish state in Eretz Yisrael; the ingathering of exiles, the rebirth of Hebrew as a living language in the Jewish homeland, and the creation of a spiritual and cultural center.

These goals remain constant, but they are not static. Each generation of Jews, confronting particular historic circumstances and experiences must meet the challenges of its time.

Although the re-establishment of the state of Israel is the most significant accomplishment of Zionism, in this century the Zionist ideal has not been fully realized: the bulk of the Jewish nation has not yet been assembled within the borders of the state;

Peace with our neighbors has not yet been achieved;

The greater part of the country has not yet been settled;

We are still at the beginning of the complex process of creating a model Jewish society, socially and culturally united, which will be a focus of spiritual inspiration to all the world.

If You Believe In:

- The unity of the Jewish people and the centrality of Israel in Jewish life.
- The ingathering of the Jewish people in its historic homeland Eretz Yisrael, through Aliyah from all countries.
- The strengthening of the state of Israel, which is based on the prophetic vision of justice and peace.
- The preservation of the identity of the Jewish people through the fostering of Jewish and Hebrew education and of Jewish spiritual and cultural values.
- The protection of Jewish rights everywhere.

...Then You are a Zionist.

**STAND UP AND BE COUNTED
JOIN A ZIONIST ORGANIZATION**

WHY NOW?

When Israel was endangered in 1967 and 1973, you stood up and declared "We Are One!"

- When the United Nations passed its infamous resolution in 1975, you stood up and said "We Are All Zionists!"
- Today, when much of the world is united against Israel, you must say "I am a Zionist!"
- Today, when Israel is being pressured to make concessions which may jeopardize her existence, you must declare "I am a Zionist!"
- The World Zionist Congress was envisioned by Herzl as the great democratic assembly of the Jewish people. — Today it is a reality. — The next World Zionist Congress will take place in February, 1978.

- JOIN THE ZIONIST MOVEMENT NOW
- Be eligible to elect delegates to the Congress
- Be part of the Democratic process affecting world Jewry and the Jewish state

ISRAEL NEEDS ZIONISM

ENROLL NOW

DESIGN: J. J. GROSS ASSOC.

FOR ZIONIST RENEWAL

American Zionist Federation

American Zionist Federation
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022

CONSTITUENT ORGANIZATIONS

American Jewish League for Israel

American Mizrahi Women

Americans For Progressive Israel

B'nai Zion

Hadassah

Hapoel Hamizrachi Women's Organization

Labor Zionist Alliance

North American Aliyah Movement

Pioneer Women

Religious Zionists of America

United Zionist Revisionists

Zionist Organization of America

NOTE: A member of any of the above organizations
is automatically a member of the American
Zionist Federation.

American Zionist Federation Membership Drive
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022

Check one:

- ☐ I wish to enroll in the Zionist Movement by joinin
the following Constituent Organization:

NOTE: Dues rates of the Constituent Organizations
will be discussed and collected by the
organizations

Or:

- ☐ I wish to enroll in the Zionist Movement by joining
the American Zionist Federation as a
Member-at-large. Enclosed is \$20.00 for annual
membership dues.

NAME _____

ADDRESS _____

CITY _____ STATE _____ ZIP _____

- ☐ I am over 18 years old
☐ I am under 18 years old

DESIGN: J. J. GROSS ASSOC.

FOR ZIONIST RENEWAL

American Zionist Federation

American Zionist Federation
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022

ISRAEL NEEDS ZIONISM

Please send me further information
about the following Organization(s):

Please send additional brochures
to the following people:

NAME _____

ADDRESS _____

NAME _____

ADDRESS _____

NAME _____

ADDRESS _____

NAME _____

ADDRESS _____

NAME _____

ADDRESS _____

As the umbrella organization of the Zionist movement in the U.S., the **American Zionist Federation** represents its constituent organizations and is the coordinating body of their activities. The Federation aims at motivating American Jews to accept the Zionist principles of the unity of world Jewry and the centrality of Israel. Through its education and information programs, AZF promotes research and study of these aims and publishes information for public and organizational use. In addition, special programs to involve youth and adults in Zionist activities and Aliyah are originated and supported by AZF.

On the local level, Zionist Federations have been established in Jewish communities throughout the U.S. to expand and enrich the Zionist movement and Zionist activities at the grass roots level.

DESIGN: J. J. GROSS ASSOC.

FOR ZIONIST RENEWAL

American Zionist Federation

American Zionist Federation
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022

PROGRAMS

Education: In order to promote the concept and ideals of Zionism, the American Zionist Federation develops and publishes handbooks, program guides, informational material and educational programs. These are used by schools, community groups, and constituent organizations in developing their Zionist and Israel programs. These materials deal with the entire range of Middle Eastern politics, Israeli social and economic affairs, America-Israel relations and Zionist affairs.

Aliyah: The American Zionist Federation works very closely with the Aliyah Department to encourage Aliyah by groups and individuals. Through its publication of material related to Aliyah, the AZF seeks to expose the Jewish community to the need for Aliyah and the great potential of life in Israel. The AZF sponsors Aliyah conferences for different professions in cities throughout the U.S., in order to introduce potential Olim to actual career opportunities in Israel.

Scholars-In-Residence: This highly successful project brings Israeli Scholars to American Jewish communities for a two week stay. Through meetings, lectures and discussion groups, each community is introduced to the wide spectrum of opinion in Israel's pluralistic society, and gains a better understanding of Israeli life and problems. Participants in this program have included the most prominent Israeli scientists and social scientists, educators, authors, journalists and government officials. The program is co-sponsored by the American Zionist Youth Foundation.

Israel Seminars: Educational seminars in Israel are sponsored by the American Zionist Federation for the general public and for professional and other groups. The focus of these seminars is the historic development of the nation, and the building of the modern Israel. The seminars feature discussions, lectures and meetings with prominent Israeli figures dealing with current topics, geared to achieving a broad and thorough knowledge of Israeli society and developments.

The Commission on Inter-Religious Affairs seeks to establish continuing dialogue aimed at achieving acceptance by the Christian world of Zionist ideology and the centrality of Israel to the Jewish people. The Commission is composed of a select group of Jewish, Catholic and Protestant clergy who are sensitive to the need for an ongoing campaign to explain and interpret Zionism and Israel to the Christian community. The Commission sponsors study missions and conferences on Zionist themes, both here and in Israel, and develops program material for the religious media and church groups.

The Zionist Academic Council was established to articulate the Zionist ideals in the academic world, and to mobilize Zionist faculty members at American universities. The work of the Council assumes critical importance in light of the massive anti-Israel propaganda on college campuses.

The Council publishes a monthly journal, *Focus*, containing news, source material and essays on Zionism, Israel and the Jewish people of interest to the academic community. In addition, academic seminars are sponsored both in the U.S. and in Israel to expose faculty members to the problems of Israel and to familiarize them with Israeli life.

DESIGN: J. J. GROSS ASSOC.

FOR ZIONIST RENEWAL

American Zionist Federation

American Zionist Federation
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022

נ' ש' 77

ירושלים, ח' באלול תשל"ז
22 באוגוסט 1977

לכבוד
גב' רות צרינוולד
"טאק" טריינינג (ישראל)
רחוב המשמר הירדן 3
גבעתיים

רות היקרה,

שמחתי לקבל את פכתבך מה-15 באוגוסט 1977 והנני מודה לך
על ברכתך ואיחולייך.

אנו נמצאים עתה רק בשלבים הראשונים של תכנון עבודתנו, אך
למרות זאת אשמח להיפגש עמך לשיחה. האם תזדמני בקרוב לירושלים?

בברכה רבה,

ד"ר משה יגר

TACK

טאק טריינינג (ישראל)

**תוכנית
הקורסים**

ספטמבר 1977 — דצמבר 1977

TACK TRAINING

- is International
- injects fresh thought and up to date techniques
- helps you to improve and maintain high standards.

על ארגון TACK

TACK TRAINING הינו ארגון ההדרכה הגדול ביותר בעולם. תוכניות ההדרכה של ארגון TACK בנויות על סמך נסיון מעשי המתעדכן כל הזמן.

תוכניות ההדרכה של TACK מועברות ב־40 מדינות ומספר החברות המשתמשות דרך קבע במיגוון הקורסים של TACK מגיע לרבות.

קבוצת החברות של TACK מקיפה חמישה מפעלים תעשייתיים, חברה להדרכה וחברה לייעוץ בניהול. שלוחת TACK להדרכה בישראל יונקת מנסיון זה. הודות לכך היא יכולה להציע לסגל העובדים שלך הדרכה ברמה בינלאומית.

העובדה שהרוב המכריע של לקוחותינו מתמיד להשתמש בשרותינו ממחישה את המוניטין שיצאו לחברה TACK.

TACK TRAINING COURSES IN ENGLAND.

Arrangements have been made so that you can reserve places on TACK courses in London.

טאק טריינינג (ישראל)

רח' משמר הירדן 3,

גבעתיים, טל. 76 34 54

לכבוד טאק טריינינג (ישראל)

משמר הירדן 3, גבעתיים.

טל. 76 34 54

אבקש פרטים על:

- ☐ אמנות המכירה
- ☐ סדנא לאמנות המכירה
- ☐ סדנא לניהול אפקטיבי
- ☐ ניהול אפקטיבי של זמן המנהל
- ☐ המזכירה היעילה
- ☐ שימוש יעיל בטלפון
- ☐ תכתובת תכליתית
- ☐ תורת הנאום (שיפור הבעה בעל פה)
- ☐ שיווק בינלאומי
- ☐ מימון ואשראי ליצוא
- ☐ ניהול פיננסי למנהלים בכירים
- ☐ BETTER LETTER WRITING (in English)
- ☐ ADVANCED ENGLISH CONVERSATION
- ☐ TACK COURSES IN LONDON

שם החברה

כתובת

טלפון

שם החותם

חתימה

לכבוד טאק טריינינג (ישראל)

משמר הירדן 3, גבעתיים.

טל. 76 34 54

נא לרשום את נציגינו:

שם הנציג.....

שם הקורס.....

תאריך הקורס.....

שם הנציג.....

שם הקורס.....

תאריך הקורס.....

שם הנציג.....

שם הקורס.....

תאריך הקורס.....

שם הנציג.....

שם הקורס.....

תאריך הקורס.....

שם החברה.....

כתובת.....

טלפון.....

שם החותם.....

חתימה וחותמת.....

תוכנית ההדרכה ספטמבר 1977 — דצמבר 1977

ק ו ר ס	ספטמבר	אוקטובר	נובמבר	דצמבר
אמנות המכירה (שלושה ימים)	6, 7, 8		21, 22, 23	26, 27, 28
סדנא לאמנות המכירה (יומיים ארוכים) (מיועד לבוגרי הקורס באמנות המכירה)			13, 14	
סדנא לניהול אפקטיבי (שלושה ימים)		23, 24, 25		
תורת הנאום (שיפור הבעה בעל פה) (שלושה ימים)		10, 11, 12	28, 29, 30	
המזכירה היעילה (שלושה ימים)		24, 25, 26		12, 13, 14
תכתובת תכליתית (שלושה ימים)			22, 23, 24	
שימוש יעיל בטלפון (יום אחד)	29	27	24	29
שיווק בינלאומי (שלושה ימים)			7, 8, 9	
מימון ואשראי ליצוא (שלושה ימים)		25, 26, 27		
ניהול פיננסי למנהלים בכירים (שלושה ימים)	5, 6, 7		14, 15, 16	
Better Letter Writing (Three days)			29, 30	1 דצמבר
Advanced English Conversation Groups are formed about every eight weeks				

תנאי תשלום:

חשבוניות ישלחו לפני תחילת הקורס והנכם מתבקשים לשלם עם קבלתם.

במקרה של ביטול הרשמה פחות משבוע ימים לפני תחילת הקורס — תחויבו בשעור 25% מדמי הלימוד.

לתשומת לבך!

בהתאם להנחיות האוצר / אגף החשב הכללי (חוזר מס' 12/1) ההוצאות הכרוכות בהשתלמויות עובדים לתקופות קצרות ובהשתתפותם בימי עיון, לשם שמירת רמתם המקצועית — כאשר הן מחוזקות ע"י המפעל — חיינה פטורות ממס הכנסה.

טאק טריונינג (ישראל)

משמר הירדן 3, גבעתיים

טל. 54 34 76 (03)

אוגוסט 1977

דמי הלימוד כוללים כיבוד בהפסקות
ארוחת צהרים וחומר רקע — לא כולל לינה.

דמי
הלימוד
ל"י

1500	(שלושה ימים)	אמנות המכירה
1350	(יומיים ארוכים)	סדנא לאמנות המכירה
1600	(שלושה ימים)	סדנא לניהול אפקטיבי
1650	(שיפור הבעה בע"פ)	תורת הנאום
1500	(שלושה ימים)	המזכירה היעילה
1500	(שלושה ימים)	תכתובת תכליתית
500	(יום אחד)	שימוש יעיל בטלפון
1600	(שלושה ימים)	שווק בינלאומי
1600	(שלושה ימים)	מימון ואשראי ליצוא
1600	(שלושה ימים)	ניהול פיננסי למנהלים
1500	(שלושה ימים)	BETTER LETTER WRITING

המחירים אינם כוללים מע"מ.

תנאי תשלום :

חשבונות ישלחו לפני תחילת הקורס והנכם
מתבקשים לשלם עם קבלתם.
במקרה של ביטול הרשמה פחות משבוע ימים
לפני תחילת הקורס — תחויבו בשעור 25%
מדמי הלימוד.

לתשומת לבך !

בהתאם להנחיות האוצר / אגף החשב הכללי
(חוזר מס' לו/12) ההוצאות הכרוכות בהשתל-
מויות עובדים לתקופות קצרות ובהשתתפותם
בימי עיון, לשם שמירת רמתם המקצועית —
כאשר הן ממומנות ע"י המפעל — תהיינה פטורות
ממס הכנסה.

משמר הירדן 3, גבעתיים, טל. 763454. MISHMAR HAYARDEN, GIVATAYIM, TEL. 763454

Mr. Moshe Yegar,
Information Department,
Prime Ministers Office,
JERUSALEM

15th August 1977

Dear Mr. Yegar,

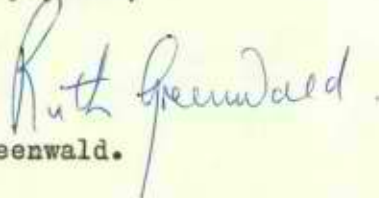
I was delighted to hear that you are now part of
Mr. Katz team in the Information Department of the
Prime Ministers Office.

As you will see from the copy of our current schedule,
the range of courses has been expanded so that our
clients can use us for a wider range of employees.

I will be very pleased to have the opportunity of
working with you once again.

My warmest good wishes and congratulations.

Sincerely yours,

Ruth Greenwald.

28/11
Handwritten signature in red ink.

COPY

THE AMERICAN JEWISH COMMITTEE

August 22, 1977

Institute of Human Relations • 9 Ethiopia Street, Jerusalem

Mr. Shmuel Katz
Director of Information
Prime Minister's Office
Kiryat Ben-Gurion
Jerusalem

DELIVERED BY HAND

Dear Mr. Katz,

In consultation with your colleagues, I am writing to inform you that The American Jewish Committee's National Executive Council will be meeting in Atlanta, Georgia from October 26 through 30.

With the cooperation of your office, we are seeking to determine whether a government leader at the ministerial level or other high-ranking official will be in the United States at that time who would be available to address our plenary session on Sunday, October 30.

These meetings of our policy-making body attract hundreds of competent and concerned community leaders from all over the United States. This invitation, therefore, offers an appropriate spokesman a splendid opportunity to interpret the unfolding policies of government. In turn, this would enable our officers and other leaders to maintain vigorous and informed support for Israel in the press and among opinion-makers throughout the country.

My associates in the national office vividly recall our contacts with you on your successful visit to the U.S. and for that reason, among others, suggested I address this request to you. In particular, our President, Mr. Richard Maass and our Executive Vice-President, Mr. Bertram H. Gold, asked me to convey to you their respectful regards.

I thank you in advance in anticipation of your valued help. With best wishes and kind regards.

Sincerely yours,

Dr. M. Bernard Resnikoff
Director, Israel Office

MBR:fp

bc: Mr. Moshe Yegar ✓

COPY

Institute of Human Relations • 9 Ethiopia Street, Jerusalem

THE AMERICAN JEWISH COMMITTEE

August 22, 1977

DELIVERED BY HAND

Mr. Shmuel Katz
Director of Information
Prime Minister's Office
Jerusalem

Dear Mr. Katz,

In consultation with your colleagues, I am writing to inform you that the American Jewish Committee's National Executive Council will be meeting in Atlanta, Georgia from October 29 through 30.

With the cooperation of your office, we are seeking to determine whether a government leader at the ministerial level or other high-ranking official will be in the United States at that time who would be available to address our primary session on Sunday, October 30.

These meetings of our policy-making body attract hundreds of competent and concerned community leaders from all over the United States. This invitation, therefore, offers an appropriate spokesman a valuable opportunity to interpret the existing policies of government. In turn, this would enable our officers and other leaders to maintain vigorous and informed support for Israel in the press and among opinion-makers throughout the country.

We associated in the national office vividly recall our contacts with you on your successful visit to the U.S. and for that reason, among others, suggested I address this request to you. In particular, our President, Mr. Richard Nass and our Executive Vice-President, Mr. Norman H. Gold, asked me to convey to you their respectful regards.

I thank you in advance in anticipation of your valued help. With best wishes and kind regards,

Sincerely yours,

Mr. M. Bernard Resnikoff
Director, Israel Office

Enclosure
cc: Mr. Morris Yehon

המחלקה להסברה

ירושלים, ל' באב תשל"ז
14 באוגוסט 1977

11.12

לכבוד
מר יחיאל שיינטוק
החוג לידיש
האוניברסיטה העברית
ירושלים

מר שיינטוק הנכבד,

חיבורך על ספרות עברית ויידיש תחת
שלטון הנאצים

מר משה יגר העביר אלי מכתבך מיום 2 באוגוסט 1977 בדבר סיוע כספי לסיום חיבור זה.

אין ספק כי יש ערך הסברתי וחינוכי חשוב להבהרת תגובתם הרוחנית של היהודים ועמיהם בפני משמדיהם בזמן מלחמת העולם השנייה. עם זאת חוששני כי אין בידינו לסייע בפרסום חיבורך בדפוס. בשל המסגרת התקציבית המקוצצת שלנו נאלצנו לאחרונה לבטל מספר פרויקטים, בעלי חשיבות מיידית להסברתנו בחו"ל, ולא נותרה לנו כל רזרבה תקציבית - למרות רצוננו הכן - לסיוע לפרוייקטים נוספים.

בכבוד רב,

יואל שר
מ"מ מנהל המחלקה

העחק: מר מ. יגר
גב' ג. שהם, הסברה - מינהלה

העחק סמוי: גב' ח. פלטי

מ.א.ר. 10/10/77

ש.ל.
קרא נא והחיו!!
גובה

לגשה יקר

ירושלים, כ"ז באב תשל"ז
11 באוגוסט 1977

שלח

לכבוד
עו"ד שלמה כהן-צידון
ח.ד. 21013
חל אביב

מר כהן-צידון הנכבד,

סלח נא על שרק עכשו התפניתי להשיב למכתבך מה-7 ביולי
1977.

קראתיו בעיון רב והנני מעבירו למר שמואל כץ, יועץ ראש
הממשלה להסברת חוץ.

חודה על ברכותיך ואיחוליך היקרים לי.

בברכה רבה ובחוקרה

מ. בגין

2. 28
P. 11 1000 1000
1000

100-443887-100

OF CAP-ENTRY, 1922.

etiam et arborum interiorum negem et.

457-60 7-11 1971

S. C. 1

לכבוד
ראש ממשלת ישראל
מר מנחם בגין
י ר ו ש ל י מ .
אדוני ראש הממשלה,

הנדון: הצעות בענין השיועון הישראלי כלפי עמי ערב.

ידוע לי היטב שכב' מוצף בהצעות ובהבעת דעות. אך, כאזרח העוקב בהתמדה אחרי ביטויי ההסברה הרצינית והבלתי-רצינית של ממשלות שכנינו, מוצא אני לנכון להביא בפניו מספר הצעות שרק כב' מוסמן להחליט באם הנן ראויות להתייחסות.

א. נקודה משותפת בין כב' לבין אנואר אלסדאח: אם כי ער אני לעובדה שמאבקו של סדאח נגד הנוכחות הבריטית בארצו הוכתם ב"פזילותו" (אם לנקוט בלשון המעטה), ראוי להזכיר לדעת הקהל המצרית שהן כב' והן סדאח התחילו את דרכם המדינית במאבק נגד הגורם הזר במזרח-התיכון שהתגלם בדמות האימפריה הבריטית. יצויין שבזמן משפטם של חכים ובית-צורי - דכר גבורים לברכה -, הפגינו סטודנטים מצרים אהדה גלויה למאבק היהודי בא"י נגד הבריטים. יש לנצל גל זה שנשכח וגם להזכירו ולעוררו באמצעי התקשורת שלנו בשידורים המיוחדים לארצות ערב.

ב. גבולות פתוחים אינם פחות חשובים מגבולות בטוחים: הפסקת שידורי השינאה ארשה לעצמי להדיגיש שאין כל טעם לטעון (כמשתמע מדברי סדאח המיעדים לתצרוכת חוץ) שהערבים שואפים לשלום, אם יופסקו שידוריהם לשינאה ולשיטנה נגד ישראל והיהודים. שביחת נשק מעל גלי האיתר, הנה תנאי להכנת אגירה להבנה בין העמים איש לא יבין איך מתימרים לחתור לשלום עם גורם שממשיכים לשנוא ולשטות וגם לקרוא להכחדתו. הפסקת שידורי השינאה והשיטנה חייבת להיות חלק בלתי-נפרד מתביעתנו לגבולות פתוחים.

ג. יישוב עקרון אי-חלוקה מחדש של א"י המערבית לירדן עם הזכויות הנסענות לתושבים הערבים ביהודה, בשומרון וברצועת עזה.
הגיע הזמן לעורר בדעת הקהל העולמית ובפרט בהסכרתנו בערבית שלמעשה הסיכ-סוך הקיים בין יהודים וערבים, הנו תוצאת אי-הבנה בין שתי תנועות של שיחורר לאומי. הערבים ביקשו להשתחרר מההשפעה הזרה בארצותיהם (סילוק עיקבות התק-פנות הקולוניאליסטיות) ואף אנו ביקשנו ומבקשים למחוק תוצאות הגלייתנו ע"י גורם כובש, בעוד שאין מחיקת הגליה אלא ע"י שיבת המוגלה למולדתו. בשני המק-רים, ישנה נטייה אחת וזוהי: מחיקת עיקבות ותוצאות התוקפנות. מלחמת העו-לם הראשונה הביאה למסירת השטח המוזק היום ע"י שלטונות ישראל וירדן למנדט הבריטי עם שתי הבטחות סותרות זו את זו לכאורה: מולדת לאומית ליהודים בא"י ועצמאות לערבים. יש לחזור ולהציע קונפדרציה של מחוזות ערבים ויהודים בשטח המנדטורי המקורי שנמסר לניהולה של בריטניה בשלהי מלחמת העולם הראשונה. בז-מנו הבאתי הצעה זו עם מפה מפורשת בקונטרס בעברית וערבית. עתון נורווגי והרדיו של נורווגיה נחנן אז, הד ניכר להצעה זו.

ד. הילומי אוכלוסין ורכוש בין יהודים שהיו במדינות ערב וכיום הם בישראל

לבין ערבים שהיו בא"י וכיום גרים במדינות ערב.
תקמת מדינת ישראל לזוהי באי-רצון מדינות ערב לסבול מיעוט יהודי בתוכן. מצרים הוחזקו היהודים כנתינים אויב (ישראלים לכל רבר). לכן מצרים מיאנה להשתתף במסע הלאומני הערבי לקרוא ליהודים מארצות ערב הגרים בישראל לחזור לגלות ערב. מאידך מנהיגי ערב קראו לערבים בא"י לא להישאר במדינת ישראל ולהצטרף לאחיהם במדינות ערב. דבר זה הביא לחילומי אוכלוסין ורכוש שיש להשיג עבורם הכרה רשמית בין-לאומית.

ה. איחולים להצלחה במשימתך. אסיים, נכבדי ראש הממשלה, יחד עם כל בית ישראל באיחולי להצלחה בדרכך ובתקוה שהבאתך דבר העם שהנך היום מנהיגו ומובילו, תעשה בצורה שתשכנע את העמים בצידקתנו ותביא להפחתת המתחים באזור

בכל רגשי הכבוד

שלמה כהן-צידון

1000
1000
1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

זרקור מיוחד לתקשורת

הוצאת המכירה

אנ: לשם יצק

תאריך: כ"ז אב תשל"ז 8.8.77

נושאי מוקד

המלצות לקווי הסברה בתדריך לעיתונאים המלווים את ואנט

1. מסרה
2. חברי פמליית העיתונאים
3. נקודות רגישות בפרטנויותיהם
4. נושא מוקד בפרטנויותיהם והצעות להדגשים הסברתיים.

מרכז ההסברה מחלקת מעקב

- (1) מחלקת מעקב (אחר תקטורה ארה"ב, מע' ארופה, ערב וישראל) סואפת, בין היתר, לתרום למאמץ ההסברה בקרב עתונאים זרים הסוהים, או מבקרים בארץ. הדו"ח להלן מציג 8 פרשנים מדיניים הנמנים על פמליית וואנט חוץ דגש על נושאי מוקד בכחבותיהם מאז הבחירות בישראל.
- (2) המחלקה מודעת למבטים הטוטפיים בין העתונאים לבין מקבלי הדו"ח, אך מאמינה כי גבוש רעיונות העתונאים עשוי להקל יל המגע עמם, ואף למקד מאמץ ההסברה בנקודות הרגישות ביותר.
- (3) המעקב אחר תקטורה המערב וערב מוליד רעיונות סונים לכוונויפונקדי הסברה לקידום מדיניותנו ונצול פרצות במדיניות הערבית. על אף מודעות ל"ספון" רעיונות ממקורות אחרים מציעה המחלקה מספר(מצומצם) הדגשים הסברתיים במגעים עם "עיניה של ארה"ב" במסע וואנט.

ב. עתונאים:

רוברט קיטלי, הנרי טרוהיט, דון טתרלנד, דון אוברדורפר, ברנרד גבירצמן בארי דנטמור, ג'ון מקלין, ברנרד קאלב.

ג. נקודות רגישות בפרשנויותיהם:

ספקנות מדינות ערב לגבי כוונות השלום של ישראל; הדמיתו המתונה והאופטימית של סאדאת; תרומתה של טעוריה למיתון הסכסוך; מרכזיות הבעיה הפלסטינית; מהות אס"פ ו"האמנה"; "בקיעים" בקטיחות הטורית; טעונים בטחוניים לסליטת ישראל על יו"ס; מהות והיקף ההתנחלויות; המלחמה כחוצאה מנוקטות (ישראלית) בתהליך השלום.

ד. נושאי מוקד בפרשנויות העתונאים והצעות להדגשים הסברתיים:

הדגשים הסברתיים	נושאי מוקד
(1) <u>ספקנות מד' ערב ? כוונות השלום של מד' ערב</u> נסדרות לפי האיראולוביה, עקרונות המדיניות, התבטאויות מנהיגים (במלואן!) והתקטורה (פקוח מטלתי מלא) - מקבלות עקרונות ועידת רבאט ("תורה טלביה", מד' פלס, י-ט ערבית); מנהיגי ערב טוללים נורמליזציה של הסכסוך (נא ראה מאמר ברנרד לואיס המב"ל); החקט' הערבית רואה בישראל, ביהדות ובציונות נטע זה בקרקע ערבית, עיוות הצדק, גלות הגזענות וחולי החברה. אמת מידה עיקרית לנכונות לשלום היא הכנת העם (במיוחד על רשע השדנות ומלחמה) הנעדרת לחלוטין במד' ערב.	רוברט קיטלי, "נול סייט ג'ורנל" - לדעת העתונאי עומד לפני וואנט אתגר טכנוע מנהיגי ערב בכדאיות סיחות שלום נוספות עם ישראל. הוא מבהיך בסחף באהדת ארה"ב לישראל ומגמה להתנות גודל והמטך הסיוע לישראל בגמיסותה המדיני. לדעתו, אין לתמוך במדיניות ישראל כאשר אינה הגיונית ומנוגדת לשלום. לעומת זאת מצטרף קיטלי לתקטורה ארה"ב ומטבח סאדאת אשר מתינותו ורעיונותיו עשויים לעקוף מכסול ייצוג אס"פ בסיחות ויצילו יוקרת קארטר. קיטלי טוען כי קארטר ינהל מו"מ עם אס"פ רק אם יסנה "האמנה", במסגרת כסוי (טלילי בד"כ) של פעולות הלובי ע"י תקטורה ארה"ב מציין קיטלי כי יצאר לו מוניטין עקב יעילותו קנאותו ולחץ על חברי הקונגרס להצביע, לעיתים, בניגוד לדעותיהם. הוא מחקומט נגד הלובי הפועל, לעיתים, בניגוד לאינטרס ארה"ב, בולט תהליך השלום, מטחמט בהאטמות באנטיסמים, ומתכוון לפעול נגד קארטר בקרב הקונגרס.
(2) <u>אס"פ-אמנה-242</u> - קבלת 242 אינה מטענותיה כל עוד לא טונתה "האמנה" (2/3 דרוטים לסנוי טעיף; הצהרות המנוגדות ל"אמנה" בטלות). טעיפים 1-3, 19 מדגימים עקביות מדינית פלס-ערבית (טלילת החלטת 1947, "אמנת" 1964, "תורה הטלביט" 1974, קונברט הנת' 1975, 15 הנקודות 1977).	

נושאי המוקד	הדגשים הסברתיים
הנרי טרוהיט, "באלטימור טאק" - בעוד שנצחון הליכוד הוגדר ע"י טרוהיט כמגמה נוקשה במז"ח, הרי טביקור כן והתבטאויות מאוחרות של רה"מ מצויינים ע"י כאפסרות להגמשת עמדת ישראל תמורת שלום. עם סיום ביקור רה"מ בווס' טוען הכתב כי קארטר מפגין אופטימיות מופרזת היות והבעיה המרכזית (הפלסטינית) לא נפתרה. גם טרוהיט מציג חשיבות המנופול הסעודי על נפט וכסף, ותרומת סעודיה למיתון המז"ח.	(2) הבעיה המרכזית-פלסטינית ? חבר הנהגת הבעה ומפקד "א-צ'יקה", זוהיר מוחסיין, טוען (ראיון ל"טרוב" ההולנדי - 15.3) כי מדינה פלסטינית היא טכניט מדיני בידי הערבים כדי לנגח בישראל. התבטאות זאת מטקפת עמדת טוריה הרואה בבעיה הפלס' אמצעי לממסד "טוריה הגדולה". יס לציין כי כאשר חוברה "האמנה" (1964) היו יו"ס ועזה (המוזכרות היום כפתרון לבעיה הפלסטינית אשר יסלול הדרך לשלום) תחת שלטון ירדן ומצרים. מכאן שהתייחסות הערבים לפלסטיין הכבושה (הבעיה המרכזית) נוגעת לת"א, לוד רמלה וכו'. דעה זו בוטאה ע"י עזה דרוזה, מדינאי פלסטיני, ב"אל בעת" הטוריה (4.4.77).
דון סתרלנד, "כ.ט. מוניטור" - העתונאי עקבי בפרטנויותיו כי נצחון הליכוד האים יוזמת ארה"ב, ועלול לדון אותה לכסלון (האלטרנטיבה - מלחמה). הוא הגדיר "תכנית בגין" כחסרת בטיט למו"מ עם מד' ערב וכוונה לית. מצפה מקארטר כי ימנע הרוטט שנלכד בתכניטי רה"מ וויתר על הלחץ על ישראל. לדבריו, עימות ישראל-ארה"ב בלתי נמנע לטווח ארוך. ועלול להתפרץ בעת ביקור וואנט. הביקור עלול להכשל, (כפי שמסרו לו דוברי אט"פ) עקב התעלמות וואנט מזכויות הפלסטינים ועקב הקטנת עמדת טוריה בנושא ייצוג אט"פ (אם יתממט נצחן מפ' אסד בבחירות...). כסימן אפסרי לעימות ישראל-ארה"ב מבחין בכתב בהחלטה ההתנחלויות (הקמת או אי-הקמת נוספות כמבחן למדיניות הממשלה), ובראיון קארטר ל"טיים" בו, לדברי סתרלנד, צעד לקראת אט"פ ואיים על ישראל. גם סתרלנד מצטרף לפרטנים המדיטיים חשיבות סעודיה לאינטרס ארה"ב, ומציינים טאיפתה ללחץ ארה"ב על ישראל.	(1) אסד ומסטר מפלגות דמוקרטיות - המסטר הסורי הוא דיקטטורי-צבאי-חד מפלגתי. המפלגות שהתחרו בבחירות האחרונות שייכות כולן ל"חזית לאומית" אחת שאין בה כל זכר לחחרות על השלטון במדינה כמקובל במדינה דמוקרטית. אין בתקטורת ביקורת על המסטר או על אסד איטית (פרט למאמרי ביקורת על בעיות פנים המכוונים נגד "השכבות המנצלות"). ביקורת זו היא בבחינת שחרור קל של "סטטוס לחץ" לחזק המסטר, ולא כדי לאפסר פעילות פוליטית דמוקרטית כלשהי (2) התנחלויות - קארטר מצין המספר המצומצם של המתנחלים שהיא עובדה הנעלמת מעיני התקטורת הזרה ("טיים" נוסב ב-160,000). (3) אמות מידה מערביות - בטחי הדוגמאות הנ"ל נופל הכתב ב"פח פער אמות המידה". לגביו בחירות ומפלגות בעולם הערבי מהוות פעולה דמוקרטית כנהוג בטביבתו המערבית. לגביו נקטר המוסג התנחלויות (settlement) בטטחים להתנחלות במונטנה וטקסס על ממדיה הענקיים.
דון אוברדורפר, "ווס' פוסט" - נצחון הליכוד הוצג ע"י הכתב כאלמנט חדט (וטלילי) בטכסון המטיל צל על פגיסת פאהד קארטר. וגורט להקצנת התבטאויות טאדאת ואסד. כתבות מאוחרות יותר מעלות ההטערה כי הליכוד מוכן לויתורים תמורת שלום מלא ויציע אלטרנטיבות כדי שלא להיות מואסט ככסלון הטיחות; וכי בגין מעטי יותר מהצהרותיו הראשונות. אוברדורפר מציין כי האלטרנטיבות להצלחת יוזמת ארה"ב הם מלחמה וניתוק ארה"ב-ערב. בעוד שהוא מבחין בהקטחת מדיניות אסד (האוס עמדות עם אט"פ) דבק הכתב בקו תקטורת ארה"ב הרואה בטאדאת מתון-אופטימי המציע לעקוף מכסול אט"פ ("קבוצות עבודה") כדי לקדם השלום ולהציל יוקרת קארטר. מדגיש חשיבות סעודיה לארה"ב	(1) האם גרם נצחון הליכוד להקצנת אסד וטאדאת ? לפני הבחירות - ועידת רבאט (1974) הדבקה ב"חזית הסלבים" לחטול ישראל, ריבונות ערבית על י-ם ופתרון הבעיה הפלסטינית לפי עקרונות אט"פ מקובלת על שני המנהיגים; "קונגרט הבעה" (יולי 1975) מדגיש מחויבות טוריה לחטול ישראל בטלבים; אסד קורא לבידוד ישראל (מדיניות וכלכלית) כצעד לחטולה טאדאת נמנר על יוזמי ההחלטה האנטי-ציונית באו"מ (מדגיש חמיכתו בה בעת ביקורו בארה"ב ע"י התייחסות אנטיטמית המזכירה "מכתבו להיטלר") והחלטות דומות בוועידת הבלתי מזדהות בקולומבו וועידת הנשים במכסיקו.

נוטאי המוקד

הדגשים הסברתיים.

ברנרד גבירצמן, "ג.י. טיימס" - מהינות בגין (לקראת הביקור בווט') מהווה, להערכת הכתב, קוסמטיקה. לדעתו על ישראל להביע נכונות לסגת כדי לאפשר לארה"ב להפעיל על הערבים לחץ לקראת שלום אמתי. לעומת זאת, מציין גבירצמן את מהינות ואופטימיות טאדאט החורג לסליחות וואנס ויוקרת קארטר ע"י נכונותו ורעיונותיו לסלום ("קבוצות עבודה" בנ.י.). מאמריו מדגישים כוחה של טעויה, חטיבותה למתון הטכטור, והפעלת הטפעתה על ארה"ב ללחץ על ישראל. יט לציין כי בראשית הסנה התרכז גבירצמן בנוטא זכויות האדם בו טיב דו"ח הקונגרס המסתייג מטיוע למדינות המפרות זכויות האדם.

(1) האם טאדאט מתון ואופטימי? ראיונותיו ל-טי. בי.אט (31.7), לסלויזיה הצרפתית (24.7), למסלחת הקונגרס מארה"ב (13.7) ול"אוסבוע אל-ערבי" (2.7) מהווים קובץ חודס אחד בלבד של התבטאויות טאדאט המבהירות גיטתו לנוטא הסלום - "גבולות פתוחים" דוגמא לשחצנות ישראלית; התרכזות ישראלית בנוטא "מהות הסלום" מערימה קסיים, מניחה מוקשים ומטרפדת הדרך לסלום; נוטא מהות הסלום לא נכלל באף הטכט בינ"ל.

(2) האם טעויה מתונה? הלחץ הפדיני-כלכלי שהפעילה טעויה על פורטוגל להטהיית כינון יחסים דיפ' עם ישראל מבהיר גיטתה לנוטא הסלום, ונצול מטאביה להקצנת עמדות מד' ערב. מממנת רכס נטק של מד' ערב ומטלימה מרוץ החימוס באיזור (בניגוד למד' קארטר). רדיו ריאד (27.6) - הקמת מד' פלס' בטחית טיפוננו ע"י ישראל תהווה בסיס להמטך המצבב לסחרור פלטיין כולה - ראה ראיון קיגן המצ"ל.

בארי דנטמור, אי.בי.טי. - לעומת טאר חברי פמליה העתונאים של וואנס רואה הכתב בקיעים בחומת הקטיחות הסורית, וטוען כי הדלת להמטך הטיחות (ללא אט"פ) לא ננעלה. הוא אף מצטרף למטבחי אופטימיות ומחינות טאדאט. בעקבות ההחלטה להעניק מעמד חוקי להתנחלויות טוען דאנטמור כי סג' ארה"ב בת"א הזהירה הממטל כי ממטלת ישראל טבורה טארה"ב לא תפעל נגד ההתנחלויות למרות הסתייגותה הרטמית.

(1) "אל-בעת" - 3.6; 8.6 - ועידת ז'נבה היא אמצעי בלבד במאבק להגטמח המטרות הטלכיות. יט לממט האטטרטגיה הטלכית בכל דרך אפשרית. וע' ז'נבה, אין פירוטה שלום של פיוט, הכרה בישראל, טיחות יטירות או הפקרת זכויות העם הערבי. מאבק העם הפלטייני לא יפטק עד להחזרת מלוא זכויותיו ההסטוריות בארצו ובמולדתו. הפוטק הסופי בענין הפלטייני הוא אט"פ. לא היה מנוט מהטכמה להחלטות 242 ו-338 טאינן מבטאות מטרותינו הסופיות, אך טום דבר אינו ניצחי ואינו בלתי ניתן לטינוי. החלטה זו היא רק צעד בכיוון הגטמת מטרותינו הטלכיות.

(2) אסד לעיתונאים דניס בדמטק - 15.6: האדמה הפלטיינית טנותרה לאחר חלוקת 47' לא תוכל להכיל את כל הפלטיינים. הדבר מוליך לזכות הפלטיינים לחזור לאדמה טממנה הוצאו ב-48. דרישת ישראל להכרה מהווה מכטול לסלום.

ג'ון מקלין, "טיקאגו טריביון" - סולל הטיעונים התנכ"יים כבטיס להטדר, וטוען כי ישראל לא תטכנע ארה"ב והעולם בזכות תנ"כית על יו"ט. מצפה (בטפקנות) לטיעונים בטחוניים. בטלב מאוחר יותר מדווח כי חברי הקונגרס התרטמו לטובה מעמדות רה"מ.

(1) גבולות בטוחים: ראה ראיון קיגן (בליצר, "על המטמר", ו"ג. פוטס" 5.8 - המצ"ל) טיף "הארץ" מציין קרבות לוב-מצרים כדוגמא למטמעות הטכמים בינערביים המצדיקה בטחונות מטמעותיים (מעבר לנהוג באירופה) לישראל. לאחרונה התפרטמו במערב מאמרים אטר אינס מחייכים בציניות למטמע השאלה: "במה טונים כיבוטי ישראל מכיבוטים אחרים?"

נושאי המוקד

הדגשים המברתיים

ברנרד קאלב, טי.בי.אט. - בעוד שמגדיר
סליחות וואנס כמסימה בלתי אפטרית, צופה
כי האלטרנטיבה היא מלחמה ואמברגו נפט.
כמו שאר חברי פמלית העתונאים מדווח גם
קאלב על האופטימיות שביב דמות סאדאח.
יס לציין ראיון הטלויזיה ("פגוש את
העתונות" - ספטמבר 1975) בביירות שס לחץ
באגרסיביות את עראפת אל הקיר והבהיר לקהל
הצופים כי אט"פ אינו מוכן לדו-קיום עם
ישראל.

(1) אלטרנטיבה למהות השלום היא מלחמה - ראה
מאמרו של ברנרד לואיס וראיון קיגן המצ"ל, וסדרת
מאמרי צ'ורבה ב"מעריב" (ויתור ארה"ב על שלום אמת
בסיום כל אחת ממלחמות המז"ת גרמו לחדירת ברה"מ
ולהעזה ערבית לקראת מלחמה נוספת). קיימת נטיה
ללחץ על ישראל בעזרת החטט מאלטרנטיבת המלחמה
וחרם הנפט. מפעילי הלחץ מתעלמים מקרבה יחסית
(למד' ערב - הסוללות 3 העקרוניות של קארטר) של
מדיניות ישראל למדיניות קארטר במז"ת, והחכחות
אטד וטאדאח לסלום אמת.

(2) לחץ על ישראל פוגם באינטרס המערב - לחץ אטד
ימנע מישראל גבולות בטוחים וגיבוי ארה"ב ימריץ
מדינות ערב למלחמה ועלול להניע ישראל למכה מנע.
התפתחות זו היא סתביא לאמברגו נפט ולניסול המערב
מהטיגיו באיזור.

קטעים ממאמר פרופ. ברנרד לואיס "קומנטרי" (יוני 1977).
(מאמר רקע לרעיונות וכווני הסברה בסכסוך)

1. הכרה כתנאי הכרחי, אך לא מספיק, לשלום - הסכמה משכנעת של מד' ערב להכיר בישראל כהווה שנוי משמעותי שבהפוך הסכסוך לנורמלי וחמקדו סביב שטחים ולא סביב קיום מדינה. מו"מ נדון לשלום אם אין קודמות לו נורמליזציה של הסכסוך, אין פשרה בין קיום לאי-קיום. הערבים נתפסים עדין לנוסחאות רב-משמעיות ("השב ת זכויות הפלסטינים") המעכבות נורמליזציה. הכרה חייבת לכלול נכונות מינימלית המתבטאת במו"מ ישיר, והסכמה על היעד הסופי - שלום אמתי ויהסיום נורמליים. אם זוהי צפייה אוטופית, הרי שלא פחות אוטופית היא הצפייה כי ישראל תיסוג לגבולות בלתי בטוחים. סאדאת מדבר על שלום בדור רא - דור ביולוגי? פוליטי? משיחי?
2. מד' ערב ומהות השלום - מד' ערב אמצו הפרוגרמה של אש"פ בועידת רבאט. לפי הועידה מהווה "השב ת זכויות הפלסטינים" השמדת ישראל. מסע ערבי אינטנסיבי נגד ישראל באו"מ (סלוק מגופים בינל', גנוי ישראל והציונות כשלילת הלגיטימציה ממעמדן וצעד להריסתן) ושמוש בחרם הערבי.
3. תמריצים להסתייגות מד' ערב מהשלום - מלחמת אוקטובר הגבירה האמונה ביכולתם לגבור על ישראל (סיוע מדיני מארה"ב). קיום ישראל שוב מוטל בספק; סיוע ארה"ב לישראל אינו שוב אקסיומטי; קדום המגמה לבודד ישראל מארה"ב. (ככל שמצליחה פוחתים סכויי ההסדר); נשק הנפס והפטרודולר; בודד ישראל ממע' אירופה; הסתמכות על סיוע סובייטי (על אף משברים זמניים); גיוס המיכת העולם השלישי.
4. גבולות בטוחים - גבולות 1967 היו 13 מיל מח"א. על מד' ערב להבהיר (הכרה ונורמליזציה) כי האיום על ישראל אינו מציאותי לפני שתוכל ישראל לוחר על העמידה נגדו. יש להביא להקמת גבולות בינל' מוכרים במקום גבולות שביחת הנשק. חששות ישראל מקבלים גבוי מסיגטון המאבק הבינעירבי (1970), לבנון, מצרים - לוב) וממודעות לשנאה היוקדת המתבטאת בכלי התקשורת הערביים.
5. אש"פ - חכנית אש"פ מהווה קץ למדינה היהודית. הקמת מדינה על חלק מהשטחים (לפי 10 נקודות מ-1974, החלטות רבאט ופרסומי אש"פ והבע"ת) היא חלק "מפתרון בשלבים" ("פתרון" בערבית - "ס'ל" - פתרון ופרוק כאחד). "המחיינות" האשפית'ת במרץ 1977 - הסכמה לאכ"ול הארוחה בסנות במקום בבה אחת, היהודים אמורים להפוך למעוט דתי במדינה לאומית ערבית שהיא חלק מהאומה הערבית הגדולה.
6. מדינה פלסטינית - ב-1947 דחו הצעת האו"מ למדינה עד 1967 לא נעשה שום נסיון (להוציא נסיון יצר ימים של מצרים בעזה) להקים ממשלה או ישות פלסטינית בשטחים שנשלטו ע"י ירדן ומצרים. בעלות ירדן על יו"ש לא הוכרת ע"י מד' ערב ולא ע"י הקהילה הבינל' (להוציא פקיסטין ובריסניה). מד' פלסטינית עצמאית ביו"ש ובעזה תישלט ע"י אש"פ ותהיה אירידנסית לישראל ולירדן כאחד.
7. ייצוג פלסטיני במו"מ - חייב להיות מותנה בהסכמה הנציגים ליעד הסופי של המו"מ - שלום מלא, שתוף צד הרואה במו"מ רק זירת קרב נוספת במלחמת השמד חבטיה כשלון המו"מ.

רצון הערבים בשלום - יומרה או מציאות וישראל כנכס

בסחוני לארה"ב

ג' פוסט, "על המשמר" (בליצר) 5.8: ג נרל ג'. קיגאן:

1. מד' ערב - מהות השלום? יש הוכחות "רגישות" לרוב המוסתרות מעיני הציבור האמריקני, המצביעות מעבר לכל ספק שבעלי היומרות הריקה לשלום בין המנהיגים הערביים טרם ויתרו על השאיפה להשמיד את ישראל.

החידוש היחידי הוא במעבר מגיטה יטירה (4 מלחמות) לגיטה עקיפה (בעיקר לחץ על ישראל באמצעות ארה"ב). הם נוקטים ב"סיטת המקל והגזר" - מלהיבים את האמריקנים בדיפלומטיה מתוחכמת ונבונה ונעזרים בדרך "מעודנת" בנשק הנפט. באמצעות הסימוס בארה"ב מקווים הערבים להשיג יתרונות והזדמנויות הכוללות גם סימוס בכוח. מתפתחת חזית מזרחית נרחבת של 15 דיביזיות בהנהגת טעודיה שמהייה מסוגלת לתקוף ולפצל את ישראל ל-2 באיזור הצר שלה. אין להעלות על הדעת הכנסת נשק טובייתי ליו"ס. עתונות ארה"ב ומחפ"ז מעלימים עין מהפיכת לבנון ל"קרט קפיצה" נגד ישראל. עתונות במערב מתעלמת מריקון טיטתי של כפרי הנוצרים ע"י פעולות פגע-וברח והפגזות מצד חיילים טורים טדירים במדים מלטיניים. זהו רצח עם! הסורים מעמיקים הקרע בין נוצרים ומוסלמים.

(2) נכס לבסחון ארה"ב:

ישראל זקוקה למסוטי מכ"מ ו"אפ-15" (יותר מטעודיה) כדי לספק, בטעת חרוט, מטריה אווירית לצי ה-6 באגן המזרחי של הים התיכון. ישראל מהווה מפתח לאיזון האיפריזאליזם הסובייטי במז"ח, ארה"ב קיבלה אלפי דולר אטמרטגיים-מודעיניים תמורת כל דולר טיוע לישראל.

ירושלים, כג' באב תשל"ז
7 באוגוסט 1977

ש מ ר

אל : מר דניאל מוקדי, הקונסול לעניינים אקדמיים, ניו יורק
מאת: הסברה - רפרנטים

הקשר עם ארגון הסטודנטים הישראליים בארה"ב

עו"ד נובאק ביקר אצלי וביקש לברר אצלך אם חלו התפתחויות בנושא הקשר עם ארגון הסטודנטים הישראליים בארה"ב. לדבריו, בסוף יוני החקיימה ישיבה בהשתתפות עם שני עורכי הדין הבודקים את ההצעה להקים שני ארגוני סטודנטים ישראלים, במקום זה הקיים, שאחד מהם יהיה במעמד של טוכן זר. נובאק סיפר שהוא הסביר לעורכי הדין ש- (א) סטודנטים הנמצאים במעמד של סטודנטים זרים אינם רשאים לעבוד בארה"ב (והוא מניח שאין כוונה להעסיק בעלי כרטיס ירוק) ו- (ב) שהרשויות המוטמכות לא יסתכלו על זאת בעין יפה. לאור זאת שנאמר לו, לדבריו, על ידך שכל חכנית בנושא חייבת לקבל את אישורו, הוא שואל היכן עומדים הדברים עכשיו.

בהזדמנות זאת חזר נובאק על המלצתו להעסיק סטודנטים באמצעות הסוכנות היהודית.

ב ב ר כ ה,
יונתן ישראלי
יונתן ישראלי

העחק: ☒ מנהל הסברה
מר ש. הדס, ס/מנהל הסברה
מר י. ילון, הסברה - רפרנטים

AMERICAN JEWISH CONGRESS

STEPHEN WISE CONGRESS HOUSE • 15 EAST 84TH STREET • NEW YORK, N. Y. 10028 • TR 9-4500

RICHARD COHEN
ASSOCIATE EXECUTIVE DIRECTOR

August 8, 1977

Mr. Moshe Yegar
Ministry of Foreign Affairs
Jerusalem, Israel

Dear Moshe:

I enjoyed our meeting at your desk last month and the opportunity to meet with some of your staff -- and particularly Mr. Lador.

When I returned home I found to my delight that the information division had taken one of the periodic Middle East memo's I do for the Conference of Presidents and used it for an "information brief". It was good to see my stuff on your letterhead.

Sincerely,

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'Dick', written over the printed name.

Richard Cohen

P.S. For your files I thought you'd like to have a copy of Prime Minister Begin's speech to the Presidents Conference following his successful visit with President Carter. I'm sending it under separate cover.

RC:lr

REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE

FOR THE YEAR 1881

IN RESPONSE TO A RESOLUTION OF THE HOUSE OF COMMONS

PASSED IN MAY 1880

BY THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE

AND BY THE SECRETARY OF STATE FOR THE HOME DEPARTMENT

IN ANSWER TO A RESOLUTION OF THE HOUSE OF COMMONS

PASSED IN MAY 1880

BY THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE

AND BY THE SECRETARY OF STATE FOR THE HOME DEPARTMENT

IN ANSWER TO A RESOLUTION OF THE HOUSE OF COMMONS

PASSED IN MAY 1880

BY THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE

AND BY THE SECRETARY OF STATE FOR THE HOME DEPARTMENT

IN ANSWER TO A RESOLUTION OF THE HOUSE OF COMMONS

PASSED IN MAY 1880

BY THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE

AND BY THE SECRETARY OF STATE FOR THE HOME DEPARTMENT

IN ANSWER TO A RESOLUTION OF THE HOUSE OF COMMONS

PASSED IN MAY 1880

BY THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE

AND BY THE SECRETARY OF STATE FOR THE HOME DEPARTMENT

IN ANSWER TO A RESOLUTION OF THE HOUSE OF COMMONS

309/3 July 1977.

"1984" HAS ARRIVED - AHEAD OF SCHEDULE

George Orwell, in his novel "1984," predicted that by that date language would be totally corrupted and the meaning of words would be dictated by political expediency. Judging by today's usage of certain terms, it seems Orwell's prophecy has already been fulfilled - ahead of schedule.

Moderate: An Arab leader who refuses to recognize Israel and who insists on the right to destroy the Jewish state. In accordance with this definition, PLO head Yasser Arafat is universally acknowledged to be a moderate. Here is his position, as stated in an interview with the Kuaxaiti weekly "Al-Yazka," on 11 April 1977:

"I am not a man for settlements or concessions. I will carry on the struggle until every inch of of Palestinian soil is retrieved...Our struggle in the occupied land will witness violent and steady escalation, which will begin with a resurgence of our suicide strikes against the Zionist foe."

Extremist: An Israeli leader who wishes to sit down with Arab leaders to negotiate a peaceful settlement of the Middle East conflict. Following the surprise election victory of his Likud Party, Menahem Begin extended an invitation to the heads of Egypt, Jordan and Syria to meet with him "without any prior conditions" to discuss peace. Begin thus branded himself an extremist.

Friend of the West: An Arab oil-producing country, such as Saudi Arabia, that smiles while it jacks up oil prices. Since the Yom Kippur War, Arab oil prices have been increased by 400 percent - a persuasive demonstration of friendship for the West.

Intransigent: Any Israeli leader who does not wish the country to commit suicide by returning to the 1949-1967 borders. It applies with equal force to leaders of both the Likud and the Labour Parties, all of whom have publicly stated that Israel cannot return to a situation in which Arab artillery is situated only 15 miles from Tel Aviv and Arab missiles are able to put all of Israel's airports out of commission.

Peace: Something that only the next generation can achieve, in accordance with the outlook of Egyptian President Anwar Sadat, who thereby qualifies for the double accolade of both "moderate" and "friend of the West" (non-oil producing sector).

CONFERENCE OF PRESIDENTS OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

515 PARK AVENUE

NEW YORK, NEW YORK 10022

PLaza 2-1616

Cable Address: COJOGRA

MIDDLE EAST MEMO

Vol. 4, No. 7

June 8, 1977

A NEW MIDDLE EAST LEXICON

Here are some suggestions for inclusion in a 1977 edition of "The Devil's Dictionary" by Ambrose Bierce.

Moderate: An Arab leader who refuses to recognize Israel and who insists on the right to destroy the Jewish State. P.L.O. chieftain Yasir Arafat is universally acknowledged to be a moderate, as he made clear in his interview published in the Kuwaiti weekly, Al-Yazka, on April 11, 1977:

"I am not a man for settlements or concessions. I will carry on the struggle until every inch of Palestinian soil will be retrieved....Our struggle in the occupied land will witness violent and steady escalation, which will begin with a resurgence of our suicide strikes against the Zionist foe....Our revolution is a revolution of liberation, not a revolution of concessions. We will not give up one inch of our lands, nor will we relinquish a single one of our rights."

Extremist: An Israeli leader who wishes to sit down with Arab leaders to negotiate a peaceful settlement of the Middle East conflict. Following the surprise election victory of his Likud Party, Menachem Begin extended an invitation to the heads of Egypt, Jordan and Syria -- the states that launched the surprise attack against Israel on Yom Kippur 1973 -- to meet with him "without any prior conditions" to discuss peace. Begin thus branded himself an extremist.

Friend of the United States: An oil-producing state that smiles while it jacks up oil prices. One such country is Saudi Arabia. On January 1, 1977, Saudi Arabia increased oil prices by only 5 per cent while 11 other members of OPEC opted for a 10 per cent rise. This move won the plaudits of American officials. On July 1, however, Saudi Arabia is expected to raise oil prices again by another 5 per cent, "thereby rejoining the upper-tier price level of the OPEC majority in one jump," according to the authoritative Middle East Economic Survey.

Since the Yom Kippur War, Arab oil prices have been increased by 400 per cent, a persuasive demonstration of friendship for the U.S.

Intransigent: Any Jewish leader who does not wish Israel to commit suicide by returning to the 1967 Arab-Israel borders. It applies with equal force to Abba Eban and Menachem Begin, both of whom have publicly stated that Israel cannot return to a situation in which it is only 15 miles from Tel Aviv to enemy territory. Such intransigence is regarded as an obstacle to peace.

Peace: Something that only the next generation can achieve, according to Egyptian President Sadat, who thereby qualifies for the double accolade of both "moderate" and "friend of the United States" (non-oil producing sector).

אישי

לכבוד:

משה יגר - יואל שר
ירושלים

משה ויואל המעקרים

אבי מודע-כמובן, לעובדה שבהצעתי להפיק תכניות אור-קוליות לצרכי שידור במעגל סגור ורשתות מקומיות ברחבי ארה"ב וכל מדינה אחרת שם הרעיון נתן לביצוע-ולדעתי בכל מקום שם קיימת נציגות ישראלית כלשהי, או/ו קהילה מזערית אחת, הוא נתן לבצוע- אין בה תרופת פלא לכל בעיות ההסברה שלנו.

יחד עם זאת אני סבור, יותר מזאת: משוכנע, כי יש ברעיון אלמנטים היכולים לתת בידי אלה המופקדים על ענין ההסברה ולאלה שאפשר לגייסם לעבייבו-וישנם אלפים אם לא רבבות כאלה-מכשיר יחיד במינו ללחום בתמולה של יריבינו למיניהם ולהסברת עבייבו התרשמתי ממכתבו של גילת, ממכתבך, יואל ובמיוחד מהשיחה הטלפונית אתך, שבמדה מסוימת אתם משוכנעים כמוני מחיוביות התכנית ומצורך לגשת לבדיקה רצינית.

לאור זאת, ולמרות שאני מבין את הלחצים בהם שניכם נתנים באופן מתמיד-תרשו לי להביע בפניכם, באורח אישי, את אכזבתי על כך שבמשך ששה שבועות לא עלה בידכם להסל על כתבנית לתקתק את מכתבי. אמרת לי בטלפון, יואל שאתה משוכנע כמוני שיש לגשת לביצוע התכנית אך הוספת תשובה-תסלח לי על הבטוי: שבלונית, ש"אין לך פרוטה השבה" עוד פעם, אל בא תבינו אותי שלא בכון; אני יודע עד כמה אתם חייבים ללחום על כל אגורה שחוקה לבצוע תכניות חיוניות ושבהרבה מקרים הפרוטה אינה מצויה ואני יודע התסכול הגדול על ידי ביטול תכניות בגלל חוסר תקציב. לך, חסביר את זה ל"מעריב".

ובכן-אחת הבקורות המענינות בתכניתי היא, שלעניות דעתי אפשר לגשת לבדיקת התכנית ולביצועה מבלי שהדבר יעלה סכומים שאי אפשר לגייס אותם במישרין או בעקיפין וזאת בתנאי שהמשרד יעמיד את עצמו מאחורי התכנית

החל משר החוץ דרך שמואל כץ ועד לאחרון הנציגים בחו"ל.

יש לגייס לשם כך את ראש הפדרציה בביר יורק, ברנשטיין
ועוד כמה מנהיגים באה"ב ואם הם מקבלים על עצמם גיוס
הפדרציות בערים הגדולות ובערי השדה, אפשר יהיה להתחיל לגלגל
את העניין, השר דיין עומד לצאת לביר יורק בימים הקרובים.
אתמול היתה ידיעה כאלו גם שמואל כץ עומד לצאת.
הייתי מציע ומבקש שלפני יציאתם תביאו לפניהם תמצית
של מכתבי הראשון והשני-הלא מודפס עדיין-הסבירו להם את החיוביות שבביצוע
התכנית בכל ההקדם, והצורך לקיים שיחה עם ברנשטיין ואחרים תוך
קבלת קומיטמנט בכתב של שיתוף פעולה מלא ברוח הצעותי, דהיינו
שכל פדרציה תקבל על עצמה לרכוש תמורת \$-250 דולר לחודש
שתי תכניות דו-שבועיות במטרה 1. לשדר אותן בתחנות מקומיות או
אזוריות (ולא מן הממשע, שבמדה ויצליחו בכך יכסו את הוצאות רכישת
התכנית) 2. אם יצליחו באמור לעיל אם לאו, יוצגו התכניות במעגל סגור
בפני מנהיגים יהודים ולא יהודים בארגונים יהודים ולא יהודים
בקמפוסים וכו'; 3. מנהלי הפדרציות המקומיים והאזוריים בעזרת בציגי
משד החוץ והסוכנות יגייסו קהילות באזוריהם שגם הן יטבו על רוכשי התכניות
ויציגו אותן בפני חבריהן, הבורר שלהן, שכניהן הלא יהודיים-בכנסיות
בארגונים במרכזים קהליים וכו'.

אם אמנם תצליחו בכך שהשר לבד או יחד עם כץ, ישיגו את ה"קומיטמנט"

הב"ל אפשר להגיד *We are in business!*
ולא חשוב, אם יש לך כעת תקציב או לא, יואל.

בתקווה לשמוע מכם ובברכת חג שמח ושנה טובה,

שלכם

חבר

28 - א

ירושלים, א' באלול תשל"ז

5 באוגוסט 1977

לכבוד

מר צבי כהן

רחוב מאיר נקר 12

ירושלים

מר כהן הנכבד,

סלח-נא על שרק עכשיו התפנית להשיב למכתבך מה-30 במאי
1977. אני מסכים עמך לחלוטין בקשר לחשיבות הרבה שעלינו ליחס
לעבודת ההסברה בחו"ל. פעולתך בקרב אורחים מארצות סקנדינביה
חשובה לנו מאוד ואני מקווה שתמשיך בה.

מר שמואל כץ מונה בימים אלה ליועץ ראש-התמשלה להסברה
חוץ. הנני ממליץ שתתקשר עם עוזרו, ד"ר משה יגר.

בברכה רבה,

מ. בגין

✓
העתק סמוי: ד"ר משה יגר - הסברה

создано, и что еще надо

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

2006 100

 $\rightarrow \text{Lys, Arg}$

North: 031°E, 1°E over 51°N - North

Rehov Meir Nakkar in
Jerusalem

30th. May 1977

Mr. M. Begin,
Metzudat Ze'ev,
Tel Aviv.

Dear Sir,

Allow me first to congratulate you on the election results. I am Zvi Cohen, born in Denmark, a lawyer since 1958, having come on Aliya in 1973 and being an Israeli citizen and practising law here since 1974. My wife is Israeli, born in Tel Aviv in 1938.

I am writing to you having been very unhappy with the Ma'arach foreign policy since 1967. The four points - peace, secure borders, negotiations and recognition - I found illogical, contradictory, confusing and impossible to explain to anyone, first and foremost to Israel's friends. Consequently I wrote a long letter to Golda Meir in 1968 criticizing the policy and making suggestions for a more realistic foreign policy. I received no answer.

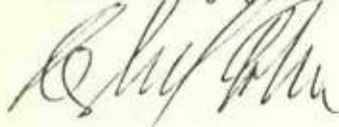
The foreign policy you are advocating is very close to my own viewpoint. But many feel it very revolutionary, not only people abroad but also Israelis who have been exposed to Ma'arach philosophy for ten years and have become so well acquainted with it. that they have trouble seeing the catastrophic force in it. As you have already realised it is important to make an enormous public relations attempt, not only in Israel but more so abroad, in every place that Israel has friends.

My wife and I have for some time participated in the information services for Scandinavian visitors of the Ministry of Tourism. We both speak the Scandinavian languages, German and English, and feel that you must have a tremendous need of people who are capable and willing to represent the new foreign policy to Israel and the western world (Scandinavia, Western Europe and the U.S.). My main reason for this letter is to offer you our services in this respect.

I am of the opinion that a large number of emissaries should be sent to speak with governments, opinion makers, Jewish and non-Jewish organisations etc. bringing the new foreign policy to all people at all levels. (One may assume that Israel's representatives abroad today, having advocated the old policies for so long, may have some difficulty in presenting a new, almost contradictory platform.)

I would be glad to hear if I can be of any assistance and enclose meanwhile an article I have written.

Sincerely yours,

Zvi Cohen

copy: Shmuel Katz

d. 246-860

h. 717921

Rehov Meir Nakkar 12,
Jerusalem

30th. May 1977

Mr. M. Begin,
Metzudat Ze'ev,
Tel Aviv.

Dear Sir,

Allow me first to congratulate you on the election results. I am Zvi Cohen, born in Denmark, a lawyer since 1958, having come on Aliya in 1973 and being an Israeli citizen and practising law here since 1974. My wife is Israeli, born in Tel Aviv in 1938.

I am writing to you having been very unhappy with the Ma'arach foreign policy since 1967. The four points - peace, secure borders, negotiations and recognition - I found illogical, contradictory, confusing and impossible to explain to anyone, first and foremost to Israel's friends. Consequently I wrote a long letter to Golda Meir in 1968 criticizing the policy and making suggestions for a more realistic foreign policy. I received no answer.

The foreign policy you are advocating is very close to my own viewpoint. But many feel it very revolutionary, not only people abroad but also Israelis who have been exposed to Ma'arach philosophy for ten years and have become so well acquainted with it. that they have trouble seeing the catastrophic force in it. As you have already realised it is important to make an enormous public relations attempt, not only in Israel but more so abroad, in every place that Israel has friends.

My wife and I have for some time participated in the information services for Scandinavian visitors of the Ministry of Tourism. We both speak the Scandinavian languages, German and English, and feel that you must have a tremendous need of people who are capable and willing to represent the new foreign policy to Israel and the western world (Scandinavia, Western Europe and the U.S.). My main reason for this letter is to offer you our services in this respect.

I am of the opinion that a large number of emissaries should be sent to speak with governments, opinion makers, Jewish and non-Jewish organisations etc. bringing the new foreign policy to all people at all levels. (One may assume that Israel's representatives abroad today, having advocated the old policies for so long, may have some difficulty in presenting a new, almost contradictory platform.)

I would be glad to hear if I can be of any assistance and enclose meanwhile an article I have written.

Sincerely yours,

Zvi Cohen

copy: Shmuel Katz

Democracy with common sense

Before changing the democratic system in Israel it is necessary to realise and define exactly what is wrong and what are the faults in the actual system. It must be remembered that not any change is to the better and if we are not careful we could easily end up with a system far less democratic than the existing one.

Let us start with the good part. Seats in the Knesset are distributed proportionally, which means that if a party in the election got $x\%$ of the votes it will also get approximately $x\%$ of the 120 seats in the Knesset. A party is anyhow required to get at least 1% of the votes in order to be represented in the Knesset.

When 120 people represent a population of about 3 million, complete proportionality is, of course, impossible. We must accordingly work with an adapted form. But as long as the goal is proportionality it does not matter that it is not perfect. The experiences of western Europe show that this form is better from a democratic viewpoint than e.g. the British system, which is not proportional but gives a party majority in Parliament if it got most votes in the majority of the constituencies, or a majority of votes in the country as a whole. It has even been possible for a party in England to get a parliamentary majority although it got less votes than another party.

The (worst) disadvantages of the Israeli system are:

1. lack of possibility of voting for persons
 2. lack of voting in constituencies
 3. too many small parties
 4. too long a period for election preparations
 5. immovable caretaker government.
1. In Israel the voter can only vote for a party and not for any specific person on the list. The party leadership puts up the list and if, for example, the party gets enough votes to get 20 people on into the Knesset then the first 20 people on the list come in whether they are popular or not. This leads to the unpleasant result, that the Knesset members rightly feel more loyalty towards the party leaders than to the voters. In Denmark, for example, it is possible for the voter to cast his vote for a single person on the list, and this makes it possible for a more popular person lower on the party list to be elected before a candidate higher on the list. This system makes the candidate feel more dependent on the voter and is thus more democratic.
 2. Israel is one big constituency, the effect of this being that most of the constituents come from the big population centres of Tel Aviv, Jerusalem and Haifa, while the low populated areas are under-represented. To make people in these areas feel that they themselves have part in the ruling system it is important to divide the country into at least 25 election constituencies and afford the voters the possibility of voting for a candidate who either resides in that constituency or is in some other way closely linked to it.

✓ even if ~~it~~ it did not have an absolute majority in these constituencies

This will further strengthen the ties between the Knesset member and the voter.

- 3..In Denmark the government has, for extended periods, been able to function, despite the fact that the governing party has been in the minority in Parliament. In Israel nobody believes this to be possible. In order to function it is considered necessary for any government to form a coalition consisting of at least 61 members thus constituting the majority necessary to pass laws.

Almost any democracy has experienced the painful fact that the more parties in the parliament the more difficult it is to form a strong and efficient working government, and the less parties the easier. On the other hand the two party system of England and the United States is not well compatible with the proportionality system in Israel because it prevents smaller and new groups from being represented in parliament.

The problem facing us is thus to avoid too many small parties while keeping the democratic proportionality system as far as possible.

Some democracies have tried to solve the problem by introducing a "block rule", demanding a certain percentage of the votes as a minimum demand for any party to be represented in parliament. In Israel the "block" is one per cent, in Denmark two per cent and in West Germany five per cent. The experiences from Denmark and Israel show clearly that 1-2% as a blocking rule is too small to have any real effect in eliminating proliferation of too many small parties. Despite the "block", Denmark had before the elections in February 10 parties and after them 11. In Israel there will be 13 parties after the elections as estimated on May 22 1977: as follows:

Likud Party	No. of Votes	Party %	Grouped %
Likud	583,361	34.4	81.2
Alignment	430,117	25.3	
Democratic Movement for Change	202,515	11.9	
National Religious Party	160,583	9.6	90.2
Democratic Front	78,732	4.6	
Aguda	58,379	3.4	
Shlomzion	33,975	2.0	9.8
Shelli (Moked)	27,289	1.6	
Poalei Aguda	24,061	1.4	
Independent Liberals	21,051	1.2	
Citizen's Rights Movement	20,264	1.2	
United Arab List (Alignment affiliated)	23,063	1.4	
Platte-Sharon	33,240	2.0	

From this will be seen that the four biggest parties each receiving a minimum of 9.6% of the votes got 81.2% of the total votes, while the six biggest parties, each receiving a minimum of 3.4% of the votes

got 90.2% of the total votes while the seven smallest aparties together only got 9.8% of the total votes.

(In Denmark only three parties have more than 10% of the votes each, and four parties each have less than 4%.)

To raise the block in Israel to 4% would, accordingly, help to limit the number of parties and so make it easier to form and preserve a stable government. (A 5% block would, in all probability, in Israel as well as Denmark, cut down the number of parties to five.)

The drawbacks of block rule of 4-5% are that from a democratic point of view this can result in a big waste of votes and make it very difficult for a new party to enter the parliament. (There is in this respect an interesting parallel between the Danish anti-tax party - the Gilstrup party - and the D.M.C. in Israel. Both, in their first appearance, entered parliament with 12% of the votes and thus had no problems with any "block rule".)

But not every party is as successful from the beginning. Public polls before the elections often show that the new party will not get enough votes to get above the block percentage. When used by the bigger parties in their election propaganda this may scare many voters ~~into wasting~~ their vote, and ~~will~~ prefer to vote for a bigger party. In this case the effect of the block rule will be that the party will get less votes than it would without the block - an undemocratic result.

To solve this problem I published an article in the Danish paper "Berlingske Tidende" about 10 years ago, suggesting the introduction of what I called "alternative voting right". The idea was to give the voter the right of a second vote for another party, which would be valid in case that first party for which he cast his vote would not get any seats in parliament.

To find out which parties would enter parliament only the primary votes should be counted, and only parties exceeding the minimum block percentage should get seats. Then all the second votes for parties that did not succeed in entering parliament should be added to the votes of the accepted parties and so decide the number of seats of each party in parliament.

In this way only a few votes would be wasted and nobody would be concerned with casting his vote for a small party in the first place.

From a practical point of view this way of voting creates no problems, while the voter is of course not obliged to cast a second vote. A further advantage of this system is that it would not give the parties some healthy information about voter sympathies.

When I wrote the article there were only six parties in the Danish parliament. My suggestion still has not been introduced there, and as mentioned Denmark has today 11 parties, making it almost impossible to form a stable majority coalition.

In Israel the introduction of a 4-5% block rule modified by the "alternative voting right" would undoubtedly improve the parliamentary democratic system, and it would make it much easier to form strong

and efficient working governments.

If the system is not introduced we can, in the future, probably expect a lot more parties of the "Flatto" type, representing very small groups of the population and making it close to impossible to form stable governments.

4. The governments of Denmark and Israel decided almost simultaneously in January this year to hold general elections. In Denmark elections took place one month later, in February, while in Israel they were only held five months later, in May. This in no way, made the Israeli elections any better. On the contrary, it created a lot of problems that Denmark shared. It was expensive, the population got fed up with the mass of election propaganda, and the scandals that were revealed during this period; many new parties were created - although parties should be formed when necessary and not solely for the sake of elections - and the Knesset and the caretaker government were virtually paralysed for half a year.

If elections can take place in Denmark within a month, this can of course also be done in Israel (with a much smaller population). The "Basic" Law - the Knesset" should be amended accordingly.

5. If the election period is shortened, as mentioned above, the problems of the caretaker government will be reduced. Still, the experience of the last five months has shown that a change must be introduced. It is intolerable that a small coalition partner like the I.L.P. is prevented from leaving the caretaker government; it is likewise intolerable that not even the Knesset can get rid of this government, and that the Prime Minister could not resign without going "on hokiday".

As this problem of a caretaker government has been solved easily in other democracies it should not be too difficult to introduce one of these systems in Israel.

Herluf Cohen

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו-יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

יד' באב תשל"ז
29 ביולי 1977

א ל : מר משה יגר, מנהל הסברה

מאת : הקונסול לענינים אקדמיים, ניו-יורק

הנדון : אפפמ"ה - ביקור במצרים

מצ"ב העתק מכתבו של פרופסור דניאל בלומפילד, דיקן ביה"ס לרפואה באוניברסיטת שמפיין (אורבאנה - אילינוי), אל נשיא ארה"ב. המכתב מפרט את רשמיו מהסיוור ומדגיש את העוינות והקשיחות המצרית.

פרופסור בלומפילד היה אחד מ-35 חברי אפפמ"ה שערכו לאחרונה ביקור במצרים, ירדן, סוריה וישראל.

ב ב ר כ ה,

דניאל מוקדי

העתק : מר משה ארד, סמנכ"ל
מר בנעד אביטל, הסברה/עיון
הסברה, וושינגטון

1. The first part of the report is a general description of the area.

2. The second part is a detailed description of the area.

3. The third part is a description of the area.

4. The fourth part is a description of the area.

5. The fifth part is a description of the area.

6. The sixth part is a description of the area.

7. The seventh part is a description of the area.

8. The eighth part is a description of the area.

UNIVERSITY OF ILLINOIS COLLEGE OF MEDICINE
SCHOOL OF BASIC MEDICAL SCIENCES AT URBANA-CHAMPAIGN
MEDICAL SCIENCES BUILDING
URBANA, ILLINOIS 61801

(217) 333-9284

July 1, 1977

The President
The White House
Washington, D.C. 20500

Dear President Carter:

I have asked Congressman Charles Vanik to deliver this letter to you personally. Having recently returned from a three-week visit to Egypt, Syria, Jordan and Israel as a member of a study mission organized by the American Professors for Peace in the Middle East (APPME), I believe my observations may be helpful to you as you seek a settlement to the Middle East conflict. May I say at the outset that all our prayers are with you in this difficult and dangerous task.

Thirty-five members of the APPME travelled and met with representatives of the leadership of the above four countries, representatives of the U.S. embassies and, as individuals, we also talked with as many residents of the countries as we could meet. Many of our conversations, dialogues, and seminars were recorded on tapes which I would be happy to share with your staff. We probed exhaustively for signs of peace and war, for compromise and intransigence. From these experiences I returned to the U.S. with the understanding and concern that I convey to you now.

The signs of peace and the talk of peace are sweeping the Middle East. The search for peace is the avowed aim of all of the governments of the region and the concept of peace with Israel has filtered down to a seemingly "grass roots" level in the Arab countries. Even in Syria, where one might expect to find the most resistance, lay persons talk openly of the possibility of peace with Israel. President Sadat of Egypt (with whom we did not meet) and the individuals whom we met both at the Al Ahram Institute and Cairo University, present a picture of moderation that is evidenced by: the Sinai II agreement which limits Egypt's military options; the indirect recognition of Israel by Egypt in accepting United Nations Security Council resolutions 242 and 338; acknowledgment that Egypt no longer wishes to drive Israel into the sea by military force; an urging of moderation by Sadat on the Palestinian National Council; the rebuilding of cities on the Suez Canal; the ending of jamming of Israeli radio; allowing the concept of peace with Israel to be discussed in newspapers, radio and television; and by turning to the West and, particularly, to the United States for development and military assistance, which

The President - 2
July 1, 1977

they know will never be adequate to match the former Russian military assistance they appear to have forsaken. These are all positive and welcome movements on the part of Egypt towards peace with Israel. These gestures contrasted to Israel's relatively fixed stance portray the Egyptians as moderate and flexible, and the Israelis less so.

But there is another side to the Egyptian moderation that causes concern, i.e., the strong and consistent Egyptian support of the "legitimate rights of the Palestinians" and its support for the concept of "Arab solidarity." We probed the meaning of these two phrases very carefully with the Egyptians we met and, despite signs of moderation in other areas, there was firm rigidity, intransigence, if you wish, on these bedrocks of Egyptian policy.

"Arab solidarity" can only mean that all Arab states must act in concert, an ideology which provides veto power to the most radical Arab state. It is a major stumbling block to any negotiated peace. For example, from 1950 to 1952, negotiations between Israel and the Arabs foundered at Lausanne, Switzerland when the Arabs were represented by a single delegation. Similarly, an Arab "solidarity" delegation at Geneva may be most difficult to deal with.

Even if that were not so, Arab support of the "rights of the Palestinians," as those rights are currently conceived by the Palestinians, is totally incompatible with the concept of peace with Israel. We asked, for example, "Suppose Israel withdraws completely to the 1967 boundaries and allows the Palestinians to establish their own state in the West Bank and Gaza, would you then make peace with Israel?" The answers we received in Egypt, Syria and Jordan were chillingly evasive. In essence, we were told that Israel had to become more "Middle Eastern" in its outlook or "confederated" with her neighbors before a full peace could be made; phrases which imply the Arabization of Israel. My concern, Mr. President, is that under the guise of moderation and flexibility combined with tactics that project Egypt particularly as a peacemaker in the region, the fundamental Arab strategy to eliminate Israel as a Jewish state has been cleverly disguised. War is no longer the mechanism for destroying Israel, diplomacy is. A publicly moderate stance is projected while a policy of continued belligerency is covertly encouraged in the name of the "rights of the Palestinians."

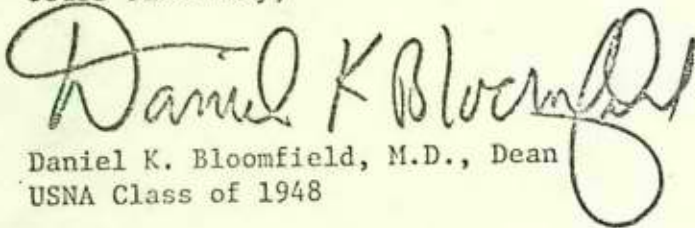
Egypt therefore, appears in the Western press and particularly, the United States press, as the symbol of moderation while the Palestinians carry on the Arab confrontation with Israel. Obscured is the fact that the essence of the Middle East conflict remains unchanged in 30 years, i.e. the refusal to accept the right of Israel to exist as a Jewish state. The "Palestinian issue" that is now in the forefront, and the territorial issue are distractors presented to a weary world, imperfect in its understanding, longing for peace and willing to grasp at straws.

The President - 3
July 1, 1977

Your understanding and patience in this matter will be gratefully appreciated. Perhaps you can persuade President Sadat that his own greatness in history will be guaranteed more as a leader who led his people to peace and development than as one who blindly followed "Arab solidarity" and the "rights of the Palestinians" along the paths of endless conflict.

While there is more to say, I have limited this letter to basic conclusions. I remain available to discuss my detailed findings, notes and tape recordings with you and any members of your staff.

Yours sincerely,

Daniel K. Bloomfield, M.D., Dean
USNA Class of 1948

ig34,35/m

these rights are currently conceived by the Palestinians, is totally incompat-

מחבר

למשל שלם,

בזמני ימים ארוכים
בפניו אדום גולגולת
ימים ארוכים של פואה
הגדולה שלטתה

בביכתי,

שמע.

ע"ו

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
ISRAEL IN NEW YORK
28 ביולי 1977
יב' באב תשל"ז

800 SECOND AVENUE
NEW YORK N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

9.VIII.1977

אל: ציר הסברה, וושינגטון

מאת: קונסול הסברה, ניו-יורק

החזרת מאמר פרופ' אקצין "אנטומיה של סיסמה" לעתונות

המאמר הופץ על ידינו לעתונים יומיים יהודיים ובטאונים אינטלקטואליים.
עד כה התחייבו להדפיסו 5 עתונים כלליים ו-8 עתונים יהודיים (סה"כ תפוצה
268,000). להלן פירוט:

כלליים:

מקום	תפוצה	עתידי שמו	
סנסי	35,000	שהוע ראשון ביולי	(1)
לואיזינה	50,000	יולי	(2)
פלורידה			(3)
ניו-יורק	60,000	הופיע 22/6	(4)
ניו-יורק	40,000	סחיו	(5)
סה"כ תפוצה	185,000		

יהודיים:

ניו-יורק	35,000	קיץ	Jewish World of Long Island	(1)
ניו-יורק	500	סחיו	Kolenu בטאון הדסה	(2)
ניו-יורק	250	בקרום	Or Tora News	(3)
בטלו	20,000	בקרום	Buffalo Jewish Review	(4)
ניו-יורק			Jewish Daily Forward	(5)
ניו-יורק (ברוקלין)			Jewish Journal	(6)
ניו-ג'רזי	27,400		Jewish News, E. Orange N.J.	(7)
סה"כ כ-	83,000	נכלל בהדורות קיץ	ZOA בטאון	(8)

בברכה,

יעקב לוי

עוזק: קונכ"ל

מר א. פז-נר, וושינגטון

מר א. בר-נר, וושינגטון

מר א. כרם, וושינגטון

קונסוליה

מנה"ס

הסברה/הכנים

זרות מאמרים

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

27 ביולי 1977
יב' באב תשל"ז

29. VII. 1977

ניק מ
ל מל - נים תחברה עת ית' -

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

אל: מנהל הסברה, מר משה יגר ✓

מאת: קונסול הסברה, ניו-יורק

הסברה בקרב ועל-ידי ישראלים

דמוי די נפוץ הינו כי אין הנציגויות בחו"ל מנצלות ישראלים לפעולות הסברה.

סכמתי לאחרונה היקף הפעולות בין וע"י ישראלים ע"י מחלקת ההסברה. להלן מבחר פעולות:

1. הפצת חמר הסברה: ברשימת התפוצה שלנו מצויים 298 ישראלים. מרביתם (170) שליחי המדינה והסוכנות. אחרים סטודנטים (70) פרופסורים אורחים (27) ונציגי חברות ואחרים. בשנת עבודה זו קבלה קבוצה זו בין 23 תדרכי הסברה בכתב (פרופ' וסטוד') ל-29 תדרכים (שליחים). רבים מהם בקשו עותקים נוספים להפצה רחבה יותר.

2. הרצאות: ניצלנו השנה 42 ישראלים אורחים למתן הרצאות בפני חוגים אמריקניים (בקמפוסים, בתי"ס תיכון, פורומים יהודים וכו'). סה"כ הופיעו ישראלים אלו 445 פעמים. חלקם הרצה רק פעם אחת. אחרים מרצים עבורנו בממוצע אחת לשבוע ואף יותר. יצויין כי הופעות אלו אינן כוללות הפעלת פרופ' בשבחון ע"י הקונסול לענייני אוניברסיטאות. בנספח פרוט שמות המרצים ומספר הופעותיהם.

3. תדרכים בעל פה: הפעילים מקרב ישראלים אלו הוזמנו ונכחו בתדרכי ההסברה הדו-שבועיים המתקיימים בקונסוליה. בתדרכים הרצו חברי הקונסוליה ומרצים אורחים מן הארץ. (בעונה זו התקיימו כ-20 תדרכים כנ"ל) כמו כן הוזמנו פעילים אלו ל"פורום השליחים" המתקיים מדי פעם בהשתתפות אורחים בכירים כרה"מ, שרים, מנכ"ל"ם וכו'.

באשר אנו מתכווננים להרחיב היקף הופעותינו בעונת העבודה הקרובה נזדקק ליותר מרצים ישראלים לאיוש ההופעות. כפי שתראה מהנספח הלוטה רבים מהמרצים שניצלנו הם "אורחים לשעה" שבקרו בניו-יורק במסגרת זו או אחרת ופנו לקונסוליה

בהצעה לנצלם. חלקם הוכיחו עצמם כמרצים מצויינים (כדר' שלוי, דב אייזנברג ואחרים). רצוי מאד כי תפנו את תשומת לבנו למרצים כאלו ובמקביל תפנו אותם אלינו (תוך הבנה כי הפניה מעין זו אינה מחייבת אותנו לנצלם וכי ההופעה היא בהתנדבות וללא תמורה כספית).

במקביל רצוי לחדש המינהג של איסוף אינפורמציה במוסדות להשכלה גבוהה לגבי סטודנטים היוצאים להשתלם בניו-יורק (ולא רק פרופסורים בשבתון). אם יועברו אלינו פרטים אלו נוכל לאתר ולהסתייע בסטודנטים. אם נשיג 10 סטודנטים-מרצים בשנה הקרובה נוכל להגדיל ההופעות ב-10% לפחות. נסיונותינו לגייס סטודנטים כאלו כאן (ע"י פניה לארגוני סטודנטים ומודעות בתכנית הישראלית) לא עלו יפה.

בברכה,
יעקב לוי

עוזק: קונכ"ל, כאן.
מר ב. נבון, וושינגטון
מר א. בר-נר, וושינגטון
סמנכ"ל הסברה
הסברה/רפרנטים

מרצים ישראלים שהופיעו בשנת העבודה 1976/77.

פרופסורים בשבתון:

1. צבי דובינסקי 7 הרצאות
2. מנשה הראל 4 -"
3. עמנואל סיון 1 -"
4. צ'רלס ליבמן 3 -"

סטודנטים לדר' ומסתלמים

5. אייל מגד (צילום) 6 הרצאות
6. אבישי אמיר (קומוניקציה) 63 הרצאות
7. דן אורמן (מזרחנות) 67 הרצאות
8. אמנון נדב (קרימינולוגיה) 76 הרצאות
9. דוד נוח (מדע המדינה) 17 הרצאות
10. עמי איילון (מזרחנות) 10 הרצאות
11. צבי זיסמן (כלכלה) 21 הרצאות
12. יהודית אלקון 1 הרצאה
13. אברהם בקר (מ. מדינה) 2 הרצאות
14. זכי שלום 9 הרצאות
15. מוריאל מטלון 1 הרצאה
16. ליאור ירון 9 הרצאות
17. יוסי שבל 1 הרצאה
18. קראוסקופר 11 הרצאות
19. זי ירדני 1 הרצאה

שליחי הסוכנות ומוסדות אחרים

20. חיים פרי 7 הופעות
21. אדיר זיק 7 -"
22. מישל טובין 10 -"
23. יורם בנון 6 -"
24. ג'ודי וידצקי 1 -"
25. ירח גובר 6 -"
26. מיכאל רוזנברג 1 -"
27. מיכאל לנגר 2 -"
28. מ. אבנימלך 2 -"
29. יעקב דנון 1 -"

אחרים

41. אלעד פלד 5 הרצאות
42. מרסי רובין 35 הרצאות.

אורחים

30. דר' אליס שלוי 15 הרצאות
31. א. שלוסר 7 הרצאות
32. דר' רות לפידות 2 הרצאות
33. נדיה לוריא 12 הרצאות
34. דב אייזנברג 4 הרצאות
35. חוה הירש 1 הרצאה
36. דן סולקובסקי 1 הרצאה
37. י. הרכבי 4 הרצאות
38. מרק שפס 2 הרצאות
39. ש. רז 3 הרצאות
40. דר' ברנבלום 3 הרצאות

2011

INSIGHT ON ISRAEL

SERVING HOMETOWN, U.S.A.

Arthur E. Hoffman
Colonel, USAF (Ret.),
Publisher

P. O. B. 3501
Jerusalem, Israel
Res. Tel. 02-414697

Arthur Hoffmann

21 Kinsky St.
Jerusalem.

שלום רב לכולם

Please reply to: Apt. 14
21 Labady Street
Jerusalem

April 7, 1975

Mr. MOSHE YEGAR
Director of Information Division
Ministry for Foreign Affairs
Jerusalem

Dear Mr. Yegar:

It was a pleasure meeting you yesterday in your office and discussing briefly with you my proposal for HOMETOWN NEWS LTD. Naturally, I was greatly pleased by your enthusiastic reception of the proposal.

As you requested, I have enclosed a detailed outline of the proposal, including an estimated budget. I sincerely believe the conclusions are sound and that we can mount this significant and massive public relations effort well within the budget. I emphasize that the cost should be borne by the Prime Minister's Office as well as other Ministries than yours, which should make it relatively easy financially for all participants.

I cannot emphasize too strongly to you that this proposal should only be shown and discussed with those individuals who have an absolute need to know if we are to have any serious hope of keeping the operation covert. For that reason, I am hand-carrying this to you.

Please be kind enough to keep me informed of your progress on this matter and to acknowledge the receipt of this letter in writing. I am available at all hours and all times to discuss the matter with whomever you desire anywhere in the government.

Thank you again for your consideration.

Sincerely yours,

ARTHUR D. HOFFMAN
Colonel, USAF, (Ret)

Home telephone # - 414697

HOMETOWN NEWS LTD.

PURPOSE: To influence public opinion in the grass roots of the United States by a specially designed program of press releases based on interviews with U.S. tourists and visitors to Israel.

PROPOSAL: To establish a private Israeli corporation to carry out the program, covertly funded and directed by the Israeli Government information services.

DISCUSSION:

1. Despite all the criticisms and current reappraisals of Israeli public information programs, the cold fact is that they have been and continue to be eminently successful. Both the official organs of the government and the American Jewish organizations have concentrated their efforts on the decision-makers in the U.S. government with the almost miraculous result that the U.S. has given more money in the past year to Israel than has ever been given to such a small number of people in the history of the world.

2. At the same time, due to limited budgets, etc., the average citizen in the grass roots of America has been almost totally neglected.

a. Who is this average citizen? Let us focus on a selected segment - the couple hundred thousand non-Jewish Americans who come for their first visit to Israel each year. He comes from a small town - 50,000 to 100,000 population. He is middle-aged, has achieved some status in his business or profession and enough financial security to enable him to make such a visit. At the same time - being a typical American - he tends to be isolationist and knows little, if nothing, about Israel and the Mid-East. But as a result of his visit to Israel, he becomes an expert on these subjects among his townspeople.

b. Those townspeople - even more than the visitor - tend to be influenced by whomever's information (or propaganda) gets to them first and most often. An interview article, about one of their fellow citizens who saw the situation on the spot, in their hometown paper will have a substantial effect on their thinking.

(CONTINUED.....)

c. The hometown newspaper only carries news on Israel if it is of the highest priority - war, terrorism, etc. - the background and issues involved are never covered. But unlike the big city newspapers, they will gladly accept and print almost verbatim an article on one of their townspeople. If that article contains information and viewpoints that are favorable to Israel, there is a good likelihood that those are the views that will be adopted by the citizenry of that town.

d. If Israel has already succeeded in gaining the support of the decision-makers, why is it important also to obtain the support of the general citizenry? Let us consider just one critical point - foreign aid. Despite the efforts of the U.S. decision-makers, the general population is against large foreign aid programs - every year in the past decade (with the exception of Viet Nam), the aid program has been slashed by the U.S. Congress. Now, suddenly, Israel appears as the recipient of more U.S. foreign aid than all other countries combined - and this in a period of severe recession, growing unemployment, massive federal budget deficits. Israel is now asking for a five year program of $2\frac{1}{2}$ billion dollars a year in U.S. aid. The average citizen may not know anything about Israel and the Mid-East, much less its importance to the security of the U.S. vis-a-vis the USSR, but he can add and subtract pretty fast - and $2\frac{1}{2}$ billion dollars a year means that everyone of the 200 million men, women and children in the U.S. will have to pay twelve and half dollars every year to help support Israel! Unless he is convinced it is important, he is going to tell his Congressman to cut it out! On the other hand, if he is properly informed, he may support such massive aid to such a little country.

3. The proposal to accomplish this purpose is to establish a private - ostensibly profit-making - corporation, Hometown News Ltd., to carry out this program, covertly funded by the Israeli government information services.

(CONTINUED.....)

a. STAFF. The organization would consist of a publisher, editor-in-chief, approximately twenty junior journalists, twenty-one English typists and two mailing clerks.

1) The author of this proposal will volunteer his services as publisher. He has broad experience in public information, ranging from government public relations and chief of psychological warfare for the USAF to director of public relations for a major U.S. corporate conglomerate; has personal access to many of the U.S. decision-makers such as Senator Henry Jackson and to nationally influential news commentators such as Martin Agronsky, a life-long, intimate friend; is a retired regular officer (Colonel) of the USAF with close contacts in the Defense Department; has an independent income and is deeply engaged in major business projects solely devoted to increasing Israeli exports and dollar income; is a member of the Public Relations Society of America and numerous influential American organizations. The proof of the pudding is in results - in 1965, he succeeded in placing cover stories in five national trade journals in the same month in his capacity as Public Relations Director and Assistant to the President of a major U.S. corporation listed on the New York Stock Exchange. He has been a resident of Jerusalem for five years, and is Chairman of the Board of the Jerusalem Center for Experimental Education (a non-profit organization), and president of Hoffman Israel Ltd. and Arthur Hoffman Investments Ltd. two Israeli based business enterprises.

2) An award-winning journalist and TV writer, professor of journalism, associated with government services and many Israeli institutions whose native language is English and who has been an Israeli citizen for 17 years and is presently working in public information will serve as Editor-in-Chief.

3) The junior journalists will be olim or ex-Americans carefully selected for their dedication to the purposes of this project.

4) All the typists will be qualified as high speed typists with English as their native language.

(CONTINUED.....)

b. BUDGET.

- 1) Attached is an estimated budget, totalling IL 114,600 per month or IL. 1,372,200 per year. A detailed break-down is attached.
- 2) Although the company will have no income initially, it is anticipated that after a few months there will be a steady income from the sale of feature articles to U.S. newspapers and magazines.
- 3) Because the Ministry of Tourism and other Ministries will have a direct input and benefits from the program, the funds should be provided on an equitable basis from their respective budgets and not solely from the Foreign Office budget.
- 4) In order to maintain the covert relation of the government to the funding of this program, the monies should be paid to an intermediary corporation (at no profit to that company) for disbursement to the publishing company.

c. POLICY.

- 1) The operations of the company will be under the direct control of the Director of Information of the Foreign Office. This relationship will be covert insofar as possible. Only the Publisher, Editor-in-Chief and his secretary will have knowledge of this relationship. Within the government, only the Director of Information, Foreign Office, and those government officials whom he designates in writing, will have knowledge of this relationship.
- 2) The Director of Information will provide policy guidance on major themes to be emphasized in the news releases on a periodic basis.
- 3) The Ministry of Tourism - and other Ministries - will be requested officially to take action on suggestions and complaints from interviewed tourists as described in paragraphs 3. d (3), (7) and (8) below.

(CONTINUED.....)

d. OPERATIONS.

- 1) The company will obtain daily lists of arriving U.S. tourists giving name, hometown in U.S., destination in Israel (tour, visit to friends, business trip, etc.). The lists will be carefully screened and persons selected for interview to provide maximum coverage geographically of U.S.
- 2) The company will determine the location of the tourist on one of the last days of his visit and arrange for a brief interview and photograph of selected tourists.
- 3) Journalist will visit tourist at his hotel or other location. He will be provided with an established series of questions which emphasize major themes and will obtain a lead-in quote for his article. He will also request tourist to provide suggestions or complaints on the services received during his visit. These will be carefully documented.
- 4) The editor-in-chief will prepare periodically a series of canned articles to be provided the journalists who will add in the lead-in-quote and other personal particulars from each interview. Each journalist will submit five completed releases per day six days a week.
- 5) Each journalist will conduct a minimum of five interviews daily. About half the interviews will be conducted outside Jerusalem. Every effort will be made to schedule each journalist's daily interviews at one location.
- 6) The Editor-in-Chief will edit every release before final typing. He will attach a form letter to the release addressed to the editor of the hometown newspaper or other publication and soliciting his purchase of feature articles on Israel and the Mid-East.

The

(CONTINUED.....)

- 7) The journalist will prepare a concise, verbatim red-line memo to the Ministries concerned regarding suggestions and complaints.
- 8) Each Ministry will be required to prepare an airmail letter within 72 hours to the tourist submitting the suggestion or complaint, stating what action, if any, is being taken. A courtesy copy of the letter will be furnished to the company.
- 9) These operations represent a mass production effort. Consequently, the effort must be performed by dedicated personnel, and the Foreign Office and the Publisher must exercise strict discipline. The "think-tank" will consist of the Director of Information of the Foreign Office, the Publisher and the Editor-in-Chief. Each of them must devote sufficient time to guide the effort and to supervise its implementation.
- 10) It is conservatively estimated that these releases will reach each of 27,000,000 readers eight times per year at a cost of five(5) agorot per reader (Note: based on following calculation - 80% of the 27,000 releases will actually be published but in only 2700 different publications, each one printing eight different releases annually - averaging 10,000 readers per release totals 27,000,000 readers eight times per year at a total cost of IL 1,372,200.)

4. CONCLUSIONS.

- a. By distributing over 27,000 releases - original hometown press releases - per year, a ground swell of pro-Israel public opinion can be generated in the U.S. grass roots.
- b. In addition, an increase in tourism can be generated from geographical areas of the U.S. largely untouched at present.
- c. As a matter of principle, the government should financially underwrite this effort until such time as it can become self-sustaining. The cost per reader is estimated to be only 5 agorot for eight different articles.

(CONTINUED.....)

5. RECOMMENDATION. It is recommended that this proposal be approved and implemented by the Foreign Office as a matter of the highest priority and without delay.

ARTHUR E. HOFFMAN
Colonel, USAF(Ret)

The ARTISTS

"THE JERUSALEM TAR HEELS" - Leonard Wurtzel (banjo); Zoie Issaroff (mandolin); Mimi Issaroff (bass); Bruce Brill (fiddle); Rachel Brill (guitar).

"THE SQUARE DANCE DANDIES" - Cyrelle Forman-Soffer; Gloria Huttenbach; Paul King; Shoshana Ruchlemer; Lyria Kalisky; Marjorie Mark; Janet Goldstein; Noel Kropf; Shlomo Alfandani; Haim Kaufman.

"CARMEL SINGERS" - singing "Ballad for Americans". Cantata for Baritone & Mixed Chorus. Text by John Latouche; Music by Earl Robinson; under direction of David Alster-Yardeni. Alex Lewis - baritone solo. Gila Abramson (soprano); Yohana Gilman (alto); Pnina Goral (soprano); Yitzhak Katz (bass); Tamar Kushnir (alto); Liana Maydanek (alto); Yehudah Reich (tenor); M. Shiloh (tenor); David Siegel (bass); Dr. Theo. DeGraff - piano.

"THE ZION MOUNTAIN BOYS" - Dina Solomon (guitar); Ben Zion Solomon (banjo, fiddle); Avraham Rosenblum (guitar); Moshe Shur (mandolin); Simcha Abramson (clarinet); Avraham Goodfriend (hand drums); Yochanan Lederman (drums); Yossi Cornfeld (fiddle, banjo); Amram HaCohen Long (bass); Yoel Goldstein (tamborine); Beryl Glazer.

"DAUGHTERS OF THE KINGDOM" - (Spirit of Israel) - Sisters Elesheva Baht Israel, Emmunah Baht Israel, Avishog Baht Israel, Bashan Baht Israel, Baht-Ammi Baht Israel, Atarah Baht Israel, Kavivah Baht Israel; female vocalists.

"THE SOUL MESSENGERS BAND" - Prince Elihu Ben Yehudah, Prince Hiskiahoo Ben Israel, Sar Abshalom Ben Shlomo, Brothers Yehudah Ben Israel, Shamoore Ben Yehudah, Shevat Ben Israel, Anaviyah Ben Israel, Natan Ben Amishadye, Amnon Ben Yehudah, Amnon Ben Israel, Yaakov Ben Israel, Shlomo Ben Israel, Mishalom Ben Israel.

"THE TONISTICS" - Gavriel Ben Israel, Ben E-Yah Ben Israel, Avraham Ben Israel, Avner Ben Israel, Nathaniel Ben Israel.

KOCHAVOT - Sisters Shalaymah Baht Yehudah, Tseporrah Baht Israel, Caseda Baht Israel, Miriam Baht Yehudah, Yafah Baht Israel, Awwah Bat Israel, Amaliyah Bat Israel.

THE "SOUL EXPRESSIONS" - Brothers Yeshihu Ben Israel, Ben Daveed Ben Israel, Daniel Ben Israel, Eleav Ben Israel, Ben Kiel Ben Israel.

"GUSH EGOZAN" - Vivian Zohn, Michael Golomb, Rachel Brill, Leonard Wurtzel, and Bruce Brill.

Electrician - Brother Malikiel Ben Israel.

Road Managers - Brothers Nathaniel Ben Israel, Tsedikie Ben Yehudah, Elyasaf Ben Elyahem, Kazaniel Ben Elyahem.

AMERICAN BICENTENNIAL CELEBRATION

Hebrew University Stadium July 4, 1976 Jerusalem, Israel

LIVE ENTERTAINMENT PROGRAM

Master of Ceremonies - Bruce Brill

- 3:05 "The Jerusalem Tar Heels" (Bluegrass Band) with Zohar and Mimi Issaroff, Leonard Wurtzel, Rachel & Bruce Brill.
- 3:25 "The Square Dance Dandies" directed by Cyrelle Forman-Soffer.
- 3:35 "Carmel Singers" - directed by David Alster-Yardeni.
Soloist: Alex Lewis; singing "BALLAD for AMERICANS".
- 3:50 Arlen Weinstein - harmonica player/comedian.
- 4:05 "The Zion Mountain Boys" with Dina & Ben Zion Solomon and Missouri Joe.
- 4:20 "Daughters of the Kingdom" (Female Vocalists) and Kochavot with the "SOUL MESSENGERS" Band.
- 4:40 Andrew Gilbert - guitarist/comedian.
- 4:55 Banjo Contest.
- 5:20 The "TONISTICS" and "SOUL EXPRESSIONS" with the "SOUL MESSENGERS".
- 6:00 Fiddle Contest.
- 6:20 Aaron Blumenfeld - Barrel house pianist.
- 6:55 Beverly Baseman (Appaladium Clogger) leading "Cakewalk".
- 6:35 "Gush Egozan" (Old-timey music) with Vivian Zohn, Michael Golomb, Leonard Wurtzel, and Bruce Brill.
- 7:00 "The DIMONA CHOIR".
- 7:15 Finale - "YANKEE DOODLE".

- 8:30 Benjamin & Ellis Hayeem present five minutes of excerpts from their new feature film, "BLACK BANANA", also known as "SHALOM BABY".
- 8:30-10:30 CINEMA II - special program of cartoons for youngsters.

Judges for Banjo Contest: Moshe Shuster, Pininah Issaroff,
Cyrelle Forman-Soffer.

Judges for Fiddle Contest: David Chen, Cyrelle Foreman-Soffer,
David Bloch.

CREDITS (Addendum): Finance and Cashiers - DAVID YAACOV;
Fireworks Display - Yeshua Lierran.